

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CELİKLER YAYINLARI
İSTANBUL - TÜRKİYE
1977

UZAKTAKİ SEVGİLİ

Charlotte Lamb

Charlotte Lamb
UZAKTAKİ SEVGİLİ

BİRİNCİ BÖLÜM

Uçak; mavi denizin üzerinden alçalıp, sarı kumları çevreleyen gökdelenleri yalayarak hızla küçük havalimanına indi. Claire pencereye dayanmış dışarıyı seyrediyordu. Andrew eline dokunduğunda başını çevirip hafifçe gülümsedi

«Sağ salim geldik işte,»dedi, Andrew hafif bir alayla.

«Özür dilerim_korktuğum belli oluyor muydu?» diye güldü Claire:

«O kadar çok uçtun ki şimdiye kadar alışmış olman gerekirdi,» dedi Andrew kahverengi gözlerinde sevecen bir ifadeyle.

«Evet,» dedi Claire. Çekik yeşil gözlerinde kıvrılcımlar uçuştı. Sayısız uçak yolculuğu yapmıştı, ama korkusunu hiçbir zaman yenememişti. Daha uçağın merdivenlerini çıkarken midesinin ortasında aynı korkuyu hissedirdi. Günün birinde başına bir felaket geleceğinden emindi.

Andrew onun cama dönük profilini seyrediyordu. Aşağı yukarı bir yıldır yanında çalışıyordu Claire. Yine de Andrew'nun onun hakkındaki bilgisi kısıtlıydı. Onu serinkanlı, işinde titiz ve başarılı, aynı zamanda da çok çekici buluyordu. Bunları hiçbir zaman söylememişti ama hissettirmişti. Gelgelelim aralarındaki uçurum hiçbir zaman kapanamamıştı.

«Şimdi iyiyim artık,» dedi Claire hafifçe dönerek.

"Çok cesursun."

Kızardığını hissetti Claire, «Hayır' değilim.»

«Gerçekten öylesin, sadece cesur biri bu kadar korktuğu halde tekrar tekrar uçağa binebilir."

Şaşırmıştı, Andrew'nun onun uçaktan ne kadar korktuğunu anladığını fark etmemişti. Sıkı olarak yerinden kalktı. Eşyalarını toplayarak uçaktan inmeye başlayan yolculara katıldı.

Yolcu salonuna girerken' elindeki makineli tüfeğiyle havalimanına doğru nişan almış bir asker dikkatini çekti. Şaşkın gözlerle Andrew'ya baktı. Andrew dudaklarının' arasından «Teröristlere karşı bir tedbir,» diye mırıldandı.

Pasaportları uzun uzun incelendikten sonra salondan çıkıp, bir taksiye bindiler. Şehir öğle sicağında yanıyordu. Otelin yolunu tuttuklarında, elbiseleri yapış yapış olmaya başlamıştı bile.

"Geçen yıldan beri çok değişiklik olmuş burarlarda. Bir sürü yeni otel yapılmış", dedi Andrew gözlerini pencereden ayırmayarak, «Keravi korkunç bir hızla büyüyor.»

Arap kadınlarının uzun siyah çarşaflarını sürüyerek gezindikleri dar sokakların yanında turistler için yapılmış modern binalar dikkati çekiyordu. Dar sokaklardan geçen araçlar tozu dumana katarak yol alıyorlardı.

Andrew, Keravi'de yeni bir otele ortak olan turizm şirketlerinden birinde

yöneticiydi. Bu küçük Arap şeyhliğini İngiliz turistlerine tanıtmayı amaçlıyorlardı. Ülkenin yöneticileri, İngilizlere yakınlık gösteriyorlardı. İnsan eli değmemiş plajların, mavi suların bir tatil cenneti olacağı ümidindeydiler.

Andrew otel yapım anlaşmasını, bir yıl önce burada imzalamıştı. Bir yılda otel inşa edilmiş ve işletmeye açılmıştı. Şu anda da yarı doluydu. Andrew'nun yeni görevi otelin istenilen standartlara ulaşip ulaşmadığını kontrol etmektir. Claire pencereden bakarken otele yaklaşıtlarını fark etti. Beyaz binanın camları güneşte pırıl pırıl parlıyordu. Giriş, kapısının önünde durduklar. Claire arabadan indi ve Andrew taksinin parasını öderken, halı kaplı lobiye girdi.

Binanın serinliğinde rahat bir nefes alarak kendisine gülümseyen resepsiyon memuruna doğru zarif adımlarla yürüdü. Claire ince kemik yapısı için uzun sayılırdı. Uzun bacakları ve ince vücutuyla bir zamanlar manken olmayı düşlemişti. Bu nedenle mankenler gibi zaman yürümeyi öğrenmişti. Ancak yeteri kadar hırslı olmadığı için hiçbir zaman manken olamamış, sekreterliği seçmişti. Üzerinde klasik kesimli, zeytin yeşili ince bir tayyörle, beyaz volanlı bir bluz vardı. Uzun siyah saçları, çıkık elmacık kemikli, oval yüzünü açığa çıkaracak biçimde, geride bir topuz şeklinde toplanmıştı. Lobideki diğer misafirler, duru beyaz tenli bu güzel kadının salınarak resepsiyona doğru ilerlemesini dikkatle izlediler.

Andrew, arkasında bavullarla boğuşan taksi şoförüyle içeri girdi. Odalar ayrı katlardaydı. Andrew'nunki en üst katta geniş balkonlu bir daire, Claire'in ki ondan bir kat aşağıda daha küçük bir odaydı. Güzel çiçeklerle bezenmiş, küçük bir balkonu vardı.

Yalnız kalınca Claire yolculuğun yorgunluğunu üzerinden atabilmek için duşa girdi. Sonra siyah bir havluya sarılıp odasının içinde bir süreye dolandı. Elbiselerini dolaba asarken açık balkon kapısından gelen serin havayla rahatladı.

Dolaptan kolsuz, kayık yakalı, beyaz bir elbise çıkarıp üzerine geçirdi. Siyah saçlarını büyük bir dikkatle tepesine topladı. Gözlerine uyacak yeşil bir far sürdü. Dudaklarını ise açık pembe bir rujla yumuşattı.

Her şey bittiğinde boy aynasının önünde ağır ağır döndü. Artık hazırdı. Kusursuz görünümün işinde ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Andrew'yla çalışmayı seviyordu. İyi geçiniyorlardı, ama onun iş hayatında ne kadar insafsız olduğunu da iyice kavramıştı. Eğer standartlarının altına düşecek olsa bir anda işinden olabileceğini gayet iyi kavramıştı. Andrew Knight'ın sekreteri onun bir uzantısı sayılırdı. Bu yüzden de her zaman mükemmel olması gerekiyordu.

Birkaç dakika sonra kapısı hafifçe vuruldu. Gelen Andrew idi. Claire'i görünce gülümsedi ve başını salladı. «Sıcak seni etkilemedi galiba?»

«Hava tertibatı iyi işliyor.»

«Ben de fark ettim," dedi Andrew gülümseyerek. Geniş omuzları, kahverengi saçlarıyla Claire'e sevimli bir ayıyı hatırlatıyordu Andrew. Atletik yürüyüşü sağlıklı olduğunu kanıtıydı. Formunu korumak için saatlerce spor yapardı. Londra'da iken haftanın üç günü yemek tatilinde, jimnastik salonuna giderdi. Yakışıklı bir adam sayılırdı. Bir sürü kadın arkadaşı olduğu, halde hala bekârdı.

Bürosuna gelen sevgilileri Claire'den kuşkulamaz değillerdi. Oysa Andrew, Claire'e hiçbir zaman işinin dışında ilgi göstermemiş, Claire de bunun böyle kalmasını istemişti.

Aralarında on yaş fark vardı.' Andrew otuz üç, Claire ise yirmi üç yaşındaydı. Claire artık onu çok iyi tanıyordu. Andrew işindeki başarısını zekâsına, hırsına ve eline geçen fırsatları iyi kullanmasına borçluydu... Buna karşılık Claire kendisi hakkında bir şey belli etmemeye çalışmıştı Andrew'ya özel hayatının gizliliği onun için çok önemliydi.

Andrew asansöre doğru ilerlerken dikkatle Claire'e bakıyordu. «Çok şaşırtıcısın

Claire. Seni her gördüğümde güzelliğini ilk defa görmüş gibi oluyorum."

«Teşekkür ederim.» Claire'in sesi donuktu. Andrew ona ne zaman yaklaşmaya çalışsa, çok kişisel bir söz söylese, böyle yapar, uzak durma-ya çalışırdı.

Andrew, asansörün düğmesine bastı ve duvara yaslandı. «Garip değil mi? Seni bir yıldır tanıdığım halde hakkında çok az şey biliyorum."

«Hakkımda öğrenilecek çok şey yok da ondan."

«Bir erkek arkadaşın bile mi yok?»

Asansör katta durdu ve Claire ince vücudunu dimdik tutarak hiçbir şey söylemeden indi. Andrew gözleriyle bu zarif kadının hareketlerini takip etti. Gülümseyerek, «Çok kişisel oluyor-sam beni sustur, ama senin gibi bir kızın hayatında kimsenin olmamasına inanamıyorum,» dedi.

Claire; uzun kirpikli yeşil gözlerini Andrew'ya çevirdi, «Öğleden sonrayı, oteli denetleyerek mi geçireceksin? »

«Oh! Kapıları bir anda yüzüme kapattın. Evet, Claire, öğleden sonrayı teftişle geçireceğim. Senin de yanımda olup not almanı istiyorum. Önce bir öğle yemeği yiyelim.»

İkisi de ayrı ayrı yemekler seçtiler. Yeni şef gerçekten ustaydı. Yemekten sonra otelin müdürü onlara bir otel turu yaptırdı. Müdür Arap olduğu için İngilizcesi pekiyi değildi. Andrew İngilizce dersi alması gerektiğini ima etti, Claire bu imanın altında bir emir yattığının farkındaydı. Her yeri dolaştılar, mutfaklar, tuvaletler,

amaşırhane; dekor, eşya, her ayrıntıyı tek tek tetkik ettiler, Andrew gördüklerinden memnun kalmıştı, ama gene de birtakım değişiklikler önerdi.

Claire odasına döndüğünde yorgundu. Elinde Andrew'nun notlarıyla dolu defteri vardı. Andrew böyleydi işte her şeyin tam olmasını isterdi. Bir saat sonra onunla otelin lokantasında buluştular. Claire, sarıçiçekli, dantel askılı ince bir vual elbise giymişti. Üzerinde aynı kumaştan bolerosu vardı. Andrew pencere kenarında bir kaç kişilik bir grupta konuşuyordu. Döndü ve Claire'in içeri girdiğini görünce gülümsedi. Claire zarif başını geri atarak ağır adımlarla salonu geçti ve yanlarına geldi.

«Claire, burada Keravi hakkında belgesel bir film yapan televizyoncular var. Döndüğümüzde

Programları izlemeliyiz.»

«Ne ilginç,» Claire çevresine baktı. Beş kişiydiler, dört erkek ve bir kadın. Kadını bir anda öbürlerinden ayırmak mümkün değildi. Kısa kesilmiş bal sarısı saçları, üzerinde de bir blucin ve bol bir gömlek vardı. Claire'e sarı kedigözleriyle beğeni ve biraz da gıptayla baktı.

«Sekretere hiç benzemiyorsunuz,» dedi.

«Benim sekreterime benziyor,» diye atıldı Andrew. Herkes güldü ve hayranlıkla Claire'e baktı.

Andrew herkesi tek tek Claire ile tanıştırdı. Kameraman, siyah melankolik gözlü, uzun saçlı bir Araptı. Claire'in elini bir Fransız gibi öptü. Andrew son olarak sarışın kadını tanıştırdı, Phillipa Grey'di adı.

«Miss Grey, sizin göreviniz ne?»

Sarı kedi gözler bir an Andrew'yu süzdü ve dumanlı bir cevap verdi, «Araştırma, çoğu İngiltere'de yapılıyor tabii, ama gene de son anda öğrenilmek istenen şeyler oluyor.»

«Phillipa, Arapça dahil yedi dil biliyor,» dedi kameraman sesinde hayranlıkla.

«Yedi dil mi?» dedi Claire, gözlerini açarak; «Çok akıllı olmalısınız.»

«Sadece dile yatkınlığım var,» dedi genç kadın Andrew'ya bakarak.

Claire ikisinin arasında bir uyumsuzluk his setti. Bu da normaldi. Andrew erkek gibi giyinmiş, rahat hareket eden ve konuşan kadınlardan hiç hoşlanmazdı. Claire herhangi bir tatsızlığı engellemek için, «Hanginiz sunuculuk yapıyorsunuz?» diye atıldı.

«Ben» dedi arkasında bir ses.

Düşünmeye fırsat kalmadan döndü ve yüzü bir anda bembeyaz oldu. Karşısında kaplan gibi çevik ve ince bir adam duruyordu.

Keskin yüz hatları, siyah saçlarının arasındaki gümüş teller ve parlak mavi gözleri herhangi bir kadının rahatlıkla bir anda başını döndürecek nitelikteydi. Üzerindeki lacivert, gömleğin yakası güçlü kaslarını açıkta bırakacak şekilde iliklenmişti. Gözlerinin rengine uygun mavi bir pantolon giymişti.

«İşte sunucumuz, Nick Waring', dedi Phillipa genç adamın koluna girerek.

«Memnun oldum,» dedi Andrew.

Mavi gözler bir anda Claire'den ayrıldı ve Andrew'ya döndü. «Merhaba, burada mı kalıyorsunuz? Yoksa bu konuda çok, soru sormam mı gerekir?» dedi Nick, elini uzatıp, tekrar Claire'den yana bakarak.

«Ben bu otelin yönetim kurulundayım, Claire de benim sekreterim,» dedi Andrew sinirli bir tavrıyla.

«00, isminiz?»

«Andrew Knight, bu da sekreterim Claire Thorpe.»

«Nick'i televizyonda izlediğinizden eminim, birkaç yıldır 'Olayların İçinden' programını yapıyordu, şimdi haber programlarına geçti.» diye atıldı Phillipa ortamı yatıştırmak istercesine.

«Galiba hatırladım," dedi Andrew ifadesiz bir sesle.

Claire sinirli bir şekilde dudaklarını yaladı ve «Garson etrafımızda dolanıyor, masamıza geçsek iyi olacak,» dedi.

«Tanıştığımıza memnun 'oldum»' dedi Andrew Nick'in yüzüne bakmadan. Ve Claire'nin koluna 'girip onu masaya doğru götürdü. Andrew'nun çektiği iskemleye oturan Claire arkasına yaslandı. Yüzündeki ifadenin okunmaması için elindeki yemek listesini kaldırıp dikkatle bakmaya başladı.

«terbiyesiz adam, " dedi Andrew, ,konuyu kapatmak istemeyen bir hali vardı.

«Ben galiba kavun yiyeceğim," dedi Claire, «Bu havada serinletir.»

«O adamı hiç izledin mi televizyonda?»

«Evet gördüm. Biberli tavuk iyi olmalı,» dedi Claire anlamsız bir sesle.

«Hele o sarışın kadın. Böyleleri yüzünden yabancılar İngiliz kadınlarını beğenmiyorlar zaten.

İnsan o kılıkla dolaşır mı hiç.»

«Fakat çok akıllı, bir sürü dil biliyor," diye hatırlattı Claire.

«İşinde iyidir kuşkusuz, ama hiçbir erkek öyle bir kadınla görünmek istemez emin ol.»

Claire isteksizce televizyon ekibinin oturduğu büyük masaya doğru baktı, Phillipa arkasına yaslanmış, Nick Waring'in söylediği bir şeye gülmekle cevap veriyordu. '

«Nick Waring'in böyle bir derdi yok kuşkusuz. Tehlike bölgelerinde dolaşırken, insanın yanında akıllı, cesur bir kadının olması şart.»

«Burası tehlike bölgesi değil, inşallah hiçbir zaman da olmayacak, epey para yatırdık buraya.»

Eğer Nick Waring burada ise, tehlike de onu izleyecektir' diye düşündü Claire.

Yemeğin gerisi sessizlik içinde geçti. Kahvelelerini içtikten sonra, gece kulübüne indiler. Bir kaç çift orkestranın çaldığı müziğe uyarak piste dans, ediyordu. Smokinli garsonlar, oturanları memnun edebilmek için koşturuyorlardı.

«Orkestra fena değil, sanki biraz da Arap müziğinin izleri var çaldıklarında, misafirler memnun oluyorlardır herhalde," dedi Claire.

«Yorgun değilsin ya, gel dans edelim» dedi Andrew genç kadını boş bir masaya doğru götürürken. Andrew içkileri söyledikten sonra Claire'i hemen piste doğru çekti. 'Jimnastiğin yararı dokunmuş' diye düşündü Claire, ne kadar da zarif dans ediyor. Hiç kimsenin de yorulmasına tahammülü yok.'

Televizyon ekibi içeri girerken, onlarda masaalarına döndüler: Claire ekipten birkaç kişinin eksik olduğunu gördü. O sırada kameraman gülümseyerek yanlarına geldi. Birkaç dakika sonra Phillipa ve Nick Waring de ona katıldılar.

"Bizimle bir içki içmez misiniz?" dedi Andrew ve garsona işaret etti.

«Yemeği beğendiniz mi?" diye sordu Claire gülümseyerek.

«Hem de çok, orkestra da fena değil. Dans etmek ister miydiniz?" diye sordu genç kameraman.

«Memnuniyetle", dedi Claire yerinden kalkarak. Genç adamın adımları zarif ve uyumluydu. Bir süre sonra. Claire'in yüzüne dikkatle bakarak;

«Dansımı nasıl buluyorsunuz?» dedi.

«Orkestra gibi, biraz egzotik.»

«Teşekkür ederim, kendimi tanıtmadım, ismim Wazi. "

«İngiltere'de uzun süre kaldınız mı?.,

«Doğduğumdan beri. Southwark'ta doğdum. Babam İngiliz ordusunda terziydi. Emekli olduktan sonra Londra'ya yerleşti.»

«Peki kameraman olmaya nasıl, karar verdin.»

“Okuldayken fotoğrafçılıkla ilgileniyordum. Londra'da bir teknik okula gittim. Okulu bitirdiğimde televizyondan adam arıyorlardı., Bugünkü Yerime gelmek on bir yılımı aldı.

«Kameralar doğruların ve yalanların gözüdür, dedi Claire.

Uzun bir sessizlik oldu, Wazi merakla Claire'e baktı. Claire hafifçe kızarmıştı.

«Garip" Nick'in lafıdır bu, herhalde televizyonda duydun."

«Evet", dedi Claire, «Bir yıl önce Beyrut'ta röportaj yapıyordum."

«Evet", dedi Wazi, «Ben de oradaydım... Tam bir cehennem gibiydi. Olanları ekrana aktarına çok zor."

«Korktunuz mu? Sanki harbin ortasındaymış gibiydiniz."

Wazi omuzlarını silktili. «O sırada korkmadım ama sonradan düşündükçe soğuk terler döktüm Tabii en çok karıma zor geldi. O sırada Londra'daydı ve bebek bekliyordu. Geceleri korkudan uyuyamamış zavallı. Bu nedenle dış haberlerde iç haberlere geçtim. Yoksa evliliğimiz tehlikeye düşecekti."

«İşini değiştirmek seni etkiledi mi?"

«Bir alkoliğin içkiyi bırakması gibi bir şey. Renkler daha soluk, dünya çok daha ufak görünmeye başladı. Ama ailemi düşünmek zorundaydım."

«Kaç çocuğun var?"

«İki, bir erkek, bir de kız." Wazi'nin gözlerinde muzip bir ifade belirdi. «Ekiptekiler, burada-ki en güzel kızı dansa kaldırıp bunları konuştuğumu duysalar kulaklarına inanamazlar,» dedi.

Claire'in' yüzü bir gülümsemeyle aydınlandı. «Senin için en önemli şey eşin ve çocukların.»

«Bütün akli başında olan insanlar için de öy¬ledir. Ekip arasında böyle şeylerden pek bahsetmeyiz. Nick ve Pipa'nın bekâr olması bunları konuşmamızı engelliyor.» .

«Pipa, çok akıllı, benim dile hiç yatkınlığım yoktur,» dedi Claire.

«Ben şanslıydım, hem Arapça hem de İngilizce konuşarak büyüdüm. Okulda da biraz Fransızca öğretiler. Daha sonra seyahatlerimde Fransızcamı ilerlettim. Başka dilde bilmiyorum. Zaten insanın derdini anlatması için çoğu yerde İngilizce yetiyor.»

«çoğu Arap ülkesinde, İngilizceden çok Fransızca konuşuyorlar, değil mi?

«Evet, öyle,» dedi Wazi. Müzik Sona erdi ve iki¬si masalarına döndüler. Phillipa ile Andrew ko¬yu bir tartışmanın ortasındaydılar. Phillipa'nın yüzü öfkeden kızarmıştı. Claire yerine oturdu ve bir 'yandan onları ilgiyle izlerken, diğer yandan da kadehini kaldırdı. Karşısına oturmuş olan Wazi de elinde kadeh on u selamladı.

Nick Waring arkasına yaslanmış, elinde kadehiyle, Claire'i seyrediyordu. Claire o tarafa bakmadığı halde, keskin mavi bakışların altında tit¬rediğini hissetti.

Andrew, iskemlesinde öne doğru eğilmiş Phil¬lipa'yla uluslararası politika tartışıyordu. Phillipa'nın soğukkanlı mantığı besbelli onu' deli edi¬yordu. Kadınların ona karşı gelmesine alışık ol¬madığından, yüzü sinirden kaskatı kesilmiş, sesi yükselmeye başlamıştı.

Müzik tekrar başladı. Phillipa ile Andrew'nun tartışmasına dalmış olan Claire, birden Nick'in yanına gelip içki bardağını elinden almasıyla irkildi.

Şaşkınlıkla döndü, yeşil' gözlerinde ümitsiz bir ifade vardı. Nick'in kendisini kolundan tutup piste doğru götürmesine sesini çıkaramadı.

Nick onu kollarının arasına aldığı anda, heyecandan hafifçe inledi. Keskin bakışların altında, yanakları al al olmuştu. Claire'in omzuna dayanan eli kurşun gibi olmuştu. İnce kumaşın altında hissettiği ılık vücut bir elektrik akımı etkisi yarattı üzerinde.

Sessizce, birbirlerine çok alışık iki insan gibi dönmeye başladılar pistte. Claire hala gözlerini kaldıramıyordu. Nick ona daha da sıkı sarıldığında, Claire iyice irkildi.

«Kendini rahat bırak, burada herkesin önünde ne yapabilirim ki?» diye fısıldadı Nick iyice yaklaşarak.

'Bana işkence ediyor', diye düşündü Claire. Ona bu kadar yakın olan o ince, yay gibi vücut, aklını başından almıştı. Takatsiz hissediyordu kendini. Hiç olmazsa doğru dürüst dans edebilmek için aklını toparlamaya çalıştı.

“Demek büyük otelci Andrew Knight bu. Sevgilin mi?» diye sordu Nick alaylı bir sesle.

Claire hala bu çelik gibi güçlü adamın etkisiyle sarhoş gibiydi. Müziğin bitmesi ve bu büyüğün sona ermesi için dua etti içinden.

«Ne o dilini mi yuttun?» dedi Nick yüzünü görmeye çalışarak.

Keskin mavi bakışların altında Claire'in kirpikleri bir an titredi.

"Birbirimize söyleyecek hiçbir şeyimiz yok,» dedi boğuk bir sesle.

Nick'in gözlerindeki "alaylı pırıltı bir anda yok oldu. Yüzüne sert bir ifade geldi. Uzun uzun onun yumuşak pembe dudaklarına baktı.

«Benim sana söyleyecek çok şeyim var. Hem sen de bu sefer beni dinleyeceksin.»

«Hiçbir şey dinlemeye niyetim yok,» dedi Claire kızarak.

«Seni iskemleye bağlamak zorunda kalsam bile beni dinleyeceksin,» dedi Nick. Sesi öfkeden titriyordu.

"Ne kadar da nazıksın! Senden de ancak bu umulurdu. Sana karşı gelmeye kimsenin hakkı yok değil mi Nick?»

«Kaybedeceğini' fark eder etmez kaçırıyorsun, değil mi? Sen bir korkaksın Claire.»

Claire'in yeşil gözlerinde öfke pırıltıları yanıp söndü, sonra karşısındakinin gözlerinin içine bakarak, «Sonunda anladın,» dedi.

Uzun bir sessizlik oldu. Nick'in keskin mavi gözleri, hala Claire'inkilerin içine bakıyordu. Derin bir iç geçirdi, daha da sıkı sarıldı ve «Düşünmek istemeyebilirsin, ama gene de unutma ki karımsın,» dedi acı bir gülüşle...

İKİNCİ BÖLÜM

Claire cevap vermedi. Uzun siyah kirpiklerini indirmiş ona bakmamaya çalışıyordu. «Ne yazık ki birbirimizi fazla iyi tanıyoruz; diye düşünüyordum umutsuzca. Sanki aralarında telepatik bağlar vardı. Kelimeler bitse bile, ikisi de birbirlerine olan hislerini saklamaktan acizdiler. Bu da o andaki durumlarını dayanılmaz hale getiriyordu.

Bir süre sonra, «Konuşmamız gerekli,» dedi Nick. «Tanrı aşkına bu konuyu iki erişkin gibi tartışamaz mıyız? Artık çocuk değiliz.» .

«Seninle konuşacak bir şeyim yok,» dedi. Claire ve müziğin durmasından yararlanarak masaya doğru yürümeye başladı. Nick, kolundan tutup kulağına doğru eğildi ve hızla konuşmaya başladı.

«Yeter artık Claire, benden kaçamazsın. Artık tahammülüm kalmadı, baş başa konuşmalıyız.

Kaçmaya çalışırsan gerçeği patronuna söylemek zorunda kalacağım. Gördüğüm kadarıyla senin evli olduğundan haberi yok. Bunu öğrenmek üzerinde şok etkisi yaratacaktır. Ne dersin?»

«Buna şantaj derler.»

«Ben elime geçen her silahı kullanırım,» dedi Nick, yüzü öfkeyle kasılmış bir halde. «Ayrıca, seni neden bekâr zannetsin? Beni unutabilirsin, ama evliliğimiz yasal bir gerçek. Bunu kafandan çıkarma. »

Claire'in gözleri zümrüt gibi parlıyordu, «Keşke unutabilsem,» diye fısıldadı.

Nick'in yüzü gerilmişti. Mavi göz_erinden acı ve kızgınlık okunuyordu. «Evliliğimizi sana Unutturmayacağım,» dedi dişlerinin arasından.

«Ama sen etrafta bekâr olarak dolaşıyorsun. İş arkadaşlarının hiçbirinin evliliğimizden haberi yok.» 'Sen de bekâr gibi hareket ediyorsun' di_ye düşündü içinden hiddetle. Nick bir odaya girdiğinde zaten bütün kadınlar gülüşüne ve keskin bakışlarına dayanamayarak etrafını sararlardı. Claire her seferinde çileden çıkardı.

“Nedenini biliyorsun,» dedi Nick gözlerini kırsarak. «Sen beni terk ettikten sonra evli olduğumu söyleyip aptal yerine mi düşseydim?»

Claire elini çekip masaya doğru ilerlerken, Nick devam etti, “Oda numaram 28. Patronun'dan bir yolunu bulup kurtul ve yarım saat için'de oraya gel.»

Masadakilerin dikkatini çekmemek için Claire kadehini kaldırarak etrafına gülümsedi.

«Dans edelim mi Pipa?» diye sordu Nick rahat bir edayla.

«Bütün ümidini kaybetmiş olmalısın,» dedi Phillipa, gözlerinin içi gülerek. «Üçayaklı bir fil kadar zarif olduğumu sen de biliyorsun.»

«Hadi gel, kendine bir fırsat tanı.»

İkisinin masadan gülerek kalkmalarını, Claire iraz da kıskançlıkla izledi. Aralarında romantik bir ilişki olmadığı belliydi. Sadece birlikte çalıştıkları için her gün beraber oluyorlardı. Claire'in bilmediği, içine girip anlamak ta zorluk çektiği bir dünyayı paylaşıyorlardı.

Claire ayağa kalktı, «Yorgunum, artık yatma-ya gitsem iyi olacak.»

«Erken değil mi?» diye sordu Andrew kaşlarını çatarak.

«Uçuş beni çok yordu.»

«Özür dilerim Claire. Seni fazla çalıştırdım bu sıcakta. »

«Önemli değil, iyi bir uykudan sonra toparlanırım. İyi geceler Andrew.»

Bir an Andrew'nun onu takip edeceğini sandı. Andrew ufak bir tereddütten sonra, «İyi geceler," dedi gülümseyerek. Odasına girdikten sonra, bir süre karanlıkta durup kafasını toplamaya çalıştı. Nick'le karşılaşmanın şoku, kafasını darmadağın etmişti.

Kendi hislerini ölçecek takati kalmamıştı o sırada. Bütün gücünü normal durmak için harcamıştı. Şimdi artık yalnızdı, onu allak bullak eden hisleri tahlil edebiliyordu.

Kaderin' kötü bir cilvesiydi karşılaşmaları! Tam yalnızlığa alışıyordu. Son görüşmelerinin üzerinden bir yıl geçmişti. Başlangıçta günler ve geceler boyu, hep onu düşünmüştü. Derken zamanla duygularını kontrol etmeyi başarmış, sanıki ona olan ihtiyacı azalmıştı.

Odanın ortasında durmuş sinirli sinirli dudaklarını ısıırıyordu. Vücudunu saran titremelere hâkim olmak istercesine, kollarıyla omuzlarını sardı.

Ne olursa olsun tekrar Nick'e dönmemeğe kararlıydı. Aralarındaki 'bağları koparmak ondan çok şey alıp götürmüştü. Aynı şeyleri tekrar yapabileceğinden de hiç emin değildi.

Odasına gitse miydi acaba? Dayanamazmış gibi geldi. Nick zor deneyimlerden geçmişti. Karşısındakinin ağzından nasıl laf alacağını, onu nasıl yumuşatacağını iyi bilirdi. Biliyordu ki karşılaştıkları anda bütün karşı koymasına rağmen ona yenik düşecek ve her şey yeniden başlayacaktı.

Peki, gitmeseydi ne olurdu? Nick kuşkusuz tehditlerini yerine getirecek ve Andrew'ya evli olduklarını söyleyecekti. Andrew'nun, evli olduğunu bilmesini istemiyordu. Nick'le olan evliliğinden ve özel hayatından kimseye söz etmek niyetlide değildi.

Nick'i geride bıraktığını sanmıştı. Yaraları karbuk bağlamış gibi gelmişti ona. Şimdi anlıyordu ki Nick'le olan kısa evliliğinin açtığı yaralar kapanmamış, sadece kapanmaya yüz tutmuştu. Son karşılaşma oluşan ince kabuğu da hoyratça koparmış ve başladığı yere bir anda yeniden dönüvermişti.

Telaşla saatine baktı. Aşağı yukarı bir saatdir düşüncelere dalmış olduğunu şaşkınlıkla fark etti. Zaman umduğundan da çabuk geçmişti. Nick herhalde bir

süredir onu bekliyordu. Kızmıştı büyük bir olasılıkla. Kendisine karşı gelinmesinden nefret ederdi. İstedğini elde etmeğe alışıkı.

İlk karşılaşmalarını hatırladı. Nick kızgındı, kendisine karşı gelmeğe çalışan birileriyle daha

henüz tartışmıştı. Tabii ki kazanmıştı ama gene hiddetliydi. Tam o sırada Claire süpermarketten aceleyle çıkmış ve çarpışmışlardı. Elindeki yu-murtalar düşmüş ve Nick'in şık bej takım elbise-si rezil olmuştu. «Bu ne rezalet, daha dikkatli olsana,» demişti karşısındaki keskin mavi bakışlı adam. Claire korkuyla gerilemiş, kekeleyerek' özür dilemişti.

Derken ilk korkusunun arkasından o da kız-mıştı. «Kazara oldu. Özür dilerim. Ama siz be-nim yoluma çıktınız.»

O kadar kızgın duruyordu ki, Claire bir an, kalbi duracak sanmıştı. Mavi gözler onu sorgu-ya çekercesine incelemiş, «Asıl sen benim' yolu-mun üzerine çıktın. Bu kadar ucuz kurtulacağ-ını sanıyorsan yanılıyorsun küçük hanım. Yeni elbiselerimi rezil ettin,» demişti.

Claire güzelim elbiseyi nasıl berbat ettiğini gö-rünce, çok üzölmüş ve hemen bir mendil çıkara-rak adamın üstünü başını silmeğe çalışmıştı. Hafta sonu olduğu için üzerinde yıkanmaktan solmuş bir blucinle, vücudunun hatlarını meydana çıkaran eski bir tişört vardı. Saçlarını arka-ya bırakmıştı.

«İşte biraz temizlendi,» demişti arkaya çekilip. Ömründe ilk defa parmaklarında başka bir can-lılık duymuştu. Genç adamın üstünü silerken, parmak uçlarından sanki bir 'elektrik akımı geç-mişti vücuduna.

Nick eğilmiş, kaldırıma yayılmış olan paketle-ri toplarken, Claire tekrar' özür dilemiş ve «Kostümünüzü temizletmeği ben üzerime alıyorum,»demişti.

«Tabii ki bu zararımı bir şekilde ödeyeceksiniz. Bugün benimle öğle yemeği yiyerek bu işe başla-ya bilirsiniz. »

Claire mavi bakışların altında kızarmış, itiraz etmeğe çalışmıştı. Fakat Nick kendine özgü haliyle itirazını kabul etmemiş, «Gelmelisiniz,» demişti. Claire ta o zaman onun ne biçim bir adam olduğunu anlayıp bu işten sıyrılmalıydı. Fakat Nick'in cazibesine kapılıp yemek önerisini reddedememişti.

İlk yemekleri sırasında uzun uzun konuşmuş-lardı. Claire birlikte oturduğu kız arkadaşını, işini anlatmıştı ona. Nick kendi işi hakkında bi-raz ketum davranmıştı. Claire sorduğunda da gazetecilik yaptığını söylemiş, hemen başka ko-nulara yönelmişti. İkisizinde ortak zevki olan sinemadan bahsetmiş, eski filmler hakkında tartışmışlardı. Yemekten sonra arabayla kırlara gi-dip yürüyüş yapmışlardı.

Nick ona ailesini sormuştu. Claire ilk defa aşık olmanın heyecanıyla ona babasını ve ağa-beyi Toby'yi anlatmıştı. Babası Suffolk'da şirin 'bir evde oturuyordu.' Bahçesindeki güller ve lavanta çiçekleriyle ilgilenirdi çoğunlukla. Arka bahçede sıra sıra meyve ağaçları ve sebzeler vardı. Küçük köpekleri Ling her seferinde posta-cıyı ısırmaya çalışır, kuşları kovalardı. Toby mü-hendisti.

“Evini çok seviyorsun, neden ayrılıp Londra'ya geldin?» diye sormuştu Nick.

«O taraflarda çok az iş var,» diye iç çekmişti Claire. «Sık sık ziyarete gidiyorum gene de.» O sırada o küçük evin, arkasındaki mavi denizin, hayatında ne kadar önemli bir yeri olduğunu söylememişti ona. Daha o kadar samimi değiller-di. Londra iyiydi hoştu ama Claire bir gün geri dönüp Suffolk'a yerleşeceğinden kesinlikle emin-di.

«Ağabeyin evli mi?» diye sormuştu Nick. Clai-re nedense gülmüştü bu soruya.

«Toby mi? Hayır, şu anda Afrika'da büyük bir projede çalışıyor. Birkaç ay sonra dönecek. Çok özledim onu,» diye cevaplamıştı gözleri parlayarak. Toby'nin, hayatında çok önemli bir yeri vardı. Çocukluğu onun peşinde dolanmakla geçmişti. Toby sıkılsa da azarlarsa da bu böyle uzun yıllar devam etmiş, iki kardeş birbirine sevgi ve anlayışla bağlanmıştı.

«Ya annen?»

Claire'in yüzü bir an bulutlanmıştı.. «On dört yaşımdayken öldü. Ya senin annen? Onlardan söz etsene.,,»

Omuz silmişti Nick. «Benim ailem yok. Ben yetimhanede büyüdüm. Annem beni on beş günlükken bir kapı önüne bırakmış.»

«Korkunç bir şey!» Claire'in gözleri acıma ve anlayışla dolmuştu.. Bu ince çelik gibi adamın yapayalnızlığı gözünün önüne gelmişti. Kendini koruyabilmek için çocukluğundan beri savaşıyordu.

Nick dikkatle yüzüne bakmıştı, «İlgisiz çevrelerde insan çabuk öğreniyor kendini korumasını. Kavgayla doğdum ben, gençlik yıllarımda çoğumnu da mücadele'ne geçirdim. İnsan nasırlaşıyor sonunda.»

Sonra elinden tutmuş onu arabaya doğru götürmüştü. Artık Claire'in akli ve benliğı elini tutan bu genç adamdaydı. Arabaya doğru yürürken kuş cıvıltıları ve taptaze heyecan benliğini sarmıştı.

Aynı gece, akşam yemeğı davetini Claire heyecanla kabul etmişti. Henüz tanıştığı bir insanın bu kadar vaktini almasının mahzurlu olabileceğini

düşünmemişti. O gece sakın bir yere ye-meğe gitmişlerdi. Yemek boyunca birbirlerine susamış iki insan gibi konuşmuşlardı.

Claire o-nun hakkında her şeyi bilmek istiyordu. Sevdği renkler, yemekler; boş vakitlerinde ne yaptığı, hangi müziği dinlediği. Nick hakkında her şey onu ilgilendiriyor ve heyecanlandırıyordu. Nick' in de aynı şekilde hareket etmesi hoşuna gitmişti. Claire'in soruları bittiğinde Nick de ona

uzun uzun hayatını sormuştu. Konuşmalar bo-yunca' Claire'in dilinin uçuna kendisiyle ilgili bazı şeyleri söylemek geldiyse de her seferinde ce-saretini kaybedip susmuştu.

O sırada Nick ona televizyon haberlerinde ça-ıştığını söyleyince Claire şaşırmış ve hayranlıkla, "Çok zor ve heyecanlı bir iş olmalı,» demişti. O günkü konuşmaları kelimesi kelimesine hatırlıyordu.

«Alışığım,» demişti Nick omuzlarını kaldırarak.

"Habercilikten haşlanıyorsun, değil mi?»

"Olayların ardındaki gerçekleri her zaman öğrenmek isterim. Haber öyle bir şey ki insan fı-yakisi oluyor. Bu meslektan ayrılmak zor... Sıkıl-sam bile büyük bir olay patlak verdiğinde ora-da olmayı isterim.»

"Hiç kitap yazmayı düşünmedin mi?»

"Bütün tanıdığım haberciler bir gün kitap yaz-mayı düşlerler, ancak bunu yapabilen parmakla sayılacak kadar azdır,» demişti Nick gülümseyerek.

"Sen hiç düşünmedin mi?"

"Bir keresinde bir kaza sonucu birkaç hafta yatmak zorunda kaldım. O ara bir kitaba başlayıp ilk bölümünü bitirdim. Çok güzel oldu. Ama ayağa kalktıktan sonra devam etmedim.»

O gece onu eve götürdüğünde uzun süre arabanın içinde, kapının önünde oturmuşlardı. Nick ezberlemek istemişçesine uzun uzun Claire'nin yüzüne bakmış, sonunda eğilip onu dudaklarından öpmüştü. 'İlk defa' diye düşünmüştü Claire. O anda bile bunun son defa olmayacağını biliyordu. İlk anda Nick'in dudakları yumuşaktı. Derken uzandı ve Claire'ı güçlü kollaıyla sımsıkı sardı, Claire kendini Nick'in kolları arasına bıraktığında aşkın ne olduğunu ilk defa anlamıştı.

Claire daha önce de öpmüştü, onlar hiçbir şey ifade etmemişti. Nick'in kolları arasında ilk defa hislerinin ne denli güçlü olabileceğini anlamıştı. Sanki yıllardır Nick'in sevgisine susamıştı. Onun kollarında gerçek mutluluğu tadıyordu.

Claire başkalarıyla çıktığında hep çekingen davranmıştı, bazıları onu soğuklukla bile suçlamışlardı, buz gibi ifadesiyle karşılaşmalarında. Uzun konuşmalarında bunlar tartışılmadığı halde Nick hemen anlamıştı. «Acemisin sevgilim, ama çabuk öğreniyorsun,» demişti sevgiyle.

Claire bu sözlerle gözlerinde pırıltılarla gülmüştü. Doğruydı, çabuk öğrenmişti. Tecrübesizliğinin hiçbir önemi kalmamıştı, Nick'in karşısında. Bu zevki ilk defa tadıyordu ve biliyordu ki eğer Nick isteseydi, ilk geceden onun olacaktı.

O gece zorla birbirlerinden ayrılmışlardı. İyi geceler diledikten sonra, Claire sendeleyerek odasına gitmiş ve kendisini yatağına atmıştı. Ertesi gün Nick'in aramasını beklemişti, fakat telefon çalmamıştı. Claire telefonun başında oturmaktan başka hiçbir şey yapamayacak hale gelmişti.

Dördüncü günün sonunda telefon çalıp karşısına Nick çıktığında kendini hasta gibi hissetmiş, soğuk bir sesle, «Alo» demişti. Nick heyecanlı heyecanlı anlatmıştı. Bir iş çıkmış, aceleyle Roma'ya gitmesi gerekmişti, Claire'e haber verememişti. Şimdi havaalanındaydı, acaba bir Em evvel görüşmeleri mümkün müydü? Claire sanki yeniden hayata kavuşmuştu, gülümseyerek, «Seni bekliyorum» diye fısıldamıştı.

Bir hafta boyu her gün birlikte olmuşlar, Claire'in babasını da ziyarete gitmişlerdi. İki erkek birbirlerini hemen sevmişlerdi. Nick babasına bahçesi 've evi hakkında sorular sormuştu. Bir an yalnız kaldıklarında babası Claire'e, Nick'i çok beğendiğini söylemiş, sonra da gülümseyerek, «Senin ne düşündüğünü sormama gerek yok herhalde küçük hanım,» demişti.

Ertesi hafta Nick'in yoğun çalışması gerekiyordu. Bu defa haberi olduğu için Claire hiç sıkılmadan ve korkmadan hafta sonunu beklemişti.

Claire Nick'in özgürlüğüne ne kadar düşkün, olduğunu anlayacak kadar iyi tanıyordu artık. Değer verdiği şeyleri kimseyle paylaşmak istemeyen bir karakteri vardı. «Hiçbir zaman paylaşmam» demişti Claire'e bir keresinde. Yetimhane de geçirdiği yıllar, ona sevdiği şeylere sahip çıkmasını öğretmişti. Bundan böyle bunların başında da Claire geliyordu.

Bu Claire'in çok hoşuna gitmediği halde ona o kadar âşık ki kusurlarını görmezlikten gelebiliyordu. Nick banka soyguncusu olduğunu söylemiş olsaydı, buna bile göz yumacağından emindi.

Ondan sonraki haftalarda aralıklı olarak buluşmuşlardı. Nick Londra'da olduğu her an Claire'le geçiriyordu. Lokantalara, tiyatrolara, uzun yürüyüşlere ve müzik dinlemeğe gidiyorlardı. Nick'in evinde de sık sık buluşuyorlardı. Nick, evi Claire'e

tuhaf gelmişti. Özelliği olmayan bir yerdi. Nick sanki orada oturmuyor da sadece arada bir uğruyordu. Claire bu konuda ne kadar haklı olduğunu daha sonraları anlayacaktı.

Bir gece sevişmeleri artık dayanılmaz bir hal alıp ikisi de kontrollerini kaybetmek üzereyken, Nick, Claire'e «Çok büyük bir düğün yapmazsak, bütün hayallerin suya düşmez değil mi? Seninle evlenmek istiyorum ve artık bekleme ye tahammülüm kalmadı,» demişti.

Claire, sade bir nikâh teklif etseydi bile kabul edeceğini biliyordu. Onun da artık bekleme-ye tahammülü kalmamıştı. O gece kendini Nick' in kollarına bırakmıştı.

«Toby'nin dönmesini bekleyemez' misiniz?" de-mişti babası. Teklifinin kabul edilmeyeceğini bilen bir insanın edasıyla.

Claire, Nick'in gözlerindeki acele ve isteği se-vinç ve heyecanla okumuştı.

«Özür dilerim baba, demişti. Babası içini çek-miş, gençlerin isteklerine boyun eğmişti.

İki gün içinde sessiz sedasız evlenmişlerdi. Claire'in babasının ısrarlarına dayanamayarak

Balaylarını Suffolk'daki evde geçirmişlerdi. O da gençleri yalnız bırakmak için Ipswich'teki ablasının yanına gitmişti.

Balayını hala hatırlıyordu Claire. Birbirlerinin kollarında unutulmaz an-lar yaşamışlardı.

Claire uzun uzun iç çekti. O birkaç gün haki-katen unutulacak gibi değildi. Derken birden bir-re korkunç gerçeği anlamıştı!

Aniden' gelen telefondan sonra, Nick sert bir sesle hemen gitmesi, gerektiğini söylemişti. Bolivya'daki büyük zelzeleyle ilgili bir röportaj yapacaktı.

Claire işte' o zaman onu ne biçim bir evlilik hayatının beklediğini anlamıştı. Nick çoğu vakit onun yanında olamayacaktı. Londra'daki apart-man dairesinin neden o kadar yaşanmamış dur-duğunu birden daha iyi anlamıştı. Yaşanmamış gibi duruyordu, çünkü Nick orada pek az kalı-yordu.

«Ben olay neredeyse orada olmakla yükümlü-yüm,» demişti Nick. «Evimde bir bavul her za-man hazır beni bekler telefon ettiklerinde he-men yola çıkarım, zelzeleler, kazalar, devrimler hep benim sahamdır:»

«Neden bana daha önce söylemedin?» diye sor-muştu Claire sakın bir, sesle.

«Neden olduğunu sen de biliyorsun,» demişti açık açık. «Söyleseydim beni merak edecektin, aramız açılacaktı.»

«Demek bunları öğrenmeme fırsat bırakmadan da benimle evlendin.»

«Seni kaybetmek istemiyordum,» demişti Nick sesinde sert bir ifadeyle. «Mesleğimin nasıl bir hayat tarzı gerektirdiğini öğrenseydin benimle evlenmeyeceğini biliyordum.»

«Bunun haksızlık olduğunu düşünmedin mi hiç?» diye sormuştu, fısıldar gibi...

Nick dudaklarının arasında bir şeyler mırıldanmış, sonra sinirli bir sesle, «Doğruları ve yanlışları tartışacak vaktim yok artık, gitmem lazım. Yokluğumda bunu enine boyuna düşün istiyorsan,» demiş ve ayrılmıştı.

Claire bu konuşmanın bir ültimatôm olduğu-nu sezinlemişti. Nick gerçekte 'ben böyleyim işte,

ister kalırsın, ister gidersin' demek istemişti. Özür dilememiş, başka bir açıklama yapmağa bile gerek görmemişti. İşin başında ona gerçek-leri söylemek istememişti, çünkü Claire'in böyle bir hayat kurmak istemediğini biliyordu.

Claire flört ettikleri dönemi hatırladı, gittikleri toplantılarda birçok kadın Nick'i hayranlıkla seyretmişti. Bu kadınlar tehlikeli işler yapan erkekler-den hoşlanıyorlardı kuşkusuz. Nick herhalde böyle kadınlara çok rastlamıştı ve tecrübeli olduğu için de Claire'in onlardan biri olmadığını anlamıştı.

Claire hislerini ilk günden Nick'e belli etmişti. Evcil bir insandı. Hayatında, hele evlilik hayatında belirlilik istiyordu. Bu Nick'in ona verebileceği bir şey değildi. Sürekli ayrılıklarla geçmeğe mahkûmdu onların evlilikleri. Telefon geldiğinde Nick onu bırakıp dünyanın tehlikeli bölgelerine uçacaktı.

Nick gittikten sonra ilk gece Claire hiç uyu-yamamıştı. İkinci gecesinde Nick'i televizyonda

görmüştü. Zelzele bölgesinden konuşuyordu, hem hayatta olduğu için sevinçten, ,hem de' hır- sından ağlamış, iki gün içi içini yemişti. İki gün sonra Bolivya'da tekrar bir sarsıntı olduğu haberi gelmişti. Artık Claire'in korkmuş bir hay-vandan farkı kalmamıştı, evinden kımıldamıyor haber bekliyordu. Sağa sola telefon edip haber almağa çalışmak da aklına gelmemişti. Nick tekrar ekranda' görüldüğünde Claire sevinç değil, sadece korkunç bir kızgınlık duymuştu.

Nick onun huylarını bilmeden bu evliliğe sürüklemiş olsaydı bu" kadar kızmayacaktı. Gelgelelim, Nick bilerek onu oyuna getirmiş ve evlenmişti. Nick iki hafta sonra döndüğünde Claire'i neredeyse- tanıyamayacaktı. Zayıflamış, gözlerinin altında siyah halkalar olan çökmüş bir genç kadınla karşılaşmıştı.

Claire sinirliydi ve eski duygularını kaybetmişti. Göz göze geldiklerinde Nick her şeyi anlamıştı.

O gece Claire, Nick'e nihayet o zamana kadar saklamış olduğu hikâyeyi anlatmıştı.

«Benim gerçek babam Jimmy Brett'ti. Sana tanıştırdığım hakiki babam değil Annem onunla ben on iki yaşında iken evlendi. Gerçek babam o meşhur yarışta hayatını kaybetmişti.» .

Nick şaşkın yerine - oturmuştu. Jimmy Brett'i tanıyordu. Herkes tanırdı, zamanının en ünlü araba yarışçılarından biriydi. Yirmi yaşlarında cesareti ve zekâsı sayesinde bütün girdiği yarışları kazanmıştı. Hala gazeteler ara sıra ondan bahsederlerdi, bilhassa yeni yarışçılarla' karşılaştırmak ve yenilerdeki eksikliklere dikkati çekmek için.

"Annem on sekiz, babam on dokuz yaşındaymış evlendiklerinde. Babam o yıllarda henüz ünlü değilmiş. Derken yarışlar birbirini takip etmiş birkaç da kaza tabii ki. Annemin korkularından bahsetmeğe gerek yok sanının, kocasının gözünün önünde öleceği korkusuyla yaşamış yıllarca,»

Claire bunları anlatırken son derece soğukkanlı durmuştu. Ama yakından bakıldığında renginin solukluğundan ve yüzündeki ifadeden ne kadar ızdırap çektiği belli oluyordu.

"Çok kötü kavgalar olurdu. Yattığım yerde onları korku içinde dinlediğimi hatırlıyorum. Annem yarışmayı bırakması için çok yalvarırdı. Her gece ağlayarak

uyuyordu. Çok zayıflamıştı, sinir diye bir şey kalmamıştı kadında ve bir gün korktuğu başına geldi ve babam kazada can verdi. Ondan sonra rahatladı bile diyebilirim. Kötü haber beklemek onu çok hırpalamıştı; Sonra işte bugün babam dediğim adamla evlendi. Onunla eskiden tanışarlarmış, hep onunla evlenmek istemiş ve annem başka biriyle evlendiği halde onu beklemiş. Kocasının bir gün kazaya kurban gideceğini biliyormuş hep. Evlendiklerinde annem onun soyadını almamı istedi. Eski bağlarını tamamen koparmak istiyordu sanırım. Olanlar için hep babamı suçladı yanılmıyorsam.».

Nick dikkatle yüzüne bakınış. «Bunları ne-den daha önce bana anlatmadın?» diye sormuştu.

«Bütün bunlardan dolayı annem o kadar çekti ve bana da o kadar çekti ki, bu konuyu açmak beni hala huzursuz ediyor, açtığı yaralar hala kabuk bağlamadı. O günleri hatırlamak bile istemiyorum. İnsan annesiyle babası arasındaki kavgayı etkilenmeden seyretemiyor.»

«O zaman neden şimdi anlatıyorsun?»

"Dayanamıyorum Nick, annemin neler çektiğine şahit oldum, aynı şeyleri ben yaşamak istemiyorum.»

Nick, «Eğer işimi. değiştirmemi istiyorsan:...» diye söze başladığında. Claire derin bir iç geçirmişti. «Bunu yapamayacağımı sen de çok iyi biliyorsun.»

«Bak ben ne aptal, ne de fâsasız bir adamım. Sorumluluklarımın farkındayım ve de hayatı seviyorum, kendimi bilinçsiz bir şekilde tehlikeye atmam,»

«Tehlike bölgelerine' her gittiğinde hayatını tehlikeye atıyorsun. Bunun sen de farkındasın. Sana bunun için para veriyorlar. İnsan bir hikâye için kendini bunca

tehlikeye atar mı?»

«Fakat bu işi yıllardır yapıyorum, başıma da hiçbir şey gelmedi,» demişti Nick sert bir sesle.

Bunun doğru olmadığını her ikisi de biliyordu, Nick ona başından geçen birkaç olayı anlatmıştı. Birkaç kere kolunu bacağını kırmış, bir keresinde yanından geçen bir kurşundan kıl pâyı kurtulmuştu. Bolivya'da ise arabasıyla geçtiği yer ondan birkaç saniye sonra çökmüştü. İşin kötüsü, bu konuşma sırasında ikisi de bağırılmamış, sinirlenmemişlerdi. İkisinin de sesleri son derece soğuk, yüzleri birbirlerine kapalıydı.

«Sen yokken gidebilirdim,» demişti Claire, «Seni görebilmek için bekledim, fakat artık gidiyorum.» .

«Seni bırakamam,» Nick'in sesi sertti. .

Nick onu yerinden kaldırmış kollarının arasına almıştı. Claire'in vücudunu sanki bir alev kaplamıştı. O da Nick'i istiyordu ve bunu hiçbir şekilde saklamamıştı. Nick bu mücadeleyi kazanmanın, sevinciyle Claire'in yüzüne baktığında gözlerinin kararlı ifadesiyle karşılaşmıştı.

«Dayanamam Nick,» Sesinde anlaşılması için adeta yalvaran bir ifade vardı. Uzun bir sessizlikten sonra devam etmiş ve ona büyük bir acı veren olayı anlatmıştı. «Yeniden evlendikten sonra annem mutlu olabilmek için elinden her geleni yaptı, fakat çok fazla hırpalanmıştı, olanları unutamıyordu. Ben on dört yaşındayken de intihar etti.»

Nick'in kolları yanına düşmüştü.,«Yapılacak en kötü şeyi yaptı desene, senin için de diğerleri için de harika olmuştur herhalde... Ne kadar bencil bir insanmış.»

«Öyle söyleme, babamla geçirmiş olduğu yıllar onu o hale getirmişti.»

“Peki, sana ne oldu?» demişti Nick gözlerinin de küçümsemeyle. ..Sen bir korkaksın.»

“Evet, onun gibi gece gündüz korkuyla yaşamaktan korkuyorum... İnsanın böyle bir şeye dayanabilmesi için çok güçlü bir kişiliğı olması gerek, bende o güç yok. Sen bunu biliyordun Nick, onun için gerçeğı benden sakladın.»

Tartışmaları saatlerce sürebilirdi. Ancak ge-ne o telefonlardan biri gelmişti. Bu sefer Ulster'a gitmesi gerekiyordu. Nick yokken Claire evi terk etti. Nick hemen Claire'nin babasına gitti, fakat Claire'in nerede olduğunu öğrenemedi. Babası Claire'e bu ziyareti çok sonra anlattı.

“Sana karışmak istemem Claire artık büyüdü. Ama bence haksızlık ediyorsun. Nick'i sevdin onunla evlendin oysa karşılaştığın ilk problemde de onu terk ettin. Oturup karşılıklı bir çözüm bulmaya çalışabilirdiniz, ona bir fırsat tanıma-makla haksızlık ediyorsun.»

Ona hayatında mutluluk ve huzuru tattıran babasına sevgisi ve saygısı sonsuz olduğu halde Claire bu konuda ona boyun eğemeyeceğini his-setmişti.

«Korku içinde, her gün telefon veya telgraf bekleyerek, her an onu kaybedebileceğini düşünerek yaşayamam. Onu hayatından si-lersem en azından bu diken üstünde beklemelere katlanmam,» demişti kesin bir tavırla.

Babası susmuştu. O da annesinin neler çektiğini biliyordu, Claire'e bir cevap

bulmak kolay değildi.

Claire eski soyadını almış, Andrew'nun yanın-da iş bulmuştu. Nick onu bulmak için daha' baş-ka girişimler yapmamıştı. Başlangıçta bu hare-keti Claire'in gücüne gitmişti, fakat konunun üzerinde daha fazla durmamağa çalışmıştı. Ara-da bir onu televizyonda gördüğünde cihazı he-men kapatmış, hayatında böyle bir insanın olmadığına kendini inandırmaya çalışmıştı. Yavaş yavaş kendine yeni bir dünya kurmuş, ona eski-yi hatırlatacak insanlardan kaçmıştı. Eski erkek arkadaşları ona soğuk demişlerdi, ' yenilerinin karşısında sanki taş gibi oluyordu. Ne düşün-düklerini, ne dediklerini bilmek istemiyordu.

Aşkın annesini ne hale getirdiğini görmüştü, kendisi de aynı duruma düşmek istemiyordu.

Claire tekrar saatine baktı, artık çok geç kal-mıştı, Nick onu beklemezdi bu saatten sonra. Ağır; ağır soyundu ve banyoya girdi, yatağına yattığında her tarafı güçlü bir mücadeleden çıkmışçasına ağrıyordu.

Nick'i tanıyordu, peşini bu kadar kolay bırakmayacak, onu tekrar görmek isteyecekti. Bu karşılaşmaya dayanacak kadar güç toplayıp onu bu ayrılığın kesin olduğuna inandırması gerekiyordu. Nick zaten bunu bili-yor olmalıydı, yoksa onu daha evvel görmeğe çalışırdı. Bugünkü karşılaşmaları tamamen tesadüf eseriydi. Değişen bir şey yoktu, Nick bunu böyle bilmeliydi.

Gözlerini kapatıp uyumağa çalıştı, fakat o ka-dar büyük bir gerilim içindeydi ki başarılı ola-madı.

Ağır bir hava vardı,' yatağın içinde döndü durdu. O sırada kapı vuruldu, Claire titreyerek yatağında doğruldu.

"Kapıyı aç, eğer açmazsan öyle bir rezalet çıkarırım ki bütün otel ayağa kalkar,» dedi Nick alçak bir sesle.

«Bırak Nick, seninle tartışmak için fazla yorğunum.»

«Kapıyı aç diyorum sana,»

«Lütfen, Nick.»

«Kapıyı zorla indirmemi mi istiyorsun?»

Dediğini de yapardı, sesi Öfkeyle yükseliyordu, Claire kızgınlığını kapının arkasından bile hissetti. Yay gibi gerilmişti. Yerinden kalktı ve kapıyı açtı. Daha kapıyı aralarken Nick onu itti ve içeri girdi. Yüzü hiddetten kararmıştı, hatırladığından daha da uzun boylu duruyordu. Gözleriyle Claire'i buldu ve ince geceliğinin içinde onu uzun uzun arzuyla süzdü. Bakışlarının altında Claire'in, eli ayağı çözüldü, üzerine daha kalın bir şey almak için döndü.

«Şimdi artık konuşacağız,» dedi Nick sert bir sesle...

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Nick'e bakmadan eğildi sabahlığını aldı ve sırtına geçirirken; «Konuşacak bir şeyimiz yok bizim, Nick,» dedi.

"Peki, o zaman konuşmayız,» dedi Nick alaylı bir sesle.

Sesindeki tonu duyunca döndü ve kendini genç adamın kollarında buldu. Birden kızdı ve bütün gücüyle Nick'i itti. Adam zorla onu tekrar kol-larının arasına alarak sarsmağa başladı.

"Sana söz veriyorum Claire" eğer benden uzaklaşmağa çalışırsan çok hırpalanırsın.»

Claire bir anda ümitsizliğe kapıldı ve kurtul-mak için aklına ilk gelen şeyi söyledi,' «Andrew

seni öldürür,» Ve birden Nick'in gözlerindeki korkunç ifadeyi gördü, korkuyla kasıldı.

Claire'i saran kollar bir anda çelik gibi oldu, «Devam et,» dedi Nick kızgın bir sesle, «Bana verecek hesabın var demek ki. Sizi yan yana gör-düğümde tahmin etmiştim zaten.»

«Bırak beni, canımı acıtlıyorsun,» .

Nick ondan uzaklaştığında, Claire de pencere-ye doğru gitti, sırtı Nick'e dönüktü, ne söyleye-ceğini toparlamaya çalışıyordu. Yalanlarının su yüzüne çıkmayacak cinsten olması gerekiyordu.

Eğer yüzleşirler ve yaptığı anlaşılırsa hem işini kaybeder, hem de Nick onun yalan söylediğini anlardı.

«Anlatılacak bir şey yok, sadece evli olduğ-u-mu bilmiyor. Eğer öğrenirse...» .

«Andrew sevgilin mi?», Nick bu soruyu daha önce de -Sormuştu, şimdi bir cevap bekliyordu, sesi buz gibiydi.

«Henüz değil. Nick bundan istediğini çıkartabilirdi.

«Ne bekliyorsun, doğum gününü mü?» diye sordu Nick. Sesi alaycıydı.

«Tabii,» dedi Claire soğuk bir sesle.

Karşısındaki mavi gözler çakmak çakmaktı, kızgınlıktan. «Onu 'sevdiğinden emin misin? Biz ilk günden âşık olduğumuzu anlamıştık, değil mi Claire, bu sefer ne kadar sürdü?»

Claire önüne baktı. «Aradığın nedir, sana bayılan bir koca mı? Para mı, yoksa güven mi?»

«O karlar seni ilgilendirmez.»

«Ya seni boşamazsam?»

«Ben seni başarım,» dedi Claire. Zaten bu işi çoktan yapması gerektiğine inanıyordu. Ama nedense bir türlü başlayamamıştı kanuni işlemlere.

«Ne sebep göstereceksin pekiyi mahkemede? Seni aldatığımı mı kanıtlamağa çalışacaksın?»

«Şiddetli geçimsizlik. Evliliğimizin artık yürümediğini söyleyeceğim.»

Nick soğuk soğuk güldü, «Biz birbirimiz için yaratılmışız Claire, geçinebileceğimizi sana beş dakika içinde kanıtlayabilirim.» Mavi gözler hala arzuyla üzerinde dolaşıyordu.

«Çok çekici bir erkeksin Nick, fakat seksüel anlaşma bir ilişkinin sadece ufak bir parçası sayılır...

«Bunu ezberledin mi Claire yoksa kendini bunlara inandıрмаğa mı çalışıyorsun?»

«Hayır, seni inandıрмаğa çalışıyorum...

«Gel bir de bu, teorilerini yatakta deneyelim istersen.»

«Tıpkı Andrew gibi konuşuyorsun,» dedi. Claire mahsus ve Nick'in gözlerinde beliren ifadeye baktı. Ve yanlış adım attığını anladı. Nick' odayı geçmiş onu tekrar kollarının arasına almıştı.

Acıtmak istercesine sıkıyordu. Bakışları alev alevdi. Claire mücadelede yenik düşeceğini hissederek başını geri çevirdi. İkisinin de kalbi çılgınca çarpıyordu. Claire gecelerce bu kalbin duracağını düşünerek ne kadar ızdırap çektiğini ve binlerce defa öldüğünü hatırladı.

«Terk etmek istediğin işte bu,» dedi Nick kısaca, «İkimiz de aynı şeyleri hissediyoruz, on sene bile ayrı kalsak' tekrar bir araya geldiğimizde böyle olurdu işte...

«Bu bir şey fark ettirmez,» dedi Claire, artık yaprak gibi titriyordu.

«Yalan söylüyorsun Claire, bana yalan -söyle-me.» Nick birden eğildi ve Claire genç adamın dudaklarını bir kor gibi boynunda hissetti.

Dudaklarından bir inilti döküldü, sevişmelerinin güzelliğini unutmamıştı, yalnız hislerinin bu kadar güçlü olduğunu hatırlamıyordu. Nick ona dokunur dokunmaz, neredeyse bütün kontrolünü kaybetmişti.

Kafasını geriye atarak, «Konuşmak istediğini sanmıştım,» dedi çaresizlik içinde.

«Sana dokunmayayım da ne olursa olsun de-ğil mi Claire?»

«Evet,» diye fısıldadı genç kadın.

«Senden istediğim konuşmakla ilgili değil, sende bunu biliyorsun.» dedi Nick, Claire'i yatağa doğru iterek. Claire çılgına dönmüş bütün gü-cüyle ona karşı gelmeye çalışıyordu. «Üzülme Claire vermek istemediğin bir şeyi senden zorla almayacağım otur seninle konuşacağız.» dedi ve Claire'i yatağın üstüne itip karşısına da bir iskemle çekerek oturdu. Gözlerini genç kadından ayırmıyordu.

«İşimi değiştirdim,» dedi Nick ansızın.

«Hala tehlikeli bölgelere gidiyorsun,» dedi Claire. Onun işini değiştirdiğini duyduğu andan beri vicdan azabı çekmeğe başlamıştı. Sevdiği işini kuşkusuz

onun için bırakmıştı, gene de bir şey fark etmeyecekti. «Bir yerde darbe olduğunu duysan hemen bir uçağa atlayıp gidersin,» dedi üzgün bir sesle.

«Artık ön saflarda değilim Claire, ancak orta-lık yatıştıktan sonra röportaj yapmağa gidiyorum.»

Claire durdu ve kocasına baktı, «Gerçeği mi söylüyorsun, Nick?»

«Ufak bfr risk var, ama o kadarıyla caddeyi geçerken bile karşılaşıyoruz.»

«Gerçekçi olalım, Nick,» dedi Claire önüne bakarak. «Ben senin aradığın kadın değilim, her gittiğinde meraktan çılgına döneceğim, sen geldiğinde de hırslımı senden almağa çalışacağım.

Ben böyle bir evliliği yaşadım, tekrar etmek niyetinde de değilim,»

«Söylediklerini kabul etmiyorum Claire... Şu anda söylediklerin sadece teori. Denemeden nasıl bilebiliriz. Annenle / babanın mutsuzluğunun ' önümüzdeki tek örnek olmasına gerek yok.»

«Balayımızdan hemen sonra işlerin nasıl olacağını anladım, senin ikinci zelzelede öldüğünü sanmıştım. Senden haber beklemek bir cehennem azabıydı.»

«Kendine hâkim olmalıydın.»

"İşte bunu sana anlatmağa çalışıyorum, elimde değil, bana ne olacağını biliyorum ve bunu kaldıracak gücüm yok. »

"Aman Tanrım Claire, bu kadar korkak olamazsın. Sen deli misin, seni kandırđımı söylüyorsun, sen de beni kandırdın. Evlenmeden önce bu korkaklığından hiç söz etmedin bana.))

"Buna gerek olacağını hiç düşünmemiştim. Zaten bütün bunları anlatacak cesareti bulamadım kendimde.))

«Hayatındaki en önemli olayı benden sakladın. Seni tanıdđımı sanıyordum, hâlbuki sen kitabın en önemli sayfasını bana göstermemişsin. Bunu bilerek yaptın değil mi Claire.))

"İkimiz de birbirimizden bazı şeyler sakladık,,» dedi Claire, Nick'in gözlerinin içine bakarak.

"Evet, seni elde edebilmek için yalan söyledim. Seni elde edebilmek için daha hala her şeyi yapabilirim. Adam bile öldürebilirim. Eğer benden bu kadar' kolay kurtulabileceğini sanıyorsan yanılıyorsun. Seni bırakmayacağım.))

"Çok hoş,' bir yıllık bir sessizlikten sonra seni pek ciddiye alamıyorum Nick, kusura bakma.))

"Üzıldün mü?" diye sordu Nick yüzünde alaylı bir gülümsemeyle.

«Hayır, sadece rahatladım,,» dedi Claire çabuk çabuk.

«Hiç sanmam.»

"Anlıyorum mahsus, yaptın,» Claire'in aklına ilk defa böyle bir şey geliyordu. «Ne kadar zaman beni merak içinde bırakmayı, düşünüyordun?»

"Yılbaşına kadar.»

"Yılbaşı mı?" diye sordu Claire merakla. «Baban' beni yılbaşım' geçirmek üzere. Suffolk'a davet etti."

«Öyle mi? inanamıyorum."

"Sor istiyorsan."

«Babamla' görüşüyordunuz demek,» Claire şaşırmıştı. Babasının ona olan bağlılığına güvenmişti, Nick'le ondan habersiz görüşüklerini duymak hoşuna gitmedi.

«Arada bir ziyaretine gidiyorum, ne de olsa kayınpederim sayılır." Nick arkasına yaslandı, «Bana senin haberlerini veriyor, senin ona yazdığın mektupları bana okuyor."

Bu sözlerin üstüne Claire kızardı, «Bunu yapmağa hakkı yok ki."

«Neden olmasın, hiçbirinde benden bahis yoktu ki. Hep Andrew Knight, büyük otelcilerimizden genç deha Andrew Knight.»

Claire, Andrew hakkında neler yazdığım hatırlayamadı bir an, birden huzursuz oldu. Andrew'nun ona ilgi gösterdiği veyahut kendisinin ona olan duygularından söz etmiş olamazdı,

«Neler demek istediğini anlıyordum Claire, Andrew'dan biraz fazla söz ediliyordu o mektuplarda. Adamın sende gözü olduğu çok belli oluyordu.» Claire gözlerindeki ifadenin okunmaması için bakışlarını kaçırdı.

Nick'in kıskançlığı gözlerinden okunuyordu. Claire kendi hislerini ona belli etmek istememişti, gene de Nick onun neler düşündüğünü anlamış olmalı ki birden yanına geldi ve onu yatağın üstüne iterek kısıvrak yaktı. Claire bütün gücüyle karşı koymağa çalışarak,

«Ne yaptığını sanıyorsun," diye haykırdı.

«Anlayamıyor musun?" dedi Nick dudaklarını genç kadına yaklaştırarak. Claire huzursuz ve şaşkın bir şekilde onu çeklik gibi saran kollarından kurtulmaya uğraşırken bir yandan da kendini bu arzu seline kaptırmış, dudaklarını arzuyla aralamıştı.

Bir yıldır kendini bu adamı unuttuğuna ikna etmişti. Kendince Nick'i aklından ve hayatından silmişti. Şimdi bütün çabalarının boşuna olduğunu anlıyordu. Ona karşı koymasına imkân yoktu. Bir yılın özlemi içini kapladı ve Claire'in kolları kendiliğinden Nick'i sardı. Elleri o siyah saçları okşamaya başlamıştı bile.

«Bundan..başka neyin', önemi var ki, Claire", dedi Nick bir an dudaklarını ondan ayırarak. «Hayat çok kısa, şimdiden mezara girmenin ne âlemi var, modern

yaşam sürekli tehlikelerle dolu: hava kirliliği, kazalar. İnsan yoldan geçerken bile tehlikeyle karşılaşabilir. Risk artık bug n k  yaşamın bir parçası."

Claire tekrar d ş nmeğe fırsat bulmuştu, Nick'in boynunda atan damara baktı, onu korku içinde beklemesi aklına geldi. Nick'i kaybedecek se kendisi ondan ayrılmayı tercih ederdi.

"Hayır, Nick,» dedi başını sallayarak. Nick'in g zleri bir an  fkeyle yanıp s nd . Claire ondan kurtulmuş, ayakta karşısında duruyordu.

«Pekala, Claire o zaman boşanmaktan başka aremez kalmadı.  z lme senin için bu işi kolaylaştıracalıım. »

Claire bir anda kıskançlıkla kasıldı.«Andrew ıla olan evliliğinden sıkılacak olur san, seninle her zaman bir macera yaşamağa hazırım. Ne de olsa çekici bir kadınsın, ayrıca bi liyorum ki yatakta da her zaman ekingenlikle rini  zerinden atıyorsun.»

Claire kapıya doğru y r d  ve açarak, «İyi geceler Nick", dedi. .

Nick'in arkasında kapıyı kapattıktan sonra ağlayarak yatağa yığıldı. Hıkırıklarının duyulmaması için kafasını yastığına g md .

Sabah sekiz buçukta' zil çaldığında zorla g z lerini açabildi. Hemen otomatik çay makinesini prize takıp hazırlanmaya başladı. Bir yandan hazırlanırken, bir yandan bu aletlerin iyi işledi ğini Andrew'ya s ylemesi gerektiğini d ş nd . Çayını içtikten sonra banyosunu yaptı ve giyinmeğa başladı, yanına sadece iki tane elbise  almış olduğu için, limon sarısı elbisesini  zerine geçirdi. Uzun, plili, kollu ve yakalı zarif bir el biseydi bu. Birden onu Nick'le beraberken aldı ğını hatırladı. Nick bu elbiseyi beğenir her giy diğinde ona iltifat ederdi.

Nick onu gördüğünde ne düşünürse düşünsün değiştirmemeğe karar verdi. Saçlarını dikkatle tepesine topladı, yüzüne hafif bir fondöten sürdü. Gözlerinin üzerine yeşil far, biraz da parfüm sürdükten sonra kendini aynada bir kez daha kontrol etti. Nick'le karşılaşmağa hazırdı artık.

Aşağı indiğinde Andrew kahvaltısını yapmamıştı. Claire dikkatle çevresine baktı fakat Nick'i göremedi.

Andrew kahverengi gözleriyle onu dikkatle inceledi. "Çok taze ve dinç görünüyorsun yine, nasıl başarıyorsun anlamıyorum. Bu sıcakta kendimi paçavra gibi hissediyorum.» ..

Claire, Andrew'nun bu şekilde konuşmasına şaşırdı, "Neden? Çok mu geç yattınız dün gece?"

«Evet, o televizyoncuların korkunç bir enerjisi var. Sabah buraya indiğimde de kahvaltılarını bitirmek üzereydiler, biraz' evvel çekime gittiler.»

Nick'i görme tehlikesinin olmaması, Claire'i hem rahatlatmış, hem de garip bir şekilde üzdü. Nick'i görme ihtimali onu heyecanlandırmıştı. İçini çekerek önündeki yemeğe baktı.

«Bugün ne yapacağız?» diye sordu Claire.

«Keyfimize bakacağız.».

Claire şaşkınlıkla Andrew'nun y z ne baktı. Andrew içine  ok d şk n olduğundan bu cevap hi  ona yakışmıyordu.

«Normal turistler gibi hareket edelim, bakalım otel hakkındaki izlenimlerimiz ne olacak.. Yanın da mayo getirdin herhalde.»

«Evet,» dedi Claire. Havuza girmek  midiyle yanına mayosunu almıştı, ama Andrew'nun b yle bir teklifte bulunacağı hi  aklına gelme mişti. Onun dinlenmesinin bile işe y nelik bir amacı olurdu genellikle, sporu ve gezmeyi sev diği halde her şeyi yaparken aklının bir k şe sinde iş olurdu.

Andrew ilgiyle Claire'e baktı, Huzursuz mu oldun?»

"Efendim?»

" alışmadığımız 'halde benimle vakit ge irmek seni huzursuz ediyor mu?»

«Neden olsun,» dedi Claire hafif e kızarak. Buraya geldiklerinden beri Andrew onunla daha samimi olmağa, başlamıştı, bu da Claire'i tedir gin ediyordu. O sadece Andrew'nun sessiz seda sız sekreteri olmak istiyordu, 'başka şeyler d ş nmesi karışık hayatını daha da karıştıracaktı kuşkusuz.

"Belki de buradayken senin hakkında bir şey ler  ğrenme fırsatı doğar,» dedi Andrew sakın bir sesle.

" ğrenilecek bir şey yok ki.»

«Bu çekici görünümün altında neleri gizlediğini merak ediyorum.»

Claire sinirli sinirli güldü. "Gördüğünün ötesinde pek bir şey yok.»

«Dediğim gibi, çok çekici.»

"Eğer yüzeceksek, üzerimi değiştirmeliyim artık» dedi Claire ifadesiz bir sesle.

"Uzun ve zor bir iş olacağı benziyor,» dedi Andrew yüzünü buruşturarak.

Claire bir an ne demek istediğini sormak istedi. Sonra yüzündeki ifadeyi görünce anladı. Andrew'nun gösterdiği bu ilgi onu şaşırtıyordu.

Ayağa kalkarak, «O zaman gidip mayomu giyineyim,» dedi.

Andrew da ayağa kalkarak, « Yemekten sonra da şehri dolaşabiliriz,» dedi gözlerinde garip bir pırıltıyla.

«Çok sıcak. Öğleden sonraları uzanıp yatmayı önerdiler hatırlamıyor musun?»

"O zaman şimdi dolaşalım, öğleden sonra da yüzeriz, ne dersin?»

Karşısındaki maaşını ödeyen adamdı, Claire buraya çalışmağa gelmişti ve bunu karşısındaki'nin fark etmesini istiyordu. "Sen bilirsin,» dedi soğuk bir sesle.

"Sadece bugün için işi bir yana bırakalım mı?» diye sordu Andrew yüzündeki ifadeyi anlayarak,

"Madem turist gibi hareket edeceğiz, işi düşünmememiz gerek."

"Patron sensin.»

"Bugün değil, bugün için sadece Andrew'yum Claire. »

Claire sinirli bir şekilde yüzünü buruşturdu, şimdiye kadar aralarında bir patron sekreter ilişkisi vardı. Şimdi de Andrew ona yaklaşacak, özel sorular soracak tam zamanı bulmuştu.

Biran Andrew'nun onun Nick'e olan tutumunu yanlış yorumladığını düşündü. Fakat sonradan Nick ortalığa çıkmadan bile Andrew'nun onu ne kadar az tanıdığından yakınlığını hatırladı.

Son bir yıldır, Andrew'nun tutumu onu rahat ettirmişti, aralarında sadece bir patron sekreter ilişkisi vardı. Andrew bunun ötesine geçmeğe çalışacaksa, Claire istifasını vermek zorunda kalacağını düşündü.

Güneşin altında, araba sarsılarak; dar sokaklardan geçti. Dükkânlar, siyahlar giymiş kadınlar, cellabiyeli adamlar, sokaklarda sepet satanlar. Claire hepsini dikkatle izliyordu. Birden bilinçaltında Nick'i aradığını anladı. Bir yıldır bitirmeğe çalıştığı bu ilişki, bir gün içinde nasıl da alevlenmiş ve benliğini sarınsı.

Andrew da:r sokakları takip ederek küçük bir meydana çıktı. Meydandaki palmiyelerin altında yatan çocuklar dikkatle gelen arabaya baktılar.

«Burada park edip biraz dolaşalım mı? Arka tarafta bir pazaryeri var, bak sergiler buradan

da görünüyor,» dedi Andrew.

«Neden olmasın,» Claire'in gözleri hala Nick'i arıyordu. Andrew arabayı kilitledikten sonra pazaryerine doğru yürümeğe başladılar.

«Hayatında biri mi var Claire?»

Claire bir an Andrew'nun yüzüne bakakaldı. Sonra ifadesi donuklaştı, gözlerini Andrew'dan kaçırdı.

«İşle özel hayatı karıştırmanın hata olduğunu her zaman sen söyledin. Ben hala öyle düşünüyorum. »

«Seni bir daktilo makinesinin uzantısı olarak görebilmek çok zor Claire, çok çekici bir kadın-sın. Bana hayatını anlatmak istememenin bir nedeni var mı?»

"Evet,» dedi Claire kızarak.

«Fakat bir özel hayatın var değil mi?»

«Hepimizin yok mu?"

«Ne demek istediğimi anlıyorsun.»

«Emin değilim.»

«Hayatında biri var mı Claire?»

«Evet, babam. A unuttum, bir de ağabeyim var. İşte benim hakkımda bir şeyler öğrenmiş sayılırsın artık.»

«Çok komik, hayatından bir erkek geçmemiş olması mümkün değil. Çok fazla güzelsin Claire. Seni üzen mi oldu? Onun için mi böyle içine kapanıksın?»

Claire bir an sustu. Pazaryerine gelmişlerdi. Pazar gürültülerinin arasına birkaç Amerikalı turistin 'konuşmaları, karışyordu. Andrew'in bu denli samimi soruları karşısında Claire tedirgin olmuştu. O an bir kaplumbağa gibi kalıp kabuğunun içine çekilmek, çevredekilerden insanlardan uzaklaşmak istedi.

Bir yandan sevginin ve özlemin yüreğinin derinliklerinde tutuşturduğu ateş tüm benliğini yavaş yavaş sararken, diğer yandan da kendisi ne hâkim olmaya çalışıyordu.

Üzerine çığ düşmüş iri üzüm taneleri gibi yeşil gözleri buğulanmış, kirpikleri, yaşamının gizemli yanlarını ele veren gözlerini maskelemek ister gibi hafiften kapanmıştı.

Claire her genç kızın d    lerini kurdu  , ula  mak i  in   abaladı   mutlu bir ya  amın yakınla  ına kadar gelmi  , fakat tam o sırada mutlulu  u yitirmi  ti.

Kendisini, bir g  vercini kanatlarından Yakala  yan, ancak ku  un   ırpını  ları sonucunda elinde birkaç tane t  yle kalakalan bir   ocu  a benzeti  yordu. O da mutlulu  u yakalamı  , fakat   imdi elinde sadece anıları kalmı  tı.

Claire daldı   d    ncelerden Andrew'nun se  siyle sıyrıldı.

"Niye daldın Claire?)"

Claire su    t   yakalanmı   insanların tela  ıy  la kekeleyerek cevap verdi. Ses tonunda   a    kınılı  ı a  ık  a belli oluyordu.

"Oh... Ben... Dalmadım. Hava   ok sıcak.))

"Haklısın. Hava ger  ekten sıcak. Bizim gibi g  ne  i ayda yılda bir g  ren İngilizler i  in bura  sı tam bir cehennem.))

Andrew'nun cevabından Claire'in s  zlerine pek inanmadı  ı, anla  ılıyordu. Bir s  re daha konu  maksızın y  r  d  ler. Andrew'nun bu hali Claire'in tedirgin y  re  ini daha da sıkıyor, bu konu  manın bir an   nce sona ermesi i  in i  inden Tanrıya yakarıyordu.

Andrew durdu ve Claire'i kolundan tutarak kendine do  ru   evirdi. Siyah sa  larının altında Claire'in g  zel oval y  z   ona sessizce bakıyordu.

«Unutamadığın biri mi var Claire, bazen derdini paylaşmak insana yardımcı olur biliyorsun,»

"Paylaşacak bir şeyim yok."

"Peki o zaman," dedi Andrew ve 'hızla eğilerek Claire'i dudaklarından öptü. Bunu 'kadar hızlı yapmıştı ki yanından' ayrıldığında Claire hala şaşkınlığını atlatamamıştı ve çaresiz, onu pazarın içine doğru takip etti.

Andrew bir, meyve sergisinin önünde durup satıcıyla birkaç dakika pazarlık ettikten sonra" bir kilo portakal aldı ve Claire'e dönerek, '«Bir tane ister misin?" diye sordu.

"Hayır, teşekkür ederim."

Çevrelerine bakarak, 'pazarı dolaştılar, öğleye doğru hava iyice ısındığında, Andrew Claire'in koluna girerek, «Artık dönsek iyi olur,» dedi.

Birden Claire'in ayağı kaydı, Andrew ona yardımcı olabilmek için belinden kavradı. Sonra da elini genç kadının belinden çekmedi.

«Acele edersek, yemekten önce bir içki içecek vaktimiz olur."

«Yardımsız da yürüyebilirim," dedi Claire hala belinde duran ele bakarak.

«Kibarca, elini çek mi demek istiyorsun Claire?»

Claire tam sert bir cevap verecekken aklına Nick'e söyledikleri geldi. Dün gece ona; Andrew' yla aralarında bir şeyler olduğunu ima etmişti. Bir an durakladı. Andrew ilgiyle yüzüne baktı.

"Sana korkunç bir kur yapacağımı sanma Claire. Karşımdakini, zorlamaktan hiç hoşlanmam, ama dost olmamamız için bir neden var mı?"

«Hiçbir neden yok.»

«O zaman benden nefret ediyormuş gibi bir ifade takınma lütfen.»

«Senden hiç hoşlanmıyormuş gibi bir ifademi var yüzümde? Hiç sanmam.»

«Sabahtan beri, yanımda Lady Macbeth'le dolaşıyormuş gibi hissediyorum kendimi. Her an sırtına bıçağı ne zaman saplayacaksın diye bekliyorum.» \

«Abartıyorsun,» dedi Claire gülerek.

«Azıcık.»

«Sıcaktan olmalı.»

"O kadar mı?" diye sordu Andrew sesinde bir soru ifadesiyle. Yine de elini Claire'in belinden çekmedi. Arabaya bindiler ve tekrar daracık sokaklardan geçerek otele vardılar. Otelin kapı-sında televizyoncuların kamyonu duruyordu. Kamera ve çeşitli çekim malzemelerinin indiril-mesini denetleyen Wazi, Claire'i görünce gülümseyerek el salladı.

Andrew arabayı, park ettikten sonra Claire in-di, tam o sırada çok iyi tanıdığı o ses kulağına

'çalındı'. Claire bir an Nick'e olan zaafından utan-ıdı ve bunu kapatabilmek için yanına gelmiş olan Andrew'ya içten gelen parlak bir gülümsemeyle döndü.

«Böyle gülümseyince, harika oluyorsun,» dedi

Andrew onu öpmek istercesine eğilerek

«Sahi mi?" diye sordu Claire, yeşil gözlerinde pırıltılarla.

Bu konuşma Andrew'yu şaşırtmıştı, «Sen çok çekici bir muammasın Claire,» dedi ve kolunu Claire'in beline doladı.

Claire bir an ne yapacağını şaşırdı. Andrew'u terslesin mi, yoksa sesini çıkarmadan onunla birlikte yürümeye devam etsin mi bir türlü karar veremiyordu.

Yıllarını sadece düş kurarak geçirmesine ne-den olan adamın, Nick'in orada bulunması bu konuda karar vermesini daha da güçleştiriyor-du. .

Birden kıskançlık ateşinin tüm benliğini' sarıdığını hissetti. 'Ben tek başıma ve kimsesiz günlerimi geçirmeye çalışırken o Phillipa gibi kızlarla gönlünü eğlendiriyordu' .diye düşündü.

Nick, Claire'inin sevgisini hiçe sayıp maceradan maceraya koşarken kendisi inzivaya çekilmiş bir keşif gibi günlerini geçirmişti.

Yıllardır yalnız geçirdiği uykusuz gecelerde tek bir şefkat Sözüne bile muhtaçken Nick kendi hayatını yaşamıştı. İçinden gelen bir ses şimdi intikam saatinin geldiğini söylüyordu. Bir anda karar verdi.

Hiç bir şey yokmuş gibi, Andrew'nun beline sarılmasına aldırmaz etmeden otele doğru ilerledi. Nick'in bu durumu görüp görmediğini kontrol etmek için arkasına dönüp bakmadı bile. Sırtında hissettiği keskin mavi bakışlar Nick'in kıskançlıktan kavrulduğunu söylüyordu sanki. Otelin geniş kapısından içeri girerken Claire' in dudaklarında şeytani bir gülümseme belirdi...

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kısa bir süre için odalarına gittiler, aşağıya indiğinde Claire, Andrew'yu televizyoncularla oturmuş, tartışırken buldu. Sesindeki tondan onun Phillipa ile tartıştığını anlamak zor olmadı. Andrew'nun yüzü kızarmış, gözleri pırıl pırlıdı. Kendini tartışmaya o kadar kaptırmıştı ki Claire'in salona girdiğini görmedi.

Nick sanki onu beklermiş gibi gözlerini kapıya dikmiş bakıyordu ve Claire'i içeriye adımını atar atmaz gördü. Claire o mavi bakışların uyandırdığı heyecanı belli etmemek için diğerlerine bakarak onlara doğru ilerledi.

Masaya vardığında, Nick yerinden kalkmadı. Claire, Andrew'nun yanına giderek, geldiğini belirtmek için elini genç adamın omzuna koydu, Andrew da lafını kesmeden ve arkasına dönmeden elini Claire'in elinin üzerine koydu.

Andrew aşağı inmeden kılık değiştirmiş, üzerine koyu kahverengi bir gömlekle ince bej kumaş bir pantolon geçirmişti. Şu anda bir iş adamından fazla tatil geçirmekte olan birine benziyordu. Phillipa ellerini kısa sarı saçlarından geçirerek dikkatle ona bakıyordu.

Televizyon ekibinin diğer mensupları da masanın etrafındaki yerlerini almışlar, kendilerini pek de ilgilendirmeyen bu tartışmayı kayıtsız bakışlarla izliyorlardı.

Claire fark ettirmemeye çalışarak Nick'e baktı. Nick'in yüzündeki ifadeden bir şeyler çıkarmak oldukça zordu. Önündeki içki bardağıyla ilgileniyordu.

Claire, otele gelirkenki davranışlarının Nick'in üzerinde nasıl bir etki uyandırdığını anlamaya

çalışıyordu. Onun üzülmelerini, acı çekmesini istemişti. Bunda başarılı olup olmadığını daha hala anlayamamış olması Claire'i tedirgin etti.

Oysa Nick sakin görünüyordu. Ne masadaki tartışmayla ilgileniyor, ne de Claire'e, herhangi bir şeyin olduğunu hissettirecek davranışta bulunuyordu.

Bu arada Phillipa ile Andrew'un tartışmaları daha da kızışmıştı. Andrew

kendisini kaybetmek üzereydi..

Oysa Phillipa son derece sakin ve insanı çile den çıkarıcı yumuşaklıkta konuşuyor, bu durum Andrew'u daha da huzursuz yapıyordu.

«Bütün bunlar iyi de insanlık faktörünü göz  önüne almıyorsun,» dedi Phillipa, Andrew'ın gözlerinin içine bakarak. Sarı-ela gözlerinde ra kibini yenmiş bir sporcunun ışıltıları vardı.

«Geri kalmış  lkelerdeki ko ulların bunu i er diğini bana söyleyemezsin,» dedi Andrew sinirli sinirli.

«Haydi, haydi,» dedi Phillipa, «Senin tek ama cın kar yapmak.»

«Çok nazıksın,» dedi Andrew. Sonra Claire'e. dönerek gülümsedi ve yanındaki iskemleyi i aret ederek onu oturttu, «Ne i ersin? Her zaman kinden mi?»

Bunları duyan sık sık birlikte i tiklerini zanne derdi. Oysa nadiren birlikte i ki i erlerdi. «Evet, te ekk r ederim,» dedi Claire gülümseyerek.

Andrew'nun bir el i areti garsonun ko tura rak yanlarına gelmesine neden oldu, Otelde her kes onun kim oldu unu bildi i i in özel mua mele g r yordu.

Claire; Nick'e kadar ula mayan bir gül mse meyle, «İ ler nasıl gitti, bu sabah?» diye sordu masadakilere,

«Harika,» dedi Phillipa alaylı bir sesle. «Nereye gittiysen bir duvarla karşılaştık, kimse bizimle konuşmak istemedi bu sabah, Biz de vaktimizi sokaktan geçenleri filme alarak geçirdik.»

«Belki onları da beni etkilediğin gibi etkiliyor sun,» dedi Andrew.

Masada soğuk bir sessizlik oldu, derken Nick, Andrew'ya doğru eğilerek, «Suratını dağıtmamı istiyorsun galiba,» dedi.

Andrew kızgınlıkla, Nick'e döndü. Claire çıkabilecek herhangi bir olayı önlemek için elini Andrew'nun kolunun üstüne koyup belli belirsiz, bir şey yapmamasını işaret etti.

«Belki yanlış insanlara rüşvet verdiniz Phillippa,» dedi Claire gözlerinde yalvaran bir ifadeyle.

«Belki de,» dedi Phillipa gülerek. Ortılığı o da yatıştırmak istiyordu, gülümseyerek Claire'e döndü, «Sana hayranım, her zaman harika duruyorsun, Bu elbiseni Bond Street'ten almış olmalısın.»

“Yoo hayır, Oxford Street'teki küçük bir dük-kandan aldım, aldığım maaş Bond Street'ten alışveriş etmeme yeterli değil.»

«Aldığın maaş bir sekreter için iyi 'sayılır,» dedi Andrew ansızın kendini cimrilikle suçlanmış hissederek.

'Nick Claire'in karşısında oturmuş içkisiyle oynuyordu, Claire'in gözü beline kadar açık gri gömleğin içinden gözükken kuvvetli, göğsüne takıldı. Nick

birdenbire kafasını kaldırdı ve göz göze geldiler, Claire kızardı, Nick onu yakalamış ve neler düşündüğünü, neler hissettiğini anlamıştı.

O, sırada bardağını getiren garson bu bir anlık büyüü bozdu. Claire de bunu fırsat bilerek. önüne konan bardakla oynamağa başladı.

Wazi sabahki çekimleri anlatıyordu, «Renkler iyi oldu, pazaryerinin resimleri iyi kaynaşacak diğer çektiklerimizle.»

Phillipa, Nick'e bir şey söylemek için kafasını ona doğru eğdi, Nick'te daha iyi duyabilmek için Phillipa'ya doğru eğildi.

Andrew kahverengi gözlerinde bir gülümsemeyle elini Claire'in omzuna attı ve' «Acıktın mı? Ne dersin artık yemek yiyelim mi?» diye sordu.. »

«Bu sıcakta ben acıkmıyorum, ama gene de bir şey yemeli,» dedi Claire.

Nick onları izliyordu, gözleri bir an Andrew' nun kolunun üzerinde gezindi ve öfkeyle Claire'e doğru baktı.

Bakışlarında sahip olduğu şeyi yitirmek üzere olan insanların kızgınlığı vardı. Buz mavisi bakışlarıyla Claire'e sanki 'seninle sonra görüşürüz' demek istiyor gibiydi.

Oysa Andrew'e yönelttiği bakışları hiddet ve nefretle doluydu, Andrew'yu Claire'le arasına girerek mutluluklarını bozan bir şeytan gibi görmeye başlamıştı. Aklından 'Bu otelci olmasaydı belki de Claire'le şimdiye kadar 'çoktan barışmış olurduk,' diye geçirdi.

Claire ise Andrew'un bu davranışından çok rahatsız olmuştu. Masadaki birçok kişinin içinde Andrew'nun ona sevgilisiymiş gibi davranması hoşuna gitmiyordu.

Öte yandan sabahtan beri Andrew'nun ona bu kadar yakın olması, önce öpmesi ve şimdi bu hareketi yapması da Claire'i tedirgin ediyordu.

Claire koşulların kendisini Andrew'yla birlikte, sonradan pişman olacağı bir ilişkiye sürükleme sine engel olmak istiyordu. Ne yazık ki, her geçen gün iradesinin zayıfladığının farkındaydı.

Claire'in ruhunda şimdi gizli bir iç savaş başlamıştı. İçindeki güçlerin biri Andrew'nun bu davranışına mani ol, diye seslenirken, diğeri, 'bırak Nick kıskançlığından deli olsun. Sana daha önce yaptıklarının cezasını çekmeli' diye haykırıyordu. .

Claire'in ruhundaki bu kargaşa güzel yüzüne de yansıyor, çekik yeşil gözleri kendisini ve duygularını ele veriyordu.

Bir an Nick'le göz göze geldiler. Claire'in berrak yeşili gözleriyle Nick'in derin mavi gözleri arasında elektriksel bir bağ oluşmuş tu sanki.

Claire birden 'heyecanlandığını, kalbinde bir titremenin başladığını hissetti. Her şeye rağmen Nick'i sevmeye devam ediyor, onu kızdırmak aksini yapmaya çalışsa bile ruhunda dalgalar yaratıyordu.

Claire gözlerini önüne eğdi, içkisini bitirdi. Bardağını masaya koyarken, “Artık gidelim isterseñ,” dedi Andrew’ya.

Andrew masadakilere dönerek, “şimdilik hoşçakalın. Sonra görüşürüz. Yemekten sonra havuza gireceğiz,” dedi.

“Ben bütün aklı başında Arapların yaptığını yapıp, uyuyacağım,” dedi Wazi.

“Akşam yemeğini hep birlikte yiyelim isterseñiz, misafirim olun,” dedi Andrew.

“Çok iyi olur, ne dersiniz çocuklar,” dedi Wazi masadakilere bakarak.

Herkes Phillipa’ya döndü. Andrew’yla her karşılaştıklarında kavga ettikleri için sanki herkes onun onayını istiyordu. İkisi de sanki kendilerini birbirlerinden korumak istiyorlar diye düşünüyordu Claire.

Andrew hafifçe kızarmıştı, o da dönüp Philli¬pa’.ya baktı. Phillipa ona uzun ve düşünceli bir bakış attıktan sonra, «Neden olmasın,» dedi.

“Herkes’ rahatlamıştı, «En azından şampanya isteriz,» dedi ses düzenleyicisi gülerek.

«Şampanyayı şimdiden ısmarlarım, aşağıya in¬diğimizizde soğumuş ’olur. Otelin çok iyi bir şarap mahzeni var,» dedi Andrew.

“Seni duydukça, susuyorum,” dedi Wazi güle¬rek.

“Sen zaten sürekli susuyorsun,” diye ekledi Phillipa.

Wazi eğildi, Phillipa'nın elini avuçlarına alıp dudaklarına götürürken, «Çok haklısınız hanımefendi”, dedi gözlerinde pırıltılarla.

«Geliyor musun?» diye sordu Andrew, Claire' in elini sıkı sıkı tutarak. Claire şaşkın bir şekilde Andrew'yu takip etti.

“Birbirleriyle ne kadar da iyi geçiniyorlar,” dedi Claire; yemek salonuna girerlerken.

«Nasıl becerdiklerini bir Allah bilir. O kadar saldırgan bir kadını ömrümde ilk defa görüyorum. Ağzını açıyorsun, boğazına sarılıp tartışmaya başlıyor. İnsanı delirtmek için birebir.»

«Biraz daha nazik davranmayı deneyebilirdin,» dedi Claire, alaylı bir ifadeyle.

«Neden öyle yapacaktım, fikirlerimi istediğim gibi söyleyebilirim.”

«Unutma ki onun da bunu yapmağa hakkı var.»

«Sen de mi onun gibi düşünüyorsun?» diye sordu Andrew. Alınmış bir hali vardı. Kendisi-ne karşı gelinmesinden hiç mi hiç hoşlanmazdı. Aynı fikirde olmayanları da hemen ezmeğe çalışırdı. ”

«Aynı fikirde olmayabilirim, ama istediğimi söyleme hakkını da sonuna kadar korurum. Senin için de aynı şeyi yapardım.»

«Doğru ama gene de fikirlerinde bu kadar tutucu olması gerekir mi sence?» diye sordu Andrew, kızgın gözlerle yemek listesinin üstünden bakarak: ,

Claire gülmemek için kendini zor tuttu. Andrew kendi fikirleri söz konusu olduğunda eleştiriden hiç hoşlanmazdı. «Sen de tartışmaya yol açacak konuları açmamağa çalışabilirsin.»

«Ne yani, havadan sudan mı bahsedelim demek istiyorsun?»

«Kavga etmenizi engelleyecekse, evet. Tabii eğer Phillipa ile tartışmaktan hoşlanmıyorsan gerçekten.» ,

«Hoşlanmak mı? Sen deli misin, hangi akli başında adam onunla tartışmaktan hoşlanabilir? Beş dakika sonra insan kendini üç rauntluk ***s maçı yapmış gibi hissediyor.»

Garson geldiğinde yemeklerini ısmarladılar ve arkalarına yaslanıp çevreyi seyretmeğe başladılar. O sırada televizyon ekibi içeri girdi. Phillipa'yla Nick bir şey konuşuyorlardı, Nick bütün dikkatini Phillipa'ya vermiş, hiç etrafına bakmıyordu. Masaya geldiklerinde iskemleyi çekip, Phillipa'yı oturttu.

«Giydikleri elbiselere bak, blucinleri her seferinde daha da eski geliyor gözüme, hele o gömleğin buruşukluğu, eminim ki dün gece üstünden çıkarmamıştır,» dedi Andrew, Phillipa'yı süzerek,

«Böyle rahat giyinmekle akıllılık ediyor, ne de olsa bir sürü erkekle seyahat ediyor,» dedi Claire sakın bir sesle..

«Kamuflej yerine mi geçiyor demek istiyor¬sun, boşuna zahmet ediyor. Bikiniyle bile dolaşsa, kimse ona dönüp bakmaz.»

«Ben onun da kendine göre bir çekiciliği oldu¬ğuna inanıyorum. Ayrıca kızdan hoşlanıyo¬rum,» dedi Claire, 'her ne kadar sürekli Nick'le beraber olması hiç hoşuma gitmiyorsa da' di¬ye düşündü içinden.

«Bir tek konuda haklısın, üstündeki elbise bir harika,» dedi Andrew gözlerinde' sıcak bir ifa¬deyle.

«Teşekkür ederim, iltifata çok ihtiyacım var.»

«Bunu yazıyla istiyorum, sana şimdiye kadar ne zaman iltifat etmeğe çalışsam, bana soğuk davrandın.»

«Onu patronla sekreter ilişkisi içinde yapıyo¬rum, 'oysa bugün tatildegiz. Öyle değil mi?"

Andrew arkasına yaslanıp Claire'e baktı. Claire söylediklerinden bir an pişmanlık duydu¬. Karşısındakinin güçlü bir kişiliği oldu¬ğunu bi¬liyordu. Andrew her istediğini elde etmeğe alışmıştı. Eğer Claire'le ciddi 'bir ilişkiye girmek is¬tese onu uzaklaştırmakta zorluk çekeceğini bi¬liyordu. «Bu da her şeyi değıştiriyor mu?» diye sordu Andrew.

Claire bir an sustu, sonra omuzlarını –hafifçe silkerek, «Tehlikeyi azaltıyor en

azından,» dedi.

«Neyin tehlikesini?»

«İşle özel hayatı karıştırmanın tehlikesini,» dedi Claire sanki bir şakayı devam ettiriyormuşçasına.

«Yani normale döndüğümüzde artık sana iltifat edemeyecek miyim?»

«Öyle olması gerekir.»

«Ya?»

Garsonun o sırada yemeği getirmesi Claire'i bu konuda daha fazla konuşmaktan kurtardı.,

Öüne bakarak yemeğe başladı. Andrew da garsonla şarabın iyi olup olmadığını konuşuyordu.

Yalnız kaldıklarında, Claire rahatlıkla konuşmayı daha tehlikesiz konulara çevirdi.

Yemeği bitirdikten sonra yukarı çıktılar. Andrew sinirli konuşmalarını unutmuştu sanki Claire'in ağabeyi hakkında anlattığı bir hikâyeye gülerek, «Demek erkek kardeşin mühendis. Çok seyahat eder mi?»

—Konusunda uzman olduğu için, evet.»

«Senden büyük mü ?»

«İki yaş büyük.»

Toby'den bahsederken Claire'in sesi yumuşamıştı. Babalarının ölümünde onun ne kadar sarsıldığını hatırladı; Toby bütün erkek çocuklar gibi babasını kendine örnek almıştı. Anneleri tekrar evlendiğinde yeni babasına alışmak çok zor gelmişti ona.

-Dışarda mı çalışıyor şimdi?»

«Hayır, Yorkshire'da bir şantiyede. Son zamanlarda pek sık görüşemiyoruz. Hafta sonlarında eve gidersem görüşebiliyoruz.»

«Sen Suffolkusun değil mi?»

«Evet,» dedi Claire gözleri pırıl pırıl .

«İçinde misiniz?»

«Hayır, şehrin dışında deniz kenarında küçük bir evimiz var, Rhyham da.»

«Oraları çok güzeldir.»

«Sakin, uzak bir yer,» Sesindeki özlemi saklamakta çalışıyordu.

Andrew, Claire'in düzgün siyah saçlarına, parlak yeşil gözlerine dikkatle baktı ve «Tam sana göre bir yer olmalı,» dedi. Claire Andrew'nun hislerini anlamış olmasına biraz şaşırdı.

Yemekleri bitince bir saat sonra havuzda buluşmak üzere çekildiler. Claire dinlenmek üzere yatağına uzandıysa da Nick'i aklından çıkartamıyordu. Bir süre sonra çaresiz kalktı ve soğuk bir duş aldı. Kendi kendine kızıyordu, aradan bir yıl geçtiği halde hala Nick'i gördüğünde allak bullak oluyordu. «Kendime hâkim olmalıyım» diye düşündü.

Bir yandan sıcak hava, diğer yandan Nick'le hiç ummadığı bir anda karşılaşması her şeyi altüst etmiş gibiydi.

Duyguları bir türlü dengesini bulamayan bir ip cambazı gibi bir o yana, bir bu yana gidip geliyordu. Bazen Nick'le karşılaşmasının kaderin onlara hazırladığı bir oyun olduğunu düşünüyordu. Keravi gibi vatanlarından binlerce kilometre uzaktaki bir ülkede karşılaşmalarının mutlaka bir anlamı olmalıydı.

Claire zaman zaman kaderin onlara barışmak, yeniden mutluluğu yaşamak için bir fırsat verdiği kanısına kapılıyordu. Duygularına bu düşünceler hâkim olunca vücudunu bir titreme ve heyecan dalgası sarıyordu. O zaman hayat daha da çok yaşanmaya değer görünüyordu gözüne.

Böyle anlarda tüm güzelliğini ortaya çıkaracak şekilde giyinmeyi ve Nick'in kollarına koşmayı düşünüyordu. Yalnız geçen geceler boyunca rüyalarına giren Nick artık yanında olmalıydı.

Ama her kararsız insan gibi tam mutlu olma-ya kendisini inandırırken içindeki ikinci güç engel oluyordu ona.

O zaman ruhunu derin bir karamsarlık dalgası sarıyor, kaderine lanetler yağdırıyordu. Karamsarlığın insanın yüreğini sıkıştıran basıncı onu daha da melankolik bir havaya sokuyor, artık mutlu olabilmek benim için çok uzak bir düşün,' diye düşünüyordu.

Zaman zaman kendi kendisine acı vermekten hoşlanıp hoşlanmadığını düşünüyor, sonunda mutsuzluğunun tüm suçunu kendisine' yükleyerek kabuğuna çekiliyordu.

Düşüncelerinden, açık balkon kapısından gelen hafif bir esintinin vücudunu ürpermesiyle sıyrıldı. Ne kadar zaman geçtiğini anlayamamıştı. Aklından 'Andrew'yu çok beklettim galiba' diye geçirdi.

Bikinisini giydi, aynanın karşısına geçtiğinde birden aklına geldi, acaba buralarda bikini giyilebiliyor muydu? Andrew bu konuda ona hiçbir şey söylememişti. Üzerine bikinisine uygun bir havlu elbise geçirdi, olmazsa bunu üzerimden çıkarmadan otururum' diye düşündü.

Havuzda indiğinde Nick'le karşılaştı. Havuz kenarında oturmuş içkisini yudumluyordu. Bronz vücudunu arkaya yaslamış bacak bacak üstüne atmıştı.

Kaşlarını kaldırarak, «Orada durma, gel benimle otursana,» dedi.

Claire kendini toparladı ve zarif uzun adımlarla Nick'e doğru yürüdü. Genç adam kısacık yeşil havlu elbisenin altından görünen güzel bacaklarına, uzun

zarif boynuna, güzel göğüsleri-ne bakıyordu.

«Üzerindeki elbiseyi çıkarsana, hava çok sı-cak,» dedi.

«Bikininlerin yasak olup olmadığından emin değildim. »

«Otelde yasak değil, ama bu kılıkta plaja in-meğe kalkarsan başına çok iş geleceğinden emi-nim. Polis seni tutuklamağa gelmese bile bir sü-rü adam etrafını saracaktır mutlaka.»

Claire biraz tedirgin, «Plajda giymem, su da çok çekici duruyor bu sıcakta,» dedi. Sonra üzerindeki elbiseyi çıkarttı. Nick ona bakıp uzun bir ıslık çalınca, Claire saçlarının dibine kadar kızardı.

«Önce bir içki iç istersen,» dedi Nick.

«Daha sonra.»

Nick'in eli uzandı ve genç kadının kolunu sı-kıca kavradı, «Şimdi,» dedi dudaklarının ara-sından.

Bir an garsonun önünd_ nasıl davranacağını bilemedi Claire. Sonra Nick'in isteğine boyun eğmeğe karar verdi, «Dediğin gibi olsun.»

«Tabii ki öyle olacak,» dedi ve gözlerini kısarak Claire'e baktı. Döndü garsona Claire'in içkisini ısmarladı, garson konuşmayı izlemiş, beğeni dolu gözlerle ikisine bakıyordu.

Garson yanlarından ayrıldığında, «Bana emirler yağdırmaktan vazgeç lütfen, Nick,» dedi Claire kızgınlıkla. .

Nick cevap vermedi, mavi gözleriyle genç kadını tepeden tırnağa süzüyordu, «Sana yeşil, yakışıyor, bikini giymeni de beğeniyorum.»

Claire onu duymazlıktan geldi. Nick iskemlesini yanına çekti, uzun elleri bacaklarını, okşamağa başlamıştı ki garson yanlarına geldi. Hemen Claire'in içkisini masanın üzerine bıraktı ve gülümseyerek yanlarından uzaklaştı. Nick güçlü parmaklarıyla Claire'i okşamağa devam etti:

«Garsonun yanında mahsus öyle davrandın, değil mi Nick?»

Nick acı bir edayla gülümsedi, «İkimiz de bunlardan hoşlandık, buralarda kadınlara nasıl muamele edileceğini biliyorlar, onlara, sahip oldukları bir mal gibi bakıyorlar. Senin patronun da öyle düşünüyor kuşkusuz. Hepimiz bıktık artık bu eşitlik laflarından. Andrew'ya artık kime ait olduğunu söylemenin zamanı geldi de' geçiyor.Eğer sen söylemezsen, ben söylemek zorunda kalacağım, hem de bugün. O adamın karşımda oturup karımı ellemesine tahammülüm kalmadı artık.»

Claire aniden korkmuştu, Andrew'nun bu evliliği bilmesini istemiyordu. Öğrenirse çok fazla soru soracaktı, Claire bu sorulan- yanıtlayacak halde değildi. «N'olur yapma Nick,» diye yalıyordu.

«Bu açıklamayı yapmamam için bana ne vereceksin Claire?»

«Ne demek istiyorsun? dedi, kelimeler sanki boğazını yakıyordu.

«Dediğim gibi burada oturup o adamın karısını ellemesine tahammülüm kalmadı, bunu yapacak biri varsa o da benim. Adamları, korkutmakta ustasıdır, Andrew'ya söyle üzerinden elçilerini çeksin. Üstelikte hemen... Yoksa.»

«Andrew çok şaşırır herhalde,» diye fısıldadı Claire.

«Vah vah, merak ediyorum. Onun yanında bir yıldır çalışıyorsun değil mi? Sadece gördüğüm kadar mı aranızdaki samimiyet, yoksa daha da mı ileri? Sadece sana sarılıp sırtıtmakla mı kalıyor?»

«Sırtıtmıyor.»

«Bana öyle geliyor en azından.»

«Senin çok keskin gözlü olduğun söylenemez benim bildiğim.»

"Öyle mi dersin,» dedi Nick gözlerini Claire'in yarı çıplak vücudunda gezdirirken. Claire kıpkırmızı olmuştu.

Nick'in, vücudunu böylesine etrafa aldırmağının süzmesi Claire'in kişiliğinde her zaman var olan utanma duygularını ayaklandırmıştı. Bir yandan da gizli bir zevk duyuyor gibiydi. Tüm sevgisini ve benliğin verdiği bu adamın, Nick'in onu yeniden ateşli bakışlarla incelemesi vücudunda tarifsiz titreşimler yaratıyordu.

Boğazının kuruduğunu hissetti. Nick'in konuşma üslubuna elinde olmadan sinirlenirken, canlı varlığını yakınında hissetmesi de ona olan duygularını yeniden canlandırıyordu.

Kararsızlığın ona istemediği şeyleri yaptırmamasından korkuyordu. Nick etkileyici kişiliğiyle biraz uğraşsa Claire'e her şeyi yaptırabilecek güçteydi.

Kafasındaki bu tehlikeli düşünceleri bir kenara atmak için konuyu değiştirmek ihtiyacını hissetti. Ansızın Nick'in gözlerine bakmamaya çalışarak, «Phillipa bu kadar yabancı dili nereden öğrenmiş?» diye sordu.

Nick konunun birdenbire değişmesiyle şaşırılmıştı. «Bilmiyorum,» dedi kekeleyerek. Fakat şaşkınlığı uzun sürmedi. «Konuyu neden değiştirmeye çalışıyorsun Claire?»

«Konuyu değiştirmiyorum ki...»

«İkimizle ilgili şeyler konuşurken Phillipa da nereden çıktı peki?»

«Sen Andrew'yu nereden çıkardıysan, o da oradan çıktı.»

«Andrew'yla olan, ilişkin ikimizi de doğrudan ilgilendiriyor. »

«Şunu bilmelisin Nick. Andrew sadece patronum. İş saatleri dışında ise sadece iki dostuz.»

«Ben dostluk, patronluk anlamam Claire., Ona çok samimi davranıyorsun ve kocan ôlarak bunu sana yasaklıyorum. Aksi takdirde durumu ben açıklamak zorunda kalacağım,» dedi Nick. Sesinde çok kızmış insanların kararlı ifadesi vardı.

Claire aceleyle içkisini içti. Ne yapacağını şaşırmıştı. Bütün gün Andrew'ya yakınlık gösterdikten sonra ona soğuk davranmak zor olacaktı. Öte yandan Andrew onun evli olduğunu öğrenirse kızacağı kesindi. Bir yıldır yanında çalıştığı halde bunu ondan saklamış olması çirkin olacaktı. Arkasından cevaplamak istemediği sorular gelecekti kuşkusuz. Claire iki ateş arasında kalmıştı.

«Ne yapacağına karar verebildin mi?» diye sordu Nick.

«Evet, bana hiçbir seçenek bıraktın mı ki?»

«Doğru,» dedi Nick ayağa kalkarak, «Haydi gel suya girelim.»

Claire suya atladı. Su yüzüne çıktığında Nick'in biraz ilerde yüzdüğünü gördü, o da yüzmeğe başladı. Birden çelik gibi iki el bacaklarını sardı ve onu suyun altına doğru çekmeğe başladı. Saçları taraklardan kurtulmuş siyah bir bulut gibi yüzünün etrafında uçuşuyordu. Nick onu kollarıyla sardı ve dudaklarına doğru uzandı.

Claire'in bu sıcak dudaklara karşı koyacak gücü kalmamıştı, bütün gücüyle o da Nick'e sarıldı. Biraz sonra gülerek dudak dudağa, nefes alabilmek için su yüzüne hızla çıktılar.

Sarmaş dolaş su yüzüne çıktıklarında kahkaha 'sesleri ve alkışlarla karşılaştılar. Bütün ekip havuzun kenarında onları seyrediyordu, yüzlelerinde sevgi, biraz da

şaşkınlıkla. Onların yakınında Andrew, vücudu sinirden kasılmış, bakıyordu.

Nick Claire'den elini çekmeden, «Sizi eğlendirebildiğim için çok memnunum, suda bir deniz-kızı buldum, Ona hayat öpücüğünü veriyordum.»

“Neden, ben denizde sadece Coca Cola kapakları veya şeker kâğıtları buluyorum?» diye bağırdı Wazi.

“Tekniğini geliştirmen gerek,» dedi Nick.

“Sen besbelli bu tekniğe bakımsın,» dedi Phillipa sarı gözleri gülererek. Claire derin bir iç çekti, Phillipa'nın Nick'ten hoşlandığını sanmıştı. Hâlbuki Phillipa biraz da memnun duruyordu onu Nick'in kolları arasında' görmüş olmaktan. '

Claire Nick'i itmeğe çalıştı, ama Nick'in hiç uzaklaşmağa niyeti yoktu. "Kollarımın arasındasın ve orada kalacaksın. Patronunun bunu iyi-ce görmesini istiyorum,» dedi kimsenin duyamayacağı bir sesle.

“Gördü bile, dedi Claire. Yeşil gözleri öfkeyle dolmuştu.

“Senin yanında yeri olmadığını ona anlatmak istiyorum, öyle değil mi Claire?»

Claire'in cevap vermesine vakit kalmadan ekiptekiler suya atlayıp onların etrafını sardı. Andrew olduğu yerde kalmış hala kızgınlık içinde onları seyreliyordu.

"Öp beni Claire,» dedi Nick emredercesine. El¬lerini sırtında gezdiriyordu. Claire öne doğru eğildi ye isteğini yerine getirdi. Bir yıl boyunca kendine koyduğu yasak sanki artık sona ermişti. Claire Nick'in kollarında kendini adeta kaybet¬ti.

Suyun içinde olduğunu unutmuş, gibiydi. Gö¬zünün önünden bir film şeridi gibi geçen eski günleri hatırladı.

Nick onu ilk öptüğünde de kendisini böyle kaybetmişti. O yıllarda küçük bir kız sayılmaz¬dı ama o zaman da tıpkı şimdiki gibi eli ayağına dolaşmış, kendini kaybetmişti.

Damarlarındaki kan daha da 'hareketlenmiş¬ti. Önü alınamayan bir sel gibi kabaran duyguları bentlerinden taşmak üzereydi sanki. Aylardır Nick'siz geçen gecelerde düşündüğü sıcak duygular tüm benliğini sarmıştı şimdi.

Nick'le birlikte bir bütün olarak soluyor, yaşıyordu. Nick'in vücudunu da derin bir heyecan dalgası kaplamıştı. O da yıllar öncesini hatırlamış¬tı.

Yıllar öncesinin güzel kızıyla şimdi kolları arasında etrafa aldırmadan vücudunun ürperiş¬lerine cevap veren bu çekici kadın aynı insanlar mıydı? Yoksa Nick mi yanılıyor, olayları görmek istediği gibi mi değerlendiriyordu?

Claire güzel gözlerini yummuştu. Sanki bu bir anlık mutluluğu hafızasına nakşetmek ister gibi bir hali vardı. Bir anlık da olsa bu büyüünün bo¬zulmaması için, ömür boyu sürmesi için neler vermezdi ki?

Claire'in bu duyguları Nick'i de derinden et¬kiliyordu. Birbirini seven iki insanın kalpleri arasında var olduğu bilinen ama" gözle görül¬mesi imkânsız bir sevgi köprüsü Claire'in duygularını Nick'e de taşımıştı sanki.

Her zaman kendisine ve çevresindekilere güç-lü kişiliğiyle hâkim olmasını bilen Nick, şimdi iradesini kaybetmek üzere gibiydi.

Nick'in bu halini değişen davranışlarından an-layan Claire'in mutluluğu daha da, arttı. Demek Nick onu hala seviyor, yürekten yanında olmasını istiyordu...

Nick geri çekildiğinde bunu Andrew'ya gös-teriş olsun diye yaptığını artık unutmuştu.

«Odama gidelim, Claire,» diye fısıldadı.

«Hayır, Nick olmaz.» Claire artık bütün kont-rolünü kaybetmek üzere olduğunu fark etmişti. Eger şimdi Nick'in peşinden giderse hiçbir za-ıman ondan ayrılamayacağını anlamıştı.

«Allah kahretsin,» dedi Nick oradan uzakla-şırken.

Andrew havuzun başına gelip elini Claire'e uzattı. Claire ıslak saçlarını savurarak elini tut-tu ve havuzdan çıktı, sonra da Andrew'nun ma-ısasına gidip yanına oturdu.

«Söyle bakalım, bu kadar başarılı olmayı na-ııl becerdi, yoksa adamda şeytan tüyü mü var?» diye sordu Andrew.

Claire içkisini dudaklarına götürerek ve göz-lerini ondan kaçırarak, «Çok çekici bir adam,»dedi.

«Öyle görünüyor,» dedi Andrew ve garsona dönerek iki içki daha ısmarladı. Claire havuza doğru baktı, Nick Phillipa ile tekrar havuza girmiş yüzüyordu, gözü Claire'deydi ve ne demek istediği anlaşıyordu. Phillipa'yı bırakarak, Claire'e doğru yüzdü ve

«Buraya gel Claire,» dedi.

Claire kıpkırmızı kesilmişti, bir an tereddüt etti, sonra cesaretini kaybetti ve yerinden kalkıp havuz başına gitti. Nick bir elini sudan çıkarıp bacaklarını Okşamağa başladı.

«Seni yanımda istiyorum,» dedi herkesin duyacağı bir sesle.

Gülerek Claire'i suya çekti, onun kaçıp kurtulma çabaları Nick'i eğlendiriyordu.

«Küçük korkak, gel biraz oynayalım. Oynamayı unutmadın, değil mi Claire sevgilim?»

Ekiptekiler Nick ve Claire'in etrafını sardılar, ellerindeki topu birbirlerine atıyorlardı. Claire bir anda kendisini onların ortasında tek başına buldu. Uzun Süre topu tutmağa çalıştıysa da başarılı olamadı. Sonunda Wazi onun haline acıyarak topu alçaktan attı ve Claire sonunda tutmayı başarabildi.

«Bakıyorum, yeşil gözlere zaafın var,» diye bağırdı Nick.

« Yeşil gözler ve daha başka şeylere de,» dedi Wazi gülerek.

«Üzgünüm,» dedi Nick yarı şaka yarı ciddi,

«Ama benim olan şeyleri paylaşmaktan hiç hoşlanmam. Benim olan bende kalır.»

Nick evlendiklerinden beri ilk defa böyle konuşuyordu, besbelli herkesin de bunu duymasını istiyordu. Bütün arkadaşları dediğini duymuşlardı. Claire kendini kısıvrak bağlanmış hissetti.

Phillipa yüzerek havuzun kenarına gitti ve sonra çıkıp Andrew'nun masasına oturdu. 'Acaba kıskandı mı' diye düşündü Claire, sonra da kıza acıdı, ne de olsa Nick onundu.

Nick'ten ayrıldıktan sonra onun neler yaptığını düşünmemeğe çalışmıştı. Acaba bu son yılda hayatına giren kadınlar olmuş muydu? Nick ilk tanıştıklarında açık davranmış, ondan önce, başkalarının olduğunu söylemişti. Hiçbirinin ismini vermemiş, hepsinin kısa maceralar olduğunu, kimsenin de acı çekmediğini belirtmişti. O sıralarda, bunu kendine yontan Claire nedenini Nick'in, aradığı kadını bulamamasına bağlamış daha sonra, Nick'in sık sık seyahat etmesinin buna yol açtığını düşünmüştü. Bir ilişkinin kökleşmesi için vakit gerekiyordu, Nick'in ise hiç vakti yoktu.

Birden kalbi duracak gibi oldu, Nick'le onun ilişkisi ilk, günden derinleşmişti. O uzun konuşmalar bir anda onları birbirlerine yaklaştırmıştı.

Nick bir an ona baktı ve, «Bir içki daha ister misin?" diye sordu. ,

Birlikte havuzdan çıkıp masaya gittiler. Andrew içkisini yudumluyordu, <Phillipa da ciddi bir

ifadeyle ona bakıyordu. Nick Claire'in iskemlesini çekti kendisi de yanına oturup kolunu omzuna koydu, .<İstakoz gibi kızaracaksın akşama, istersen çok fazla kalma burada.»

«Hayır, Biraz güneşlenmek istiyorum. Doktorlar güneş ışınlarının sağlığa çok yararlı olduğunu

nu söylüyorlar.,.

«Ne demezsin," diye araya girdi Andrew. Se7sinden ve tavırlarından birkaç saatir havuzda olan olaylardan hiç hoşnut kalmadığı hemen anlaşılıyordu.

Nick'i sevgilisini elinden alan bir üçkâğıtçı gibi gördüğü kesindi. Claire'i ise gördüğü ilk yakışıklı erkeğin peşine takılıp giden kendini bilmez bir kız gibi görüyor olmalıydı.

Andrew'nun bu müdahalesi Nick'in de hoşuna gitmemişti. Üstelik Claire'in bu müdahaleye ses çıkarmadan oturmaya devam etmesi de Nick'i çileden çıkarmaya başlamıştı.

İçinden 'şu otelcinin suratını dağıt,' diye geçirdi. Allaha7an her aklından geçirdiğini hemen uygulayan insanlardan değildi. Wazi ortama egemen olmaya başlayan gergin havayı hemen sezmişti. Yıllardır televizyona haber toplamak için girip çıktığı tehlikeli ortamlar ona bazı şeyleri sezinleme yeteneğini kazan7dırmıştı.

Tok sesiyle konuşmaya karıştı. "Bugün akşam yemeğini sabırsızlıkla bekliyorum. Bakalım otelci dostlarımız bizi nasıl ağırlayacaklar", dedi.

Phillipa da Wazi'nin konuyu değiştirmek: istediğini anlamıştı. Gülümsemeye çalışarak, «Ben de,» dedi. Güneşin parlak ışıkları altında "sarı saçları daha da parlak ve güzel görünüyordu.

Andrew konunun değişmesinden pek hoşnut olmamıştı. Konu değişince Nick'i iğneleme fırsatını da yitirmişti.

Nick konunun akşam yemeğinden açılmasına için için sevinmişti. Az önce Claire'i otele gitmeye ikna edememişti ama şimdi tam zamanıydı. Claire'in yeşil gözlerinin içine bakarak, «Sen de akşam yemeği için hazırlanacaksın saırırım. Masada bekletilmekten pek hoşlanmam,»dedi.

«Haklısın,» dedi Claire, bunu fırsat bilerek, , «Hemen şimdi gitse m iyi olacak.»

Nick ayağa kalktı, havlu elbiseyi Claire'in omzuna koydu ve koluna girerek onu otele doğru götürmeye başladı. Claire şaşırmıştı. Nick'in onunla açık açık yukarı çıkacağı aklına gelmemişti. Andrew hariç masada kalanlar arkalarından gülümsüyorlardı. ,

Asansörde yalnız kaldıklarında, Claire kızgın bir şekilde Nick'e dönüp, «Yaptıklarından memnunsundur umarım,» dedi.

«Henüz değil.»

«Yapma artık Nick.»

"Bir yıllık bir bekleyiş çok uzun geldi bana sevgilim.»

"Gerçekten öyleydi, Claire de onun özlemini çekmişti, o anda bütün benliğiyle Nick'i istiyordu.

«Bana vermek istemediğin bir şeyi almak için seni zorlamıyorum.»

«Lütfen yapma Nick._

«Boşandık diyelim, gene de koskoca insanlaırız.»

Asansör Claire'il1 katında durdu ve Claire yavaş yavaş asansörden çıkmağa başladı, Nick yerinden kımıldamamış ona bakıyordu. Claire'in ayakları kurşun gibi geldi ona, son gücünü kullanarak asansörden indi.

«Seni istiyorum,» dedi Nick boğuk bir sesle. Claire durdu, fırtınada kalmış bir yaprak gibi titriyordu.

Nick bir anda asansörden inip yanına geldi. Koluna girip odasına doğru yürümeğe başladı. Kapının önüne geldiklerinde anahtarı Claire'in elinden alıp kapıyı açtı. Birlikte içeriye girdiler.

«Şimdi,» dedi Nick gözlerine bakarak.

Claire aslında bu anı çok beklemişti. Nick'siz geçen günlerinin bir türlü aklından silinemeyen düşünceleri şimdi uygulanabilirdi.

'Ona karşı bu kadar zayıf olduğumu hissettirmemeliyim,' diye düşündü. Bütün kasları gerilmişti. O an yırtıcı bir hayvanla karşılaşan bir tavşan gibiydi. İçgüdüleri kaçıp uzaklaşmasını söylüyor, ancak korku ve heyecanın gerdiği kasları bu isteye karşı çıkıyordu.

Claire'deki bu kararsız ve gergin durumu sezen Nick biraz daha yaklaştı. Fısıltı halinde, «Seni seviyorum ve istiyorum,» dedi.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Claire boğulacak gibi hissetti kendini, pencereye yaklaşp kuvvet almak istercesine yaslandı.

«Yapamayacağım,» dedi fısıltı halinde. Titremesini durduramıyordu.

Nick güldü. Claire yanına geleceğini umarak kasılmıştı, derken Nick'in yatağa uzandığını duydu.

«Hala ıslaksın, yatağımı ıslatacaksın.»

«Üzgünüm.»

Döndü ve Nick'in boylu boyunca yatağa uzanmış, ellerini de başının altına koymuş olduğunu gördü. Ciddi bir ifadeyle Claire'i seyrediyordu.

«Konuşamaz mıyız?» diye sordu Claire ümitsizlik içinde.

«Artık büyü Claire, bir erişkin 'gibi düşünüp, davranmak istemiyorsun nedense. Evlendiğimizde verdiğin sözleri unutma. Sen hiç Sözünü tutmaz mısın? Neden beni hemen birkaç hafta sonra terk ettin?»

«Neden beni anlamağa çalışmıyorsun. Nick? Sen hayatını tehlikeye atmağa alışksın, ama ben çok korkuyorum. Bütün gün evde oturup senin ölüm haberini bekleyemem.»

«Onun için üzülmeği göze almaktansa, yaşa-mamayı tercih ediyorsun öyle mi? Ne kadar cesursun!»

"Cesur olduğumu hiçbir zaman söylemedim. Lütfen git artık,» dedi Claire.

"Hiçbir yere gitmeğe niyetim yok.»

"Beni boşayacağına söz verdin.»

"Belki başarılı, ama şu anda başka şeyler düşünüyorum, aynı şey senin için de geçerli emim.»

"Lütfen Nick, böyle konuşma!

"İlk evlendiğimizde sana bütün sevgimi verdim. Sen de üç gün sonra çekip gittin. Şimdi senin anladığın dili konuşuyorum. Haydi, nazlanmayı bırak ta buraya gel.»

«Hayır.»

«Eğer ben gelip seni getirirsem pişman olurusun.»

«Dene o zaman, senin işini kolaylaştıracağımı sanıyorsan yanıyorsun.. Güç kullanmak zorunda kalacaksın, bunun da senin için çok eğlence'li olacağını sanmıyorum.»

Nick'in yüzü öfkeyle kararmıştı. Bir kaplan gibi yataktan fırlayarak Claire'in yanına gitti ve onu kollarının arasına aldı. Claire bütün gücüyle karşı koymaya çalışıyordu. Aklından eskiden birlikte oldukları günler geçti. O zaman sadece arzu değil sevgi de vardı aralarında. Şimdi ise Claire sadece Nick'in arzusunu hissedebiliyordu, eski sevgiden eser yoktu sanki.

Nick, Claire'i yatağın üstüne attı ve kollarıyla kımıldamasına mani olarak, «Şimdi göreceğiz kimin neden hoşlandığını?» dedi.

Claire Nick'in dudaklarından kaçmağa çalıştı, fakat iki çelik el saçlarından tutarak ona hâkim oldu.

«Yapma,» diye inledi Claire, arzularına gem vurmağa çalışarak. Nick'in dudakları onunkileri bulduğunda içinde tutmuş olduğu o korkunç açlığa hâkim

değildi artık. "Ah Nick,» diye inle di geniş omuzlarına, güçlü göğsüne yaslanarak,  parmaklarının al tındaki sıcak ten sanki ona ha yat veriyordu.

'Bana dokunur dokunmaz dünyayı unutuyorum,' diye düşündü Claire. 'Ondan başka her şey önemsiz kalıyor' dedi kendi kendine, Nick'in du daklarını arzuyla öperken:

Claire kendini Nick'in kollarında o kadar kay betmişti ki, kapıdaki g r lt y  bir s re duyma dı bile. Ancak birkaç saniye sonra birinin kapıyı vurup onu ismiyle çağırdığının farkına vardı.

"Claire,; Bu Andrew'nun sesiydi. «Biraz iş is teyeceğim senden. Yapılacak birkaç telefon konuşmam var,» diye bağıırıyordu, bir yandan ka pıyı vurarak.

"Allah kahretsin,» dedi Nick kızgınlıkla.

«Kapıyı a malıyım.»

«Duymazlıktan gel.»

«Yapamam, ne de olsa patronum,» dedi Claire «L tfen, Nick.»

Nick söylenerek yataktan kalktı ve kapıya doğru gitti. Andrew onu 'karşısında g r nce g z leri  fkeyle kısıldı. Nick Andrew'dan g zlerini ayırmadan, Claire'e, «Birazdan g r ş r z Clai re,» dedi ve odadan çıktı.

Andrew Claire'in darmadağın saçlarına ve yatağın karışıklığına bir göz attıktan sonra, «Gi-yin ve on dakika içinde odamda ol, lütfen geç kalma,» dedi.

Andrew odadan çıktığında Claire kendini toparlamağa çalıştı, başı çatlayacakmış gibi ağrıyordu. Aceleyle beyaz elbisesini üzerine geçirip saçlarına çekidüzen verdi.

Andrew onu hiç konuşmadan karşıladı. Claire in elleri yanına düşmüş ne diyeceğini şaşırmıştı.

Andrew pencereye yaslanarak ve gözlerini on-dan ayırmadan, «Bir açıklama yapmayı düşünüyor musun?» diye sordu. «Yoksa bu donjuan o kadar mı başını döndürdü?»

«Ben senin sadece sekreterinim, başka bir şey yok aramızda. Özel hayatım kimseyi ilgilendirmez, bu konuda anlaşmıştık sanırım.»

«Beni rezil ettiğin zaman değil!..»

«Ben seni nasıl rezil edebilirim ki?»

“Aptal gibi konuşma, beni bırakıp herkesin önünde onunla gitmeni nasıl yorumladılar der-sin?»

«Bunun seninle ne ilgisi var? Sen benim pat-ronumsun, sevgilim değil.»

«Aramızda bir şey olduğunu sandıkları hiç aklına gelmedi mi?»

Claire'in yüzü kıpkırmızı kesilmişti. «İkimizde aramızda bir şey olmadığını biliyoruz. Başkalarının ne düşündüğü önemli değil.»

Andrew'nun yüzü öfkeyle kaskatı kesildi, «abıraya geldiğimizden beri aramızda bir şey varmışçasına hareket ettiğinin pekâlâ farkındasın.»

“Yanlış izlenim bıraktıysam özür dilerim.»

«Q kadar masum davranma. Onlara aramızda bir şey varmış gibi davrandığını unutma. Sonra Waring'i görür görmez beni bırakıp onun peşine düştün. Erkeklerle o kadar meraklıydıysan bir işaret verseydin.»

«Bana hakaret ediyorsun.»

«Hiç de öyle değil, bir' yere vardığımızı sanıyordum ki, bu sabah havuzdaki manzara ile karşılaştım...»

«Böyle konuşma, benimle bu şekilde konuşmağa hakkın yok.»

«Nasıl konuşmanı bekliyordun? Bir yıldır yanımda çalışıyorsun ve bir buz parçası gibi hareket ediyorsun, ama Waring ortalığa çıkalı iki gün oldu, neredeyse kapısında yalvaracaksın. Adamda şeytan tüyü var herhalde, sarışın yanından ayrılmıyor, derken adam gelip seni alıp gidiyor, kadının kılı bile kıpırdamıyor.»

«Onların arasında bir şey yok,» dedi Claire kızgınlıkla.

«Aptallık etme, sevgili oldukları ayan beyan ortalıkta. »

«Olsalardı, herhalde başka türlü hareket ederdi.»

«İnsanlar bazen garip oyunlar oynuyorlar, değişik deneyler yapmayı seviyorlar. O da başka bir dünya, ama sen öyle olamazsın, sen mazbut bir insansın Claire.»

Claire üzülmüştü. «Seni herkesin önünde küçük düşürdüysem özür dilerim, Andrew. Fakat aramızda bir şey olduğunu sanacağın hiç aklıma gelmemişti.»

«Gözümden düştün Claire, öyle bir adama kapılacağın aklıma gelmezdi.»

Claire sinirli sinirli güldü.

«Bunda gülecek bir şey göremiyorum, adam son derece kendini beğenmiş, seni de hemen elinde etmesini bildi.»

«Tam değil.»

«Odanda gördüğümde...»

«Lütfen,» dedi Claire yüzü kızararak, «Bu konuşmayı burada keselim.. Yapacak işimiz olduğunu söylemiştin bana.»

«O sadece bir bahaneydi, işler çok ileri gitmeden onu durdurmak istedim.»

«Karışmağa hakkın yoktu.»

«İşlerini bozduysam özür dilerim, bu gece beraber olmanız için elimden geleni yaparım, üzülme. Tabii o sarışın burnunu sokmazsa,» dedi Andrew yüzünde acı bir gülümsemeyle.

Andrew'nun acımasız ses tonu Claire'i etkilemişti. İçinde bir his Andrew'nun, onun Nick'e yakınlık göstermesinden fazla, Phillipa'nın bu hikâyedeki rolüne kızdığını söylüyordu.

«Ondan hoşlanıyorsun, yanılmıyorsam.»

«Hoşlanmak mı? Şaka mı ediyorsun, onu dövmek geliyor içimden.»

«Sonra?» dedi Claire yüzüne bakarak. .

«Sonra hiç. Dünyadaki son kadın o olsa gene de aramızda bir şey olamazdı. O kadının her şeyi beni deli ediyor. Waring'in onunla neden ilgi-lendiğini bir türlü anlayamadım, insan, dönüp bakmaz bile. O giydiği rezil kıyafetler ne öyle? Ama sevgili oldukları kesin, dans ettiklerini gördün mü hiç?»

«Acaba yatak ta nasıldır?» diye sordu Claire kirpiklerinin arasından dikkatle Andrew'ya bakarak. .

«Tahmin edebiliyorum, insan vahŖi bir kediyle yatağa girmiŖ gibi olur herhalde.»

«Bu iŖe kafa yordun galiba.»

«Bana boŖuna Waring konusun, unutturmağa alıŖma, senin özel hayatına karıŖmam doğru, ama bu gibi olaylar olmasın bir daha ltffen. Ŗirketimize söz gelmesini' istemiyorum. ,>

Claire'in durumu daha da zorlaŖmıŖtı. Nick' in dediklerini yapmazsa, Nick evliliklerini açıklayacak, Andrew'nun bir sürü soru sormasına neden olacaktı. Öte yandan Nick'e yakınlık gösterse, Andrew ona çok kızacaktı. İŖin içinden bir türlü çıkamıyordu. Uzun uzun i çekti.

«Beni duyuyor musun Claire?

«Duyuyorum tabii.»

«Ne demek istediğimi anladın mı?»

«Anlıyorum.» İŖin sonu belli olmuŖtu, Claira istifa etmek zorunda kalacaktı. Bundan sonra naırsıl hareket ederse etsin Andrew'nun kızacağı keırsindi. Nick'le karıŖlaŖmak bütün hayatını altüst etmiŖti. Kendisine kurmak istediği sakin hayat gözlerinin önünde birdenbire yıkılmıŖtı. İŖini kaybetmek bütün bunların yanında hiç sayılırdı. Döndü Andrew'ya baktı.

«Bana telefonda Londra'yı bul,» dedi Andrew. Sessizce Andrew'nun istediğini yerine getirdi.

Andrew merkezle konuşup, rezervasyonla ilgili bir karışıklığa dikkatlerini çekti ve bunun tekrar edilmemesini söyledi.

Claire Londra'daki memurlara üzüldü, Andrew'nun keskin diline dayanmak kolay değildi. Zor bir patron sayılırdı.

Andrew Nick konusunda kıskançlık ettiği halde, Claire onun gerçekten kendisi ile ilgilendiği kamsında değildi. Keravi'ye geldiklerinden beri Andrew ona yakınlık göstermişti, ama yine de Claire bu ilginin içten olduğuna inanmıyordu. . .

Andrew telefonu kapattıktan sonra, «Bu gece birlikte yemek yiyeceğiz, sana söylediklerimi unutma. Nick'e fazla ilgi gösterip beni aynı gün içinde iki kere rezil etmeni istemiyorum. Bu gece benimle birlikte olacaksın, sekreterim olarak veya başka türlü,» dedi.

Claire önüne baktı, «Bu gece giyinmem gerekiyor mu?»

«Tabii ki giyiniş süsleneceksin. Bu- gece en güzel kadın sen olmalısın. En azından o sarışın cadıya bir kadının nasıl giyinmesi gerektiğini gös-terebilirsin.»

«Yanıındaki ödöl mü, yoksa seni koruması gereken kalkanın mı olacağım bu gece Andrew?»

Andrew kızarmıştı. Ne demek istiyorsun?»

“Kıskanmasını mı yoksa senden kaçmasını mı istiyorsun ?»

“Hiçbirini,» dedi Andrew sertçe. “Sadece ona bir ders vermek istiyorum, erkeklerin nasıl kadınları beğendiklerini öğrensin.»

“Peki, ama bence buna ihtiyacı yok. Paris mo-dasını takip etmiyor olabilir ama gene de çok hoş bir kadın.»

«Hiç de değil,» diye bağırdı Andrew.

Claire odasına döndü ve hazırlanmağa başla-dı. İcini garip bir heyecan kaplamıştı, Andrew' yu kafasından silmiş, her şeyi kendini , 'Nick'e beğendirmek için yapıyordu. Asansöre bindiğin-de dayanılması güç bir bekleyiş vardı içinde.

Salona girdiğinde, Andrew'nun televizyon eki-biyle oturmuş olduğunu gördü. İnce çiçekli elbisesinin içinde salınarak zarif adımlarla masaya doğru yürürken herkes dönüp ona bakıyor-du. Wazi beğenisini belirten alçak bir ıslık çal-dı. Masadakiler ayağa kalkılar gülümseyerek.

Claire de gülümseyerek yerine oturdu. Andrew garsona bir içki daha ısmarladıktan sonra, Claire'e dönüp, «Çok çekicisin,» dedi.

"Bizdeki sekreterler neden hiç böyle olamıyor-lar?» diye sordu Wazi üzgün bir sesle.

Claire içkisini yudumlayarak etrafına baktı. Nick'le Phillipa daha gelmemişlerdi. Wazi, Ke-ravi hakkında düşündüklerini söylüyordu, “Kül-tür şoku daha buraları tam olarak etkileme-miş... »

“Kalkınmak çok zor bir şey,» dedi Andrew, .. Yollar, okullar, hastaneler, daha birçok şey için paraya ihtiyaçları var.»

“Belki de,» dedi Wazi. ..Ama gene de çok hızlı ilerliyorlar, bunun da insanların üzerinde bazen ters etkileri oluyor.,,» Birden döndü ve kapıya doğru baktı. “Aman efendim 'neler görüyorum,» dedi şaşkınlıkla.

Andrew önemsemez -bir şekilde kafasını çevirdi ve donup kaldı. İçeriye giren Phillipa idi.

Üzerinde dar, uzun, metalik siyah bir elbise vardı. Yürürken vücudunun bütün kıvrımları ince kumaşın altından görünüyordu. Saçlarını kıvrırmış, bronzlaşmış boynuna da ağır gümüş bir kolye takmıştı.

“Harikasın,» dedi Claire içtenlikle.

“İyi ki işe böyle gelmiyorsun,» dedi Wazi -gülerek. “Yoksa hiçbir iş yapamazdık..,

Andrew oturmuş, içkisinin içine bakıyordu. Phillipa onun karşısına' oturdu. Wazi bir içki onun için ısmarladı.

“İyi bir gece geçireceğiz,» dedi Phillipa Claire'e dönerek. “Onlardan altı kişi, bizden iki... Adam başına üç eder. Ne dersin takım seçmek için yarı-tura atalım mı?»

“Bırak kendileri karar versinler,» diye güldü Claire.

“Sizin görünüşünüze bakılırsa bu gece burada kavga çıkacak,» dedi Wazi.

“Öyle mi?» 'dedi Nick'in sesi Claire'in arkasından.

“Bak Nick bizim Pippa harika olmuş, ne, der-sin?» diye güldü Wazi.

“Harika,» dedi Nick ellerini Claire'in omuzlarına koyarak.

Andrew kızgın bir şekilde' kafasını kaldırdı, “Claire bu gece benimle birlikte, sen lütfen ken-di hanım arkadaşınla meşgul ol,» dedi.

Gergin bir sessizlikten sonra, Nick gülümseyerek, “Söylediklerine dikkat et arkadaş, sabahtan beri yüzüne bir tane patlatmak için can atıyorum. Biraz daha konuşursan, dediğimi yapmak zorunda kalacağım,» dedi Nick.

“Dene bakalım,» dedi Andrew dişlerinin arasından.

“Memnuniyetle.» Claire yerinden fırladı ve Nick'i kolundan tuttu.

“Kendinize gelin lütfen,» dedi Phillipa. “Burarlarda bizi rezil etmeyin. Biraz daha devam ederseniz, geceyi bir Arap hapishanesinde geçire biliriz. »

“O zaman söyle kadın meraklısı sevgiline, be-nim sekreterimi rahat bıraksın,» diye bağırdı Andrew.

“Ben sana bir şey söyleyeyim mi, ben karımla istediğim gibi hareket ederim,» dedi Nick ters bir sesle.

Birden korkunç bir sessizlik oldu. Andrew dö-nüp Claire'e baktı. Claire bembeyaz olmuştu.

“Neden bahsediyor?» diye sordu Andrew, Claire'e dönüp.

«Söyle ona Claire,» dedi Nick

“Sen başladın, sen devam et,» dedi Claire yerine oturarak. ,

Phillipa şaşkın Claire'e bakıyordu. Ekibin di-ğ er elemanları ilgilenmemeye çalışarak içkileri-ne bakıyorlardı.

“Evet Waring? Karım derken ne demek istiyorsun? Claire hiçbir zaman evlenmedi ki.»

“Tabii ki evlendi, biz bir yıldan fazladır evli-yiz,» diye bağırdı Nick hiddetle.

«Sana inanmıyorum, niçin saklamış olsun. Bu-rada karşılaştığınızda iki yabancı gibi hareket ettiniz.»

“Bazı evlilikler böyle oluyor işte. Zaten özel hayatı da seni ilgilenmez.»

«İşveren olarak bilmeğe hakkım var.»

“Şu andan itibaren onun patronu sayılmazsın çünkü istifa etti. »

Claire oturduğu yerde bu sözlere çok kızdı. Öğleden sonra istifa etmeğe karar vermişti ama gene de Nick'in bu açıklamayı yapmağa hakkı yoktu.

“Bana istifa ettiğini söylemedi,» dedi Andrew.

“Ben söylüyorum işte.» ”

«Kocası olsan bile, Claire kendi kararlarını kendi verir eminim. Senin söyleyecek bir şeyin yok mu Claire?»

“Biraz evvel dediğini duydun, sen anlat dedi bana, ben de anlatıyorum.»

Birden Phillipa lafa karıştı, “Yeter artık öğrenciler gibi hareket ediyorsunuz, oturun yerinize,» dedi buz gibi bir sesle, sonrada Claire'e döndü. «Londralı mısınız?" diye sordu nazik bir edayla.

«Hayır Suffolk'tan geliyorum, ya sen?»

«Ben Londralıyım. Ne dersin bir içki daha içelim mi?" Şaşkınlık içinde onları seyreden barı-mene işaret etti. «Herkese birer içki, daha lütfen," dedi. Sonra tekrar Claire'e döndü ve «Ailen hala orada mı?" diye sordu.

Andrew yavaş yavaş yerine oturmuş, Nick bir iskemle getirip Andrew'yla Claire'in arasına yerleşmiş, kolunu da genç kadının omzuna atmıştı.

Masadakiler gergin havayı dağıtabilmek için aralarında konuşmağa başlamışlardı. Andrew bir süre sonra ayağa kalkıp, "Yemeğe gidelim mi?» diye sordu.

Nick gene Claire'in yanına oturdu ve kulağı-na eğilerek, «Surat asma, ne de olsa kocanım, dedi.

«Uzun süre evli kalmayacağımıza emin olabili-rsin. "

«Ben istediğim sürece evli kalacağız."

«O ne kadar," diye sordu Claire elinde olma-yarak.

Nick bıyık altından güldü, Claire de açık ver-diğine kızarak önüne baktı.

Andrew karşılarında onları dikkat ve kızgınlıkla izliyordu. Claire yemek listesine konsantre olmağa çalıştı ama kafası bir şey almıyordu artık.

Gözlerini kaldırdı ve Phillipa'ya baktı, birden içini kıskançlık duyguları kapladı.

Yemeklerini ısmarladılar. Herkes huzursuz olmuştu ama gene de aralarında konuşmağa çalışıyorlardı. Phillipa arkasına yaslanmış, Wazi' nin anlattığı bir şeye gülüyordu. Birden peçete-si kucağından kayıp yere düştü, Andrew'yla, aynı zamanda peçeteyi almaya eğildiler, kalkarlarken de çarpıştılar.

«Özür dilerim," dedi Phillipa.

"Önemli değil, seni her gördüğümde başımı bir yere çarpmaya alıştım artık,» diye homurdandı Andrew.

Claire, Nick'in yanında irkildiğini hissetti ve elini, bacağının üzerine koydu.' Nick, Claire'e baktı ve ellerini sıkı sıkı tuttu. Claire kızarak ellerini Nick'in kucağından çekti.

Birkaç şişe şampanyadan sonra masadaki buzlar çözölmeye haşladı,' Andrew bile kendine gelmişti sanki gözlerini Phillipa'dan ayırmıyordu.

Yemekten sonra ekip elemanları Andrew'ya teşekkür edip masadan kalktılar. Nick ve Claire, masada Andrew ve Phillipa'yla kaldılar. Dördü-nün arasında gergin bir hava esiyordu.

«Haydi gel dans edelim," dedi Nick Claire'i kolundan tutarak.

Herkesin önünde tartışmak istemediğinden, Claire ses çıkarmadan onu takip etti.

Pistte kızgınlıkla Nick'e dönüp, «Ne hakla Andrew'ya bütün bunları anlattın,

herkesin ge-cesini mahvettin.»

«Seni ikaz etmiştim. Kimse bana karımı rahat bırakmamı söyleyemez herkesin önünde»

“Bu hakkı sana kim tanıdı?_

«Bu,» dedi Nick ellerini omuzlarına koyup,' du-daklarını onunkilerin üzerinde gezdirerek.

Claire nefes nefese kendini Nick'in kollarından kurtardı. Sessizce birbirlerine baktılar.

«Dans etmek istiyorum,» dedi Claire, piste doğ-ru yürüyerek.

Nick onu kollarının arasına aldı. Zarif bir u-yum içinde pistte dönmeye başladılar, Claire kendini birden çok yorgun hissetti, başını Nick' in omzuna dayadı, Nick onu iyice kendine çek-ti ve sırtını okşamaya başladı.

Claire, Nick'in yumuşak dudaklarını, sıcak ne-fesini saçlarının üzerinde hissetti. Nick ona is-tese her şeyi verebilirdi, istediği sevgi ve güve-ni. Hayatta ona yaslanıp kalbinin atışlarını böy-le yakından dinlemekten başka bir şey istemi-yordu Claire.

Müzik bittiğinde konuşmadan masaya döndü-ler. Andrew ile Phillipa da sessiz oturuyorlardı.

«Bize içki ısmarladığın için teşekkür ederiz Phillipa,» dedi Nick alaylı bir sesle.

«Bizimle oturmak isteyeceğinizi tahmin etme¬dim,» dedi Phillipa Claire'e bakarak, «Başka bir dünyadaymış gibi hareket ediyordunuz.»

Nick Claire'e bakarak güldü. «Öyleydik", dedi.

Claire kızardı, fakat gözleri yıldız gibi parlı¬yordu.. Nick garsonu çağırıp içki ısmarladı. Mü¬zik tekrar başladığında, Andrew'ya baktı, onda bir hareket göremeyince, «Dans etmek ister mi¬sin Phillipa?" diye sordu.

«İkisini birden istiyorsun demek", diye gürl¬di Andrew yerinden kalkarak. «Ne yazık ki öyle olmayacak, çünkü Phillipa benimle dans edecek.»

Ayağa fırladı ve Phillipa'yı kolundan tutarak piste doğru götürdü. İkisi de birbirlerine bak¬madan dans etmeye başladılar.

«Aranızdaki ilişki ne kadar ilerlemişti? Yani hangi hakları kendinde görüyor?» diye sordu

Nick, Andrew'e bakarak.

«Hiçbir hakkı yok, buraya gelene kadar sade¬ce patronumdu.»

«Pekiyi buraya geldikten sonra?»

«Kendimi senden korumak için, aramızda bir şey varmış gibi hareket ettim.»

«O da aranızda bir şey olduğunu sandı, öyle mi?»

«Beni öpmedi bile.»

«Ama öpmek istemiştir herhalde.»

«Zorluk çıkarma lütfen; Nick.»

«Benim ne kadar zor bir adam olduğumu bilirsin. »

«Evet, zor bir adamsın,» dedi Claire.

«Hala dans etmek istiyor musun, yoksa yukarı çıkalım mı?»

Claire ayağa kalktı, başı dönüyordu. «Dans edelim,» dedi.

Nick onu kollarına aldığı anda gülümsüyordu, «Daha emin, değil mi Claire?»

«Çok,» dedi Claire ellerini boynuna dolayarak.

Nick ona sıkıca sarılıp, kulağına eğildi, «Beni çok istiyor musun Claire?»

«Çok,» dedi Claire saçlarını okşayarak.

«Buna son vermenin bir tek yolu var.»

«Lütfen konuşma, dans et,» dedi Claire boğuk bir sesle.

«Hâlbuki ikimiz de dans etmek istemiyoruz.»

Claire başını kaldırıp Nick'in dudaklarına uzun uzun baktı, sonra, «Ne olur sus,» diye inledi.

«Bundan kaçamazsın Claire, ikimiz de bu ge cenin nerede sona ereceğini biliyoruz...

O sırada orkestra Nick'le Claire'in ilk tanıştıkları anda dinledikleri, ilk danslarını yaptıkları müziğı çalmaya başlamıştı.

Nick bu tesadüf  fırsat bildi. "Bak herkes bizi yeniden birlikte olmak için zorluyor sanki. Kaderimiz bizi yine birbirimize yaklaştırıyor. Buna senin de, benim de güc m engel olmaya yetmez,» dedi.

Claire Nick'in varlığının vücudunda uyandır maya başladığı karmaşık duygularla yine titre meye başladı. Nick'i hala deli gibi seviyordu. Böyle

birbirlerinin nefes alıp verişlerini duyarak, kalp çarpıntılarını dinleyerek dans etmeye daha fazla devam edemeyeceğini anladı. Yalvarır bir sesle fısıldar gibi, «Ne olur, artık oturalım Nick," dedi. ,

Nick onun bu halinin farkına varmış, Claire'i daha fazla üzmemek için dans bırakmasına ses çıkarmamıştı.

ALTINCI BÖLÜM

Masaya döndüklerinde Claire halsizlikten yırtılmak üzereydi, Nick'in koluna girmişti, yüzü ve gözleri pırıl pırıldı. Rüyada gibi bir hali vardı.

Otururken' Phillipa dikkatle yüzüne baktı, "Yüzündeki o hülyalı ifadeyi şampanyaya mı, Nick'e mi borçlusun?» diye sordu muzip bir sesle.

"Her ikisi, diye mırıldandı Nick.

«Bir içki daha içmez miydiniz?" diye sordu Andrew.

«Hayır, teşekkürler, bence Claire yeterli kadar içti. Ayakta uyumak üzere, bizim artık yatmaımız gerek."

«Hey Nick öyle konuşma neredeyse utanacağım," dedi Phillipa.

Andrew birden lafa karıştı. «Kimimi yatağa götürdüğü seni ilgilendirmiyor mu Phillipa? Yoksa uzun süre beklersen, sana döneceğini mi sanıyorsun? Seni büyüledi mi, ne oldu?"

«Yeter artık", diye bağırdı Nick. «Claire'in benim olduğunu duyunca sinirlendin diye bunu Pip'ten çıkarmaya hakkın yok."

"Pip! Karikatür ismi gibi bir şey, kendi de, karikatür gibi zaten... Sokaklarda sersefil kılık-larda dolaşan biri..."

Nick, yerinden doğrulmuştu ki Phillipa onu durdurdu. «Boş ver Nick, ikimizin arasında bir şey olduğunu sanıyor, bunun için de bütün gece üstüme, vardı. Mr. Knight, Nick'le aramızda arkadaşlığın ötesinden, hiçbir şey yok, olmadı, olmayacak da. Gönül ferahlığıyla Claire,'in olabilir. Bana hiçbir zaman çekici gelmedi.» .

Andrew uzun uzun, siyah parlak elbisesinin içindeki genç kadının zarif kıvrımlarına baktı ve «Peki, bütün bu süs neden? Benim şerefime mi giyindin yoksa?» dedi.

.

«Senin için mi? Ne kadar da kendini beğenmişsin, hayır kendim için giyindim. Her gün üzerimde gördüklerin iş kıyafetim, akşam yemeğine de o kılıkta gelmemi beklemiyordun herhalde. Claire'in her zamanki gibi şık olacağını biliyordum, iyi giyinmemiş olsaydım, sen de bütün geceyi ikimizi mukayese edip benimle alay ederek geçirecektin,»

«Demek benim için giyindin,» diye tekrarladı Andrew.

Phillipa'nın eli ansızın, var gücüyle Andrew'nun yanağına indi. Parmaklarının izi genç adamın yanağında kalmıştı. Bir an sessizlik oldu. Phillipa şaşkınlıkla elini ağzına götürmüştü. Andrew eğildi, genç kadının elini ağzından çekti ve uzun uzun dudaklarından öptü. Sonra doğruldu ve hiçbir şey söylemeden salondan çıktı. Phillipa kıpkırmızı kesilmişti, çevresine, yardım istemiş gibi baktı, sonra o da birden ayağa kalktı ve koşarak çıkıp gitti.

«Tahmin etmiştim zaten,» dedi Claire. "İlk anıdan beri Andrew kızın çok üstüne varıyordu. Bu kadar bağırp çağırması hiç kişiliğine uygun değildi.»

«Demek senin değil de Phillipa'nın peşindeymiş,» dedi Nick. «Ona iyi şanslar dilemeli, Phillipa çok zeki ve oldukça bağımsız bir kadındır. Andrew biraz zorlanacak.»

«Tam olarak ne demek istiyorsun?» diye sordu Claire.

«Kıskandın mı sevgilim?»

«Sen ve Phillipa hiç...»

«Ne yazık ki hayır, Phillipa'nın dediği doğruydı, hiçbir zaman benden o şekilde hoşlanmadı.»

«Hiç denedin mi?» .

«Senin fikrin ne?»

«Ben sana soruyorum.» .

«Haydi, gel, senin yatma zamanın geldi.»

Nick, Claire'e sarılarak onu asansöre götürdü. Claire'in katında, birlikte asansörden inip içeri girdiler. Nick onun soyunmasına yardım etti, Claire artık hiçbir şey düşünemeyecek kadar yorgundu. Yatağına' uzandığında gözleri kapanıyordu. Nick onun yanına uzanıp dudaklarını yüzünde gezdirdi, Claire uykulu bir şekilde, «Hoşlandın mı Nick?» diye sordu.

«Neden hoşlandım mı?»

«Hiç Phillipa'dan hoşlandın mı? Bir yıl uzun bir zaman. Başka kadınlar oldu mu?»

Nick güldü. «Onu da sen bul Claire,» dedi. Claire aslında, o anda başka şeylerden, gelecekte söz etmek istiyordu. Ama içini bir kurt gibi kemiren şüphe duygusu mantıklı düşünmesini engelliyor, ihtirası, aklının bir karış önünde gidiyordu,.

«Benim için bu çok önemli Nick,» dedi. «Seni birbirimizden ayrı bir dönemdeyken de, olsa başı kasiyla paylaşmış olmak kuşkusu yüreğimi keiriyor...

Nick gülümsedi. O anda Claire'le birlikte olmaktan başka bir şey düşünmüyordu. Claire'in pürüzsüz teninde dolaşan elleri ve dudakları da zaten

başka bir şey düşünmesine olanak bırakmıyordu.

Claire'in de vücudunu kuvvetli bir ateş dalgası kaplamak üzereydi. Artık akli ve duyguları hiçbir türlü game vurulamayacak kadar coşmuştu. Nick'e dudaklarını cömertçe uzattı.. İki de kendilerinden geçmiş gibiydi.

Tüm kasları ve sinirleri gevşeyen Claire'in vücudunu bu kaz kuvvetli bir uyku dalgası sarırmıştı. Nick'e duyulur duyulmaz bir sesle, «Uyumak istiyorum," dedi.

Işık söndü ve Claire derin bir uykuya daldı. Bir yıldır ilk defa olması gerektiği gibi uyuyordu, Nick yanındaydı artık. İlk ayrıldıklarında çok zorluk çekmişti, her gece kötü rüyalar görmüş, her sabaha karşı Nick'in ölüm haberi gelmişti uykusunda. Bu gece bütün bunları unutmuştu, eskisi gibi beraber ve mutluydular.

Uyandığında saat çok erkendi, güneş daha doğmamıştı, biri kapısını vuruyordu. Claire yahtağında doğrulup yüzünü buruşturdu. «Claire," diye bağırdı bir ses.

Yataktan çıkıp, kapıyı yüzünde şaşkın bir ifadeyle açtı. «Ne var? Ne oluyor?»

«Hemen toparlanıp buradan çıkman gerekiyor," dedi Nick hızla odaya girerek.

«Nick neden bahsediyorsun?»

«İhtilal oldu,» dedi Nick.

«Ne?",

«Fazla konuşacak vaktimiz yok, üzerine bir şey giy Allah rızası için. İngiliz yetkilileri, buradaki İngiliz vatandaşlarını geri gönderiyorlar. Yakındaki bir İngiliz gemisi bugün limana yaklaşıp sizleri alacak, gemiye yetişmelisin... Nick bir yandan çekmeceleri boşaltıyor, .Claire'in bütün eşyalarını yatağın üstüne atıyordu.

—Neler oluyor Nick?»

«Kimse bilmiyor, birkaç kişi radyoevini ve bazı kilit noktalarını ele geçirmiş. Çabuk ol.»

Claire koşarak banyoya gitti ve yüzünü soğuk suyla yıkadı. Döndü ve üzerine zeytin yeşili tay-yörünü geçirdi. Nick bavullarını topladıktan sonra döndü ona baktı. «Harika duruyorsun Claire her zamanki gibi, ne yazık ki tadına bakacak vaktim yok.»

Claire tam gülecekken, boğazına bir şey takıldı, -Sen de benimle geleceksin değil mi Nick?»

«Acele etmemiz lazım,» dedi Nick.

«Nick benimle geleceksin değil mi? Burada kalamazsın,» dedi Claire gözlerinde korkuyla.

«Bunu tartışacak vaktimiz yok, ayrıca cevabını da biliyorsun. Çabuk ol çıkış kapısına gideyim.»

«Eğer beni şimdi yalnız bırakırsan bu iş biter Nick. Beni bir daha göremezsın.»

Nick cevap vermeden kapıyı açtı ve onu koridora çıkardı. Tam o sırada garip bir gürültü oldu. Nick olduğu yerde döndü ve Claire'i tekrar hızla odasına itti, kendisi de arkasından girip kapıyı kapattı.

Claire o kadar şaşkındı ki bir an ne olduğunu anlayamadı, «O neydi?" diye sordu ve o sırada Nick'in kolunda yayılmakta olan kırmızı leke dikkatini çekti, "Sen yaralandın Nick,» diye bağırdı.

Nick dimdik kımıldamadan duruyordu, "Acaaba kaç kişiler..." dedi pencereye doğru yürüyerek. Dikkatle panjuru, araladı ve dışarıya baktı. «Bu tarafta kimse yok galiba.

«Neler oluyor Nick, kolun kanıyor. Bırak ta koluna bakayım...,»

«Pencereden uzak dur,» dedi Nick. Sonra telefona gitti ve ahizeyi kaldırdı. «Kesmişler.»

«Ne var Nick?»

«Dışarıda silahlı bir adam duruyor.»

«Silahlı bir adam mı?» '

«Ya bütün gün burada kalacağız ya da balkondan kaçmamız gerek. Burada kalırsak bomba atabilirler, balkona çıkarsak da ateş edebilirler. Bu tarafta kimseyi göremedim ama karşı taraf-ta birinin olduğu kesin.»

Claire hiç sesini çıkarmadan odayı geçip Nick' in yanına geldi ve «Koluna bakayım,» dedi sakın bir sesle.

«Bir şeyim yok,» dedi Nick. «Beni dinliyor mu-sun?»

«Sen nasıl istersen öyle yap,» dedi Claire. Eli-ne bir makas almış bir yandan Nick'in gömleğinin kolunu kesiyordu. Kolu kesip çıkarttığı-nda yaranın hala kanadığını gördü, fakat mermi-den iz yoktu.

«Önemli bir şey değil,» dedi Nick, «Kurşun sı-yırıp geçmiş.»

«Kımıldama, yıkanması gerekiyor. Banyoda ilk yardım malzemesi var.» .

Nick, banyoya giren Claire'i takip edip, işini bitirmesini sabırsızlıkla bekledi. Kolu sarıldıktan sonra, «Buradan çıkmalıyız Claire. Yoksa iki ateş arasında kalabiliriz, hem ben senin o gemi-ye yetişmeni istiyorum.»

Claire başını salladı, «Pekiye bavulum, ne ola-cak? Dışarıda bıraktın.»

«Bavul düşünecek zaman mı şimdi? Haydi, gel balkonu deneyelim.»

Claire Nick'i balkona doğru takip etti, Nick balkon kapısını açar açmaz bir silah patladı. Nick hemen kendini yere atıp Claire'i de yanına çekti. Claire kafasını kaldırdığında balkon penceresinde bir kurşun deliği açılmış olduğunu gördü.

«Burada kısıtıldık galiba,» dedi Nick. ,«Uzun süre benimle baş başa kalmak zorundasın sevgi¬lim.»

«O kadar da uzun süre kalamayız, herhalde biri gelir bizi kurtarır.»

«Ne kadar da iyimsersin sevgilim, kimin geleceğini zannediyorsun ki? Amerikan askeri mi? Birinin bizi, kurtarmaya çalışması için deli olması lazım. İki taraftan da ateş altındayız, bu kocaman pencereler de işimizi zorlaştırıyor. Galiba ateşkesi bekleyeceğiz, onun için de henüz erken.»

Claire kendisine izah edemediği duygular içinde kıvranıyordu. Tam mutluluğu yakaladığını sandığı' bir anda yine yitirmek üzereydi. Bu belayı atlatsalar ve i otelden sağ salım çıksalar bile Nick yine tehlike¬ye atılacaktı. Televizyonun en gözü pek muhabiri¬rinin böylesine bir olayı bırakıp, kansıyla bir¬likte tehlike bölgesi dışına çıkması düşünülemez¬di. Nick'e döndü.. Çekik yeşil gözlerini yine bir hüznün buğusu gölgelemişti.

«Asırlar gibi uzun süren aylardan sonra Ke¬ravi'de buluştuk, fakat yine Keravi'de birbirimi¬zi yitirmek üzereyiz,» dedi.

Nick şaşkınlıkla, «Neden yitirecekmişiz?» diye sordu.

«Neden olacak.. Buradan kurtulunca sen yine işinin peşine düşeceksin. Bense geri döneceğim.»

«Bunları düşünmek için çok erken. Önce buradan kurtulmamız lazım.»

«Bana kızacaksın belki ama buradan kurtulmayı pek istediğimi söyleyemeyeceğim.»

«Buda nereden çıktı?

«İkimiz de bu bela bitene kadar buradan çıkmazsak, birbirimizden ayrılmak zorunda kalacağız...

"Burada kısıtılıp belki de günlerce perişan olacağımızı düşünmüyor musun?

«Seninle birlikte olduktan sonra burada ne kadar kalacağımız önemli değil...

Nick gülümsedi. Canının yanmasına rağmen Claire'in bu hali komiğine gitmişti.

Claire konuşmaya devam etti. "Biraz da yiyeceğimiz olsaydı, bütün sorun çözüldü...

Nick yavaş yavaş yerinden kalktı ve "Burası ateş hattının dışında kalıyor, yalnız pencerelere yaklaşma sakın. Hiçbir art niyetim yok emin ol. Ama buradaki en emin yer yatağın üstü....

Claire gidip yatağın üstüne oturdu, Nick onu seyrediyordu. Uzandı ve çay aletini

prize taktı, ufak bir sevinç ılığı attı, «alışıyor, demek elektrikleri kesmemişler. Hiç olmazsa çay iebi­liriz, istemez misin?»

«Bir viski tercih ederdim ama çayla yetinece­ğim.»

«Ne iyi,» dedi Claire, sonra banyoya gidip diş fırçasını koyduğu bardağı dikkatle yıkadı, geri döndüğünde çay olmuştu ayı ikisi arasında paylaştırdı. Nick eğilip Claire'in fincanına bir­kaç kesme şeker attı.

«aya şeker koymadığımı unuttun mu?»

«Hayır, unutmadım, ama sen bugün bir şok geçirdin, şekere ihtiyacın var,» dedi Nick, sonra ayağı kalktı ve banyoya girdi. Claire su sesi duydu ve merakla ne olduğunu görmek için Nick'i takip etti.

«Ne yapıyorsun Nick?

«Banyoyu dolduruyorum, suyu keserlerse ihtiyacımız olabilir.»

Claire korkmuştu, «Ne kadar kalırsanız burada dersin?» diye sordu.

«Herhalde hava kararana kadar, ondan sonra bizi göremezler. Fakat riske girmek istemiyorum, günlerce yemeksiz kalmak mümkün ama susuz olamaz.

Claire yatağına dönüp çayını içmeye başladı. Uyandığından beri o kadar çok olay olmuştu 'ki, saatlerdir ayaktaymış gibi hissediyordu kendini.

Nick banyoyu doldurduktan sonra odaya geri döndü ve' çayını içmeğe başladı, bir an Claire'e baktıktan sonra fincanını bıraktı ve "Sen biraz uzansana Claire, çok yorgun duruyorsun,» dedi.

«Bir şeyim yok... dedi Claire.

«Dediğim gibi yap' sevgilim, saatlerce burada kalabiliriz, sana bir şey olmasını istemiyorum...

Claire yatağa uzandı ve birden ne kadar yorulmuş olduğunu fark etti. Tam dinlenmeye başlıyordu ki aklına Andrew geldi ve yerinden fırladı, «Ya Andrew, Andrew'ya ne oldu acaba?»

«Hiçbir fikrim yok,» dedi Nick omuz silkerek, «O kendine bakabilir, sen benim sorumluluğumdasın."

«Kimse ona heber vermezse, dışarı çıkıp vurulabilir.»

«Ne yapmamı bekliyorsun yani, tavana mı vurayım, yoksa hayatımı tehlikeye atıp yukarı çıkmaya mı uğraşayım? Böyle zamanlarda bazı şeyleri unutmak gerekiyor Claire.»

«Haklısın galiba. Peki ya ekiptekiler onların haberi var mı dersin? Phillipa'ya ne oldu acaba?»

«Phillipa ilk haber alanlardandı. Arapça bilmediğini unutuyorsun. Radyoda duymuş o bana telefon edip haber verdi. Sana gelmenin telaşı içinde de Andrew'yu unuttum.»

«Neden bu kadar kızdın?" diye sordu Claire.

Nick yatağın üzerinden Claire'e doğru uzandı. «O adama hiçbir zaman ısınamayacağım, sana kötü bakıyor," dedi.

Claire'in yanına uzanmış dudaklarını saçlarında gezdiriyordu. Claire içini o dayanılmaz alevin yeniden kapladığını hissetti. Nick'in dudakları artık boynunda geziniyordu. Claire heyecandan titremeye başladı.

«Hiç olmazsa bu sefer kimsenin kapıyı çalmayacağından eminim,» dedi Nick «'Kapının yanında silahlı adamların olması da işe yaradı. Bu sefer Andrew gelemesin.»

Claire'in parmakları Nick'in vücudunda dolaşıyordu, yavaş yavaş gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. Nick yüzünde 'bir gülümsemeyi le onu seyrediyordu.

«Benimle İngiltere'ye dönmek zorundasın artık Nick, kolundaki yarayla burada kalamazsın sevgilim", diye mırıldandı Claire.

Nick Claire'in başını okşayarak, «Aramıza artık yalanlar veya yarı yalanlar girmesin Claire, yaralı veya yarasız burada kalacağını.»

Claire bir an durdu, yeşil gözleri korkuyla dolmuştu, «Doğru söylüyor olamazsın

Nick.))

«Sana yalan söyleyebilirdim,» 'dedi Nick anlamsız bir sesle «İçinden de geçmedi değil ama söylemedim. Bu benim işim Claire.»

«Hayatını tehlikeye atmak mı? Ama niçin?»

«Laf olsun diye,» dedi Nick kızgın bir şekilde.

«Ya ben, ben ne olacağım? Benim bu konuda ne düşündüğüme hiç mi önem vermiyorsun?»

«Tabii ki sana önem veriyorum, ama şu anda buradan çıkar, gidersem, mesleğim sona erer.»

«Ama biraz evvel biri seni öldürmeye kalktı,»

«Beni öldürmek o kadar kolay değil. Hem kurşun beni sadece sıyırdı geçti. Bizim meslekte böyle şeyler olur. Oyunun bir parçası bu.» .

«Bu olanları oyun olarak mı görüyorsun?»

«İstersen işim diyeyim. Bazı insanlar para için çalışırlar, bazıları da benim gibi mesleklerini sevdikleri için. Hayatta en sevdiğim şey işim Claire, bir şey hariç tabii... Seni de hiçbir zaman bırakmaya niyetim yok.»

«Bu şekilde konuşman beni sinirlendiriyor.»

«Ne o yeniden mi başladık, gene mi boşanma-ya kararlısın?»

«Boşanmayı tek çözüm olarak görüyorum artık.»

«Yapacaklarını önceden anlamak hiç zor olmuyor. Böyle düşündüğün için sana elimi sürmeyeceğimi sanıyorsan yanılıyorsun.»

«Bana dokunma.»

«Seni istiyorum Claire, sen de beni istiyorsun.»

«Bana dokunmaya ne hakkın var Nick? Buradan çıkar çıkmaz benden ayrılacaksın, hala da üzerimde hak iddia ediyorsun»

«Evet, öyle Sevgilim, boşanmadan önce bütün haklarımı kullanmak niyetindeyim. Hiç olmazsa sonradan birkaç tatlı hatıram olur.»

«Sana söz veriyorum. Kötü anıların olacak,» dedi Claire. Şimdi ondan o kadar nefret ediyordu ki silahı olsa çekip vurabilirdi.

"Görürüz,» dedi Nick dudaklarının arasından. Claire Nick'le mücadele ederken bile yaralı kolunu incitmemeye çalışıyordu ve tabii kısa sürede yenik düştü.

Nick onu yastıklara' doğru itmişti, Claire şimdi onun ağırlığını üzerinde hissediyordu. Mavi gözler Claire'i dikkatle süzüyordu.

«Senden nefret ediyorum,» diye fısıldadı Claire, «Beni ellemeni istemiyorum.»

«Senin ne istediğin beni şu anda hiç ilgilendirmiyor, benim aldığım da sadece beni ilgilendiren şeyler var.»

«Bu ne sürpriz, senin isteklerin her zaman ki gibi önde geliyor, değil mi?»

«Her zaman değil, seni ilk tanıdığım gün hemen yatağa götürmemek için epey mücadele ettim.»

«Benim kabul edeceğim nereden belliydi ki?»

«Beni ilk gecedan istemediğine yemin et sevgilim,» dedi Nick gülerek.

Claire yemin edemeyeceğini biliyordu. «Ben olduğum için mi o kadar kibar davrandın? Teşekkür ederim. Demek başkalarına daha başka davranıyordun. Bu son yıl kaç kişi geçti hayatından? Yoksa hatırlayamıyor musun?»

«Böyle şeyleri çok iyi hatırlarım,» dedi Nick.

«Demek anlatmaktan hoşlanmayan cinsten»

«Tabii, ayrıntıları anlatmamı beklemiyordun herhalde.»

«Hiçbir şey duymak istemiyorum,» dedi Claire, yanakları kıskançlıktan alev alev yanarak

«Şu anda gözlerin her zamankinden daha yeşil Claire;»

Claire bir süre sessiz oturdu. Nick onu birkaç dakika kımıldamadan seyrettikten sonra eğildi ve hala yanan yumuşak yanaklarını okşamaya başladı. Claire bir an titredi ve Nick'e tepki gösterdiği için kendi kendine çok kızdı. .

«Ellerini çek üzerimden,» dedi Nick'e bakmadan. '

Nick başını eğdi ve dudaklarını önce boynunda, sonra kulaklarının arkasında gezdirmeye başladı, yavaş yavaş ceketini ve gömleğini çözdü.

Dudakları omuzlarında, beyaz göğüslerinin arasındaydı artık. Claire olduğu, yerde kalmıştı, kımıldamasına imkân yoktu artık.

«Yapma Nick,» diye yalvardı boğuk bir sesle.

«Sensiz dünya benim için bir cehennem, Claire sana o kadar susadım ki.»

Claire kendini Nick'in kollarına ve arzularına tamamen bıraktı. Aradan o kadar zaman geçtiği halde, vücudu daha dün ayrılmışlarcasına tepki gösteriyordu.

Kendini Nick'e teslim ederken, «Sev beni," diye inledi.

«Seni, ilk gördüğümünden beri sevmeye niyetliyim,» dedi Nick yarı gülerek, yarı arzuyla. «Senden uzakta neler çektiğimi bilemezsin, bırakıp gittiğin günden beri sadece, seni düşünebildim. Cehennem azabı yaşattın bana Claire, hayatımda ilk defa işimi bile,düşünemez oldum, Senden nefret ettiğim anlar oldu.»

«Ben de senden nefret ettim.»

«O gün salona girip seni, gördüğümde bayılacak gibi oldum.»

"Evet;» dedi Claire. «Evet.» O da Nick'i gördüğünde sarsılmıştı. Nick olmadığı zamanlar Claire yarı ölü gibi yaşamıştı zaten, gene aynı yaşantıya dönmeyi düşündü ve iliklerine kadar titredi.

«Senin hayatına başka birisi girdi mi Claire?» Daha önceleri kendini korumak için yalan söyleyebilirdi Claire, fakat o anda sadece başını salladı. ,

Nick gülümsedi, gözleri sevinçten masmavi olmuştu, “Ereksiz geçen koskoca bir yıl”, dedi.

«Böyle bir şeyden kuşkulamış mıydın?»

«Önceleri Knight'tan şüphelendim, kıskançlık insanı bazen bir kurt gibi kemiriyor... Öldürebilirdim onu.»

«Senin hayatında başkaları olmuş ama dedi Claire.

«Kıskanç mısın Claire?"

Claire'in gözleri bir an yemyeşil parladı. «Kıskanç olduğumu çok iyi biliyorsun.»

«Seni tanıdığımдан beri- hayatıma kimse girmedi Claire,» dedi Nick ona sarılarak. Dudakları istekle birleşti, Claire onu o kadar istiyordu ki ağlayabilirdi.

Claire kapıdaki sesi ilk duyduğunda rüya görüdüğünü sandı. Nick kaskatı kesilmiş dikkatle dikliyordu. Sesi tekrar duydular, Claire'in ismi bağırılıyordu. "

«Andrew," diye bağıl'dı. Claire birden. «Andrew, buraya gelmemelisin, camiinin üstünde si-lahlı bir adam var seni vurabilir.»

«Kapıdan uzak dur," dedi Nick Claire'e dönerek. «O aptal arkadaşın içeriye girmeye kalkarsa, onu korumam gerekecek:»

Uzaktan Andrew'nun sesi duyuldu.«Elimde silah var, ateş ettiğimi duyana kadar olduğunuz yerde durun. Siz oradan çıkana kadar adamı oyalamaya çalışacağım.»

«Peki," diye bağırdı Nick. «İki dakika sonra ateş etmeye başlarsan buradan çıkabiliriz.» Nick Claire'e döndü, «Koş deyince arkamdan gel" benim tam arkamda durmaya dikkat et, seni elimden geldiğince koruyacağım.»

Claire korku içinde başını salladı. Üstüne çekişen verip koşmaya hazırlandı. Nick birden güldü, «Andrew'nun bizi bu şartlar altında.' bile bulacağını bilmeliydim. Pip konusunda yanıldın galiba, hayatını, senin uğruna tehlikeye attığına göre istediği sensin. Adamın cesur olduğunu kabul etmek zorundayım:»

«Gerçekten hayatı şu anda tehlikede mi? Ya öldürülürse Nick...»

«Ölürse ne olacak Claire?»

«Aman Allah'ım, neden buraya bu sıralarda geldik?

Nick Claire'i omuzlarından kavradı, ateş sesi gelir gelmez ona kendini siper ederek koridora çıktı ve «Koş, Claire diye bağırdı...

YEDİNCİ BÖLÜM

Claire koridora çıktığında sağına soluna bakmaya cesaret edemedi, sadece yolun sonunda Andrew'yu görüyordu. Tam ona ulaşmak üzereyken, Nick onu belinden kavrayıp yere attı, kendisi de yere uzandı. «Bundan sonrasını sürünecek gideceğiz, kafanı kaldırmamaya dikkat et," dedi.

Asansörün yanına varıp ayağa kalktığında Claire terden sırlıklam olmuştu. Nick onu zorla ayakta tutuyordu. Andrew silahını duvara dayayıp yanlarına geldi. «İyi misin Claire?» diye sordu, sonra yanına giderek onu kollarının arasına alıp saçlarını bir çocuk gibi okşamaya başladı. «Öldün sandım Claire, çok korktum."

Geçirdiği korkuların sonunda böyle sıcak' ve dostça bir karşılaşma Claire'i rahatlatmıştı, başını Andrew'nun geniş göğsüne yasladı ve bir süre öyle kaldı.

«Buradan bir an evvel çıksak iyi olacak» dedi Nick arkasından.

«Haklısın,» dedi Andrew. «Az vaktimiz kaldı, ben zaten onun için buraya geldim. Pip ve ben sizin burada olduğunuzu tahmin ettik, dışarıda da silahlı adamı görünce, oradan çıkmak için geceyi bekleyeceğinizi anladık. Fakat İngilizleri güneş batmadan önce Mulei Plajından gemiye bindirmeye başlayacaklar, onun için bir an önce hareket etsek iyi olur.»

«Silahı nereden buldun?» diye sordu Nick

Claire, Andrew'dan ayrılmıştı, Andrew sözlerine devam etti.. «Dışarıdaki çatışma sırasında biri öldü, ben de çıkıp silahını aldım.

«Bayağı cesursun,» dedi Nick. Sesinde hafif hayranlık sezinleniyordu.'

Claire'in gözleri birden Andrew'nun pantolonuna takıldı. «Üzerinde kan lekeleri var, yaralı mısın?» diye bağırdı.

«Hayır, dışarıda ne olup bittiğini görmeye gittiğimde bulaşmış olmalı, benim bir şeyim yok.»

«Dışarıya çıkmamalıydın» dedi Claire. «Başına bir şey gelebilirdi.»

Andrew'nun kahverengi gözlerinde sevgi okunuyordu. «Seni burada bırakacağımı mı sandın? Seni bulmam şarttı.»

«Gidelim mi artık?» diye sordu Nick soğuk bir sesle.

«Arka merdivenleri kullanmamız gerek, buralar çok tehlikeli,» dedi Andrew silahını eline alarak.

«Öbürleri bizi aşağıda bekliyorlar.»

"Phillipa nasıl?" diye sordu Nick.

«Buraya gelmemesi için epey dil döktüm.»

«Onu kandırmak zor olmuştur.»

«Haklısın,» dedi Andrew.

Claire korkudan adeta hasta olmuştu. Odadan çıktıklarından beri Nick'ten yakında ayrılması gerektiğini biliyordu. Onu, bütün bu tehlikelerin arasında bırakıp gitmenin ne olduğunu düşünmek bile istemiyordu. Hislerine hâkim olmaya çalıştı, düşündüklerinin yüzünden okunmaması gerekiyordu. Koridorda koşarken birden ayağı kaydı, iki adam da onu tutabilmek için hamle yaptılar, Nick'in yakınlığını hissetmek ona fazla ızdırap verdiği için Claire Andrew'ya dayanmayı tercih etti.

«Solgun duruyorsun, iyi misin?» diye sordu Andrew. .

Claire sessizce 'evet' anlamında başını salladı. İlerlerken Nick'in yüzündeki ifade gözüne çarptı. Kızgın duruyordu, Claire' bakmamaya çalıştı. Eğer ağzına açsa yalvarmaya başlayacağını biliyordu. Nick'i burada, bu tehlikeli yerde bırakmak istemiyordu. Bundan evvelki ayrılıkları çok daha kolay olmuştu, onun ne biçim bir tehlike-nin içinde olduğunu görmemişti en azından. Şimdi durum çok daha başkaydı. dayanabileceğini sanmıyordu. Neler hissettiğini Nick'e belli etmemeye karar verdi. Yüzündeki ifadeye hâkim olmağa çalıştı. Nick'in hayatında önce iş vardı.

Bodrum katına vardıklarında ekip onları se-vinç içinde karşıladı Claire onların Andrew'ya olan tutumlarının değiştiğini fark etti. Andrew cesaretiyle onları kazanmıştı.

«Hiç birimizden yardım istemedi,» dedi Wazi.

«Sen yardım etmeye cesaret edememişsindir,» dedi Nick gülerek, sonra döndü ve «Wazi birkaç kere hayatımı kurtardı,» diye açıkladı.

«O benim görevimdi, Claire de benim sorum-luluğum altında,» dedi Andrew.

Kısa bir sessizlik oldu, Nick'in yüzündeki ifa-deyi okumak mümkün değildi.

«Sekreteri olarak,» diye açıkladı Phillipa. «O-nu o buraya getirdi, ondan sorumlu hissediyor.»

«Tabii,» dedi Nick. Yolumuza devam edelim mi?»

«Sen de bizimle geliyor musun?» diye atıldı Claire heyecanla.

Nick biran Claire'e baktı: "Seni bindireceğim.» dedi.

«Buradan nasıl çıkacağız?.

«Yandaki servis merdivenlerinden; dedi Andrew. «Otelin öbür müşterilerini oradan çıkardılar saatler önce. Biz sizi bekledik... "

"Otelden plaja nasıl ulaşacağız peki? Diye sordu Nick.

«Buradan çıkmanın iki yolu var. Ya buradan bir vasıta alabiliriz, ama o zaman ateş edebilirler veya yürürüz. Yürümek uzun sürer ama en emin yol bence...

«Herkesin gelmesine gerek yok, ben size yol gösteririm, dedi Nick.

«Ben de sizinle geleceğim, diye atıldı Phillipa.

«Hayır. Senin tehlikeye atılmana gerek yok,» dedi Andrew.

«Andrew haklı sen burada; kal,» dedi Nick.

Claire üzgün üzgün etrafına baktı, içim kıskançlık kemirmeye başlamıştı. Nick gelmiyordu,

Phillipa'yla kalacaktı. Claire uzaklarda ondan haber beklerken o, onun yanında olacaktı. Phillipa Nick'in hayatının önemli bir parçasını' paylaşıyordu Claire'in bu şartlar altında yeri yoktu. Nick onu seviyordu, arzuluyordu belki ama onun için hayatında hiçbir değişiklik yapmak niyetinde değildi. Boşanmasalardı bile. Nick'le sadece arada bir birlikte olmaya mahkûmdu.

O sırada Phillipa yanına yaklaştı. «İyi şanslar Claire, kendine iyi bak," dedi. «Sen de Phillipa.» Bu kadından nefret edebilmek isterdi Claire, ama edemiyordu. Phillipa sadece akıllı değildi, aynı zamanda da güzel bir kadındı. Claire ona hayranlık duyuyordu. Cesareti ve hareketliliğiyle tam Nick'e göre bir arkadaşı.

Claire üzüntüyle Phillipa'ya baktı, ona. 'Nick'e iyi bak benim için,' demek isterdi, fakat buna cesaret edemedi.

Servis koridorundan geçerek yola çıktılar, Andrew, bir an kapıda durdu, elinde silahı' sağa sola baktı çıt çıkmıyordu. «Sen önden git dedi Nick'e omzunun üzerinden.

Nick zikzaklar çizerek yüz metre ileriye kadar koştu ve camları, kırık bir arabanın yanında yere yattı. Sıra Claire'e gelmişti, o da koşarak Nick'in yanına ulaştı ve yere yattı.

«Korkma Claire,» dedi Nick.

«Korkmuyorum,» Artık Claire'in kendini düştünecek hali kalmamıştı. Aklında hep Nick'in tehlikede olması vardı. Nick'e bir şey olursa kendi hayatının da sona

ereceğini biliyordu.

Andrew o sırada nefes nefese yanlarına ulaştı. «Bundan sonra şu evin köşesine kadar gideceğiz;» dedi.

Nick tekrar koştu, Claire de onu izledi. Birden bir hareket oldu ve arkasından silah patladı. Nick Claire'in yüzünü iyice yere bastırdı, bir silah sesi daha işittiler ve arkasından bir çığlık. Claire dönüp bakmaya çalıştıysa da Nick ona mani oldu.

«Kımıldama, lütfen, bir daha ateş ederlerse başına bir iş gelebilir,» diye fısıldadı Nick.

Claire yatığı yerde titriyordu, Nick onu varlığıyla yatıştırmaya çalıştı, o sırada Andrew'nun ayak seslerini duydular.

"Zavallıyı vurdum, başka biri olduğunu sanmıyorum, artık kalkabilirsiniz,» dedi. Andrew.

Nick Claire'in kalkmasına yardım etti. Claire dönüp bakmağa çalıştı, fakat Nick Önüne geçti.

«Bakma,» dedi Nick «Sonra kötü rüyalar görürsün.»

İssiz sokaklarda düşe kalka koşmaya başladılar. Sokaklarda kimseler yoktu, sanki köpekler bile kaçmışlardı. Şehrin ortasından ateş sesleri geliyordu. Güneş pırıl pırıl parlıyordu; Akşamüzerine doğru Mulei Plajına ulaştılar. Plaj, şehrin diğer yerlerine göre oldukça sakindi, yerliler evlerine kapanmış, yabancıların çoğu da

boşaltılmıştı. Plajda birçok İngiliz, uzaktan görünen gemiye binmek için sıra, bekliyorlardı. Gemiye görünce Claire rahatladı.

Görevliler sıradakilerin pasaportlarını ve evraklarını kontrol edip onları gemiye giden teknelere bindiriyorlardı. Görevlilerden biri gülümseyerek yaklaştı. «Sizi gördüğüme memnun oldum,» dedi, sonra da Claire ve Nick'e döndü.

«Siz de mi İngilizsiniz? Kâğıtlarınızı görebilir miyim lütfen?»

«Kâğıtlarım ve pasaportum otelde Bavulumda kaldı,» diye kekeledi Claire.

«Miss Thorpe benim sekreterimdir,» diye atıldı Andrew. «Size bunu rahatlıkla kanıtlayabilirim. Buyurun bakın bu son ofis partimizde çekilmiş bir fotoğraf.»

Fotoğrafta Claire, Andrew -ve şirketin genel müdürü Sir Joseph Lang objektife gülümseyerek

bakıyorlardı. «A Sir Joseph'i tanıdım, siz önemli kişilerle çalışıyorsunuz Miss Thorpe Buyurun tekneye binin, evrak işini sonra hallederiz,» dedi görevli. Sonra Nick'e döndü. "Ya sizin evraklarınız? »

Nick Andrew'yu seyrediyordu, Andrew fotoğrafı cüzdanına yerleştirmekle meşguldü. Nick'in yüzü gerildi. «Ben binmiyorum. Gazeteciyim, burada kalıyorum."

«Burada kalmanızı tavsiye etmem: işler daha da karışabilir.»

«Farkındayım, fakat burada kalmam gerek,» dedi Nick.

Claire bir an titredi, Andrew dikkatle yüzüne baktı ve yanına gidip, koluna girdi., «Acele etmeliyiz Claire, yoksa geç kalacağız,» dedi yumuşak bir' sesle, sonra Nick'e dönerek, «İyi şanslar Waring, kendine iyi bak. Hayatını boşuna tehlikeye atma.»

«Silahı alabilir miyim?' diye sordu Nick.

«Tabii, ,kullanmasını biliyor musun?.

«İdare ederim.»

«Sizi yalnız bırakayım da vedalaşın. Çok geç kalma Claire,» dedi Andrew.

«Bana söyleyecek hiçbir şeyin yok mu? diye sordu Nick gözlerini Claire'den ayırmadan.

«Söylenmemiş ne kaldı ki?»

«Hiç, gemiye bin Claire.»

Claire dönüp geriye gitmeye hazırlandı, bir-den Nick onu omuzlarından tutup kendine doğru

çevirdi. Sonra yüzünü kuvvetli ellerinin arasına alıp gözlerinin içine baktı. Claire ümitsizlik

içindeydi, gene kaybetmişti, Nick hayatını tehlikeye atmaya kararlıydı.

«Beni son bir defa öpeceksin değil mi Claire?»

"Hayır yapamam."

«O zaman seni zorla öpmekten başka çarem yok.»

Claire vücudunu kasti, Nick dudaklarını, dudaklarının arasına almış, acıtmak istercesine öpüyordu

onu. Ellerini saçlarına doladı ve başını arkaya doğru çekti. Claire çaresiz kalmıştı, aynı eller bir

süre sonra sırtında dolanmaya başladı. Claire'in artık kaçmasına imkân yoktu.

Onu acıtarak öpen bu dudakların altından, «Senden nefret ediyorum», diye fısıldadı Claire.

"Elveda Claire,» dedi dudaklarını bir an onun kilerden ayırarak. Sonra tekrar Claire'e doğru eğildi. Claire ağlamak, bağırmak, yalvarmak istiyordu, ama gözlerini kapattı ve düşünmemeye çalıştı.

Nick uzun bir süre sonra dudaklarını ondan ayırdı, bir adım geri çekildi, Claire'e dikkatle baktıktan sonra da hiçbir şey söylemeden silâhını alarak oradan uzaklaştı. Claire'in dünyası bir anda yıkılmıştı. Onu son bir defa neden öp-, mek istememişti? Neden o kadar soğuk ve katı davranmıştı? Oysa ona sarılıp gitmemesi için yalvarmak, ona sevdiğini söylemek istiyordu.

Nick gitmişti, Claire belki onu bir daha hiç göremeyecekti. Nick'siz bir dünya düşünemiyordu. Gene de son anda onu öpmemiş, ona hiçbir şey söylememişti.

«Artık gitmeliyiz,» dedi Andrew'nun sesi yarınından.

Claire döndüğünde gözlerinden yaşlar akıyor-du. Andrew onu kollarının arasına aldı, yatıştır-maya çalıştı.

«Onu öldürecekler;" diye inledi Claire, Andrew'nun boynuna sarılarak.

«Hayır, hayır.» Tam o sırada Nick bir an arkasına baktı. Onları ö halde görünce tekrar dön-dü ve gözden kayboldu.

«Gemiye binmeliyiz artık, haydi toparlan. Şimdiye kadar çok cesurdun, Üzülme Nick'e bir şey olmaz. O böyle durumlara alışık, sonra bilmez misin, gazeteciler kediler gibi dokuz canlıdır."

Andrew Claire'in gözyaşlarını mendiliyle sil-di. Claire kendini toparlamaya çalışarak gülüm-sedi. «İyiim artık, şoktan olmalı.»

«Zor bir gün geçirdik hepimiz.»

«Harika bir insansın sen Andrew.»

Andrew kızardı, «Bir kısmı hoşuma bile gitti,» dedi.

'Bütün erkekler deli olmalı' diye düşündü Claire, bu tehlike tutkusunu anlayamıyordu. Nick'te Andrew'da bugün hayatlarını tehlikeye atımdan sanki zevk almışlardı. Birden babasını hatırladı, o da her yarışta daha hızlı gitmek istirdi. Her yarıştan önce gözlerinin nasıl pırıl pırıl parladığını şimdi görür gibiydi.

Yıllar yılı, Claire evdeki gerilimi, kavgaları, annesinin intiharını, babasının suçu olarak görmüştü. Şimdi dışardan bakıyordu Claire olaya. Annesi belki do kendini, onu unutamadığı için öldürmüştü. Önceleri annesinin mutsuz bir evlilik geçirdiği için intihar ettiğini sanmıştı. 'Şimdi aralarındaki mutlu anları hatırlıyordu, annesinin babasının gözlerinin içine nasıl hayranlık ve sevgiyle baktığını. Korku ve üzüntü fakat aynı zamanda da derin bir aşk vardı annesiyle babasının arasında.

Nick haklıydı, annesini korkaklıkla suçlamakta, o da intihar ettiği için annesinden uzun süre nefret etmişti, fakat şimdi gerçeği anlıyordu.

O gece, daha sonra Andrew'le birlikte güverte den şehri seyrederlerken Nick geldi aklına. Ona sevdiğini bile söylememişti. Şimdi mümkün olsa, ateş hattını geçer, ona ulaşmaya çalışır ve ne kadar sevdiğini anlatırdı. Claire'in gözleri ümitsizlik ve sevgiyle doluydu...

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Andrew kısa sürede Claire'in evrak meselesi ni halletti. Claire onu otelde bekliyordu. «Hiç haber var mı?» diye sordu, geldiklerinden beri başka hiçbir şey düşünememişti Claire.

«Önce yapmak istemediler, bir sürü, soru sor-maya kalkıştılar. Çevrem geniş olduğundan me-seleyi hallededim," dedi Andrew,

Claire ilgisizliğini göstermemeye çalışarak, «Teşekkür ederim, Andrew," dedi. Andrew bu teşekkürü layıktı, onları odadan çıkarmak için ha-yatını tehlikeye atmakla" kalmamış, gemide de Claire'e anlayış ve sevgi göstermişti. Gemiden inip otele vardıklarından beri de onun işleriyle uğraşıyordu. Başka biri onu bırakır, kendi işini kendisinin halletmesini beklerdi.

«Teravi'den hiç haber var mı?" diye sordu Claire tekrar.

«Üzgünüm, ama hiç haber yok.»

Andrew'nun sisi Claire'i kuşkulandırmıştı.

«Andrew?"

"Sadece birtakım söylentiler, kesin olarak bir şey yok."

"Ne gibi söylentiler?"

"Çelişkili haberler geliyor."

«Çocuk değilim Andrew bana her şeyi açıkça anlatabilirsin. "

«Bazı kaynaklara göre, Şeyh tekrar idareyi ele geçirmiş, bazılarına göre de isyancılar orduyu ele geçirmişler.»

Claire korkudan donakaldı. «Hangi haberin doğru olduğunu bilmiyorlar mı?»

"Bildikleri tek şey artık radyonun yayın yapmadığı ve darbeden beri hiçbir uçağın Teravi' ye inmediği. Bence sessizlik daha anlamlı, radyo, isyancıların elinde olsaydı, en azından öğünmek için yayın yaparlardı.» ,

Claire sessizce yatağının üstüne oturdu.. «Ken-dini böyle harap etmekten vazgeç Claire, soğuk-kanlı olmalıyız. Yapacak başka bir şey yok.,;

«Onun oradan çıktığını duymadan gözüme uyku girmeyecek.»

«İngiltere 'ye ne kadar erken dönsek o kadar iyi. Bavulunu hemen topla ve hareket etmeye hazır ol. Londra'ya giden ilk uçakta bileti aldım.»

«Toplayacak hiçbir şeyim yok ki,» diye hatırlattı Claire.

«Doğru, unuttuğum, ama gene de çok güzel duruyorsun. Sana bakan, son iki günü ateş altında değil de partide geçirdin sanır."

«Kompliman duymak insana her zaman iyi geliyor," dedi Claire gülümseyerek. «Uçak ne zaman kalkıyor?»

«Sabah erkenden. Burada boşu boşuna bekleyeceğimize eve dönmekte yarar var. Yalnız yola çıkmadan önce biraz uyusan iyi edersin.»

«Uyumak için fazla gerginim.»

«Umutsuzluğa kapılmamalısın,» dedi Andrew Claire'in yüzüne dikkatle bakarak. '«Aç mısın?»

«Hayır değilim.»

“Dikkat ettim, buraya geldiğimizden beri ağızına bir şey koymadın. Bir şeyler yemelisin,»diyerek telefona gitti ve oda servisinden iki kişilik yemek ısmarladı. “Burada yesek senin için bir mahzuru var mı?»

«Burada yemeği ben de tercih ederim,» dedi Claire. «Kötü bir haber alabiliriz," onu da herkesin önünde duymak istemem.» Claire kalabalıkta kendine hâkim olamayacağını düşünüyordu.

«Bana bazı şeyleri açıklamayı istiyorum, Claire,» dedi Andrew yatağın üstüne oturarak. «Evliliğini neden gizli tuttun?»

Claire önüne baktı. «Nick'le evlendiğimde onun ne tür bir iş yaptığını bilmiyordum... O hayata dayanamayacağımı anladım, evde oturup onun ölüm haberini beklemek bana göre değildi. Ayrıldık, ben de senin yanında iş buldum. Bütün bunlar o kadar çabuk olup-bitti ki evliliğimi unuttum bile ve kızlık soyadımı aldım. Nick'i hayatımdan tamamen silmeye kararlıydım.»

«Sırrını bana da söyleyebilirdin, senin peşinde koşup kendimi rezil etmezdim en

azından.»

«Benden hoşlandığımı sezinleseysen, sana evli olduğumu söylerdim.»

Bir an sessizlik oldu. «Aranız düzeldi artık sanırım," dedi Andrew.

Claire hiç cevap vermedi.

«Daha doğrusu bana öyle geldi.»

«İşi konusunda anlaşmış değiliz.»

«Bir erkeğin işi, hayatının önemli bir parçasıdır Claire. Doğru yolda olduğundan emin mi'sin?»

Birden Claire'in içini büyük bir hüznü kapladı. Kendini yastıkların üzerine atarak hıçkırmaya başladı. Andrew eğildi ve onu kollarının arasına alıp, saçlarını okşayarak yatıştırmaya çalıştı. Claire durmadan ağlıyordu. Hem Nick'i merak etmişti, hem de son anda ona soğuk davrandığı için kendini suçluyordu. Sağ salım dönse bile artık onu aramayacağından emindi.

Andrew eğildi, Claire'in yüzünü kendine doğru çevirdi ve sevecen yumuşak bir şekilde dudaklarından öptü. Claire bu yakınlığın verdiği rahatlıkla gözlerini kapattı.

Andrew bir an çekilip Claire'e baktı ve sonra tekrar dudaklarını dudaklarının

içine aldı. Artık Claire'i hırsla öpmeye başlamıştı. Claire ondan uzaklaşmaya çalıştıysa da Andrew'nun kolları onu bir çember gibi sarmıştı.

"Yapma Andrew" diye yalvardı.

Andrew bir süre daha onu öpmeye devam etti, sonra geri çekilere, "Gülümsüyordun, gözlerini de kapatmıştın, hoşlandığını sandım, " dedi.

"Yanlış anlamışım, beni rahatlatmak için öptüğünü sanmıştım."

"Öyleydi, seni sakinleştirmeye çalışıyordum, hem de hoşuma gitti."

"Böyle şeyler yapmamalıyız, Andrew."

"Neden? Biraz evvel evliliğinin sona erdiğini söyledin."

"Onu hala çılgınca seviyorum."

"O zaman onu başka biri kapmadan, Phillipa gibi biri, ona sahip çıkmalısın. Bunun orta yolu yoktur Claire. Ya birlikte olursunuz ya da ayrılırsınız. Şu anda yaptığın gibi kendini yalnızlığa mahkûm edemezsin. Sen yalnız yaşabilecek bir kadın değilsin, başında bir erkeğe ihtiyacın var. Phillipa gibi değilsin, o tek başına da idare edebilir, çok cesur bir kadın. Beni odamdan kurtarmaya o geldi, bilmem biliyor musun? Tam zamanında kurtulduk."

"Demek senin için hayatını tehlikeye attı."

“Nick seni almaya gelmeseydi senin içinde aynı şeyi yapacağından eminim.”

“Nick’ten o kadar hoşlandığını bilmiyorum.”

“Nick çekici bir adam” dedi Andrew. “İkisi iyi anlaşıyorlar, hiç birbirlerine seslerini yükselttiklerini duymadım. Nick ağzını açmadan Phillipa ne demek istediğini anlıyor, bu da aşkın bir ifadesi değil midir sence Claire ?”

Phillipa’nın Keravi’de Nick ile kalması Claire’i zaten üzmüştü, Phillipa soğukkanlı ve cesurdu. Claire gibi tehlikeden korkmuyordu. ‘Phillipa tam Nick’e göre bir eş’ diye düşündü Claire acıyla.

Bir süre sonra garson yemeklerini getirdi. Sessizlik içinde yediler, ikisinin de kafasının içinde bir sürü düşünce birbirini izliyordu. Yemekten sonra Andrew Claire’e döndü. “Biraz uyumaya çalışsan iyi edersin, yarı ölü gibisin Claire,” dedi.

Claire Andrew’nun önerisini dinledi ve yatağa uzandı. Nick’i aklından çıkartamıyordu. Ne olursa olsun onu kendisinden uzaklaştırmamalıydı, Nick geri gelmezse hayat boyu vicdan azabı çekecekti.

Sabaha karşı İngiltere’ye uçtular, Londra’ya vardıklarında hava kapalıydı, yağmur yağıyordu.

Andrew arabayla Claire’i kapısına kadar götürdü. Arabadan inerken, “Hemen istifamı vermemi ister misin?” diye sordu Claire. “Yoksa birini bulana kadar bekleyeyim mi?”

«İşten ayrılmanı istemiyorum Claire.

"Emin misin? Bütün bunlardan sonra...»

«Birlikte iyi çalışıyoruz, Keravi'de geçirdiğimiz birkaç tatsız gün yüzünden istifafmen saçma olur.»

Claire kendi kendine acı acı güldü, evet bütün o olaylar yaşantısında belki de tekrar edilmeyecek olan birkaç gündü sonunda. Ne önceki ne de bundan sonraki yaşantısıyla bir ilgisi yoktu. «Sen bilirsin Andrew.»

«İşinden hoşlanıyorsun değil mi?»

«Evet, hoşlanıyorum,» dedi Claire. Son bir yıldır Andrew'nun yanında dünyadan saklanmıştı sanki. Birbirleriyle iki yabancı gibi çalışmışlardı, fakat Keravi'de geçirdikleri o birkaç günden sonra artık buna imkân yoktu. İlişkileri artık daha başka olacaktı kuşkusuz.

Ondan ayrıldıktan sonra Claire hiçbir şey düşünmemeye çalıştı. Fakat' evini toplarken bile geçmiş günlerin sıkıntısını üzerinden atamadı.

Ertesi gün Andrew ona yorgun olduğu için izin vermişti. Claire evini topladı. Alışveriş yaptı, çamaşırlarını yıkadı gene de gün boyunca Nick'i düşünmeden edemedi. İşte olmak ona çok daha iyi gelecekti. Andrew ona hiç olmazsa düşünecek vakit bırakmayacaktı.

Çalışmaya başladıktan sonra Claire aralarındaki ilişkinin değiştiğini fark etti. Gösterdiği cesareti ve yakınlıktan dolayı artık Andrew'yu daha çok beğeniyordu. Andrew da ona eskisinden daha fazla yakınlık gösteriyor, ona artık ofisin bir parçası gibi davranmıyordu.

Günler yavaş geçiyordu. Claire sürekli Kera-vi'den haber almaya çalışıyordu. «Bu konuda kafanı bu kadar yormamalısın,» dedi Andrew sol-gun yüzüne bakarak, «Kendini mahvediyorsun.»

“Bir şeyler öğrenene bilsem.»

«Son haberlere göre, darbe başarısız olmuş, Şeyh idareyi tekrar ele geçirmiş. Birkaç gün sonra havaalanı açılacaktı. Herhalde o zaman daha iyi haber alırsınız.»

Claire rahat bir nefes aldı. Andrew ona bu haberi verebilmek için herhalde çok uğraşmıştı. Birden Claire'in aklına bu yakın ilginin başka şeylere dönüşme ihtimali geldi. Ne olursa olsun Andrew yanlış fikirlere kapılmamalıydı.

İki gün sonra, Claire Nick'i televizyonda gördü, Keravi hakkında röportaj yapıyordu. Nick darbenin başarısız olduğu haberini veriyordu. Claire o kadar sevinmişti ki doğru dürüst dinleyemedi bile. Sanki üstünden ağır bir yük kalkmıştı.

Programdan hemen sonra telefon çaldı, karşısındaki- Andrew'ydu. «Onu gördün mü Claire?»

«Evet.»

«Peki. İyi geceler Claire.»

Telefon kapanmıştı, Claire şaşırdı, Andrew' nun sesi bir tuhaf 'gelmişti ona. 'Biran önce istifa etmeliyim' diye düşündü.

O 'cuma günü tam işlerini bitirirken, Andrew içeri girdi. «Senin tatile ihtiyacın var Claire,» dedi. «Birkaç günlüğüne Suffolk'a git istersen. Ben kendi kendime de işleri idare edebilirim.»

Claire Andrew'nun sesini beğenmedi. «Teşekkür ederim, dediğin doğru, gitsem iyi olacak.»

Babası Claire'i görünce çok sevindi. Claire ona başından geçenleri bir bir anlattı. Babası ilgiyle dinledi sonra da, «Zavallı Nick,» dedi başını sallayarak.

«Zavallı Nick mi? O hayatını tehlikeye atma-ya bayılıyor.»

«Senin' tehlikede olduğunu görünce ne kadar üzüldüğünü tahmin edebiliyorum. Başına bir iş gelebilirdi Claire, Nick merakından çıldırmıştır.»

«Nick hemen benden kurtulmaya uğraştı, hiç üzülme. Başından bir an önce atmak için elinden geleni yaptı.»

«Tahmin edebiliyorum, zavallı Nick.»

«O kaldı ama hem de yaralıydı.»

«Onun işi bu güzel kızım. Bunu anlayamıyor musun? Senin sevdiğin adam işini çok seviyor, onu değiştiremezsin, onu olduğu gibi kabul etmeye çalış.»

«Sen zaten hep onun tarafını tutarsın.»

«Bunda taraf diye bir şey söz konusu değil, seni seviyorum ve mutlu olmanı istiyorum, sen-se böyle hareket edip bütün şanslarını yitiriyor-sun.»

«Son bir yıldır neden onunla görüşüyorsun? Buraya sık sık geldiğini, senin de ona benim mektuplarımı okuduğu nu söyledi.»

«Ona acıdım. Anneni yıllarca bekledim Claire, bir kadını beklemenin ne olduğunu bilirim.»

«Özür dilerim, bunu iyiliğim için yaptığını sa-dece...»

«Sadece ne Claire?»

«Keşke onunla hiç karşılaşmasaydım,» dedi

Claire ağlayarak yerinden fırladı, odasına gitti. Bir yılda hiçbir şey değişmemişti, Nick'i hala çılgınca seviyordu, fakat Nick hiçbir şekilde işini değiştirmek niyetinde değildi. Claire'in hayatı: onu merak ederek geçecekti. «Ondan nefret ediyorum,» dedi yüksek sesle, sonra kendi kendi-ne güldü. Acaba Andrew'nun

dediği doğru muydu? Böyle içine kapanırsa hali ne olurdu. Nick ona kişiliğinin başka bir yönünü göstermişti, onda arzular uyandırmıştı, bu arzular şimdi Claire'in iini kemiriyordu.

Claire yatağında doğruldu, yüzünde ciddi bir ifade, vardı, bundan sonra ne yapacağım' diye düşündü...

DOKUZUNCU BÖLÜM

Claire Londra'ya döndüğünde problemlerini halledememişti. Uykusuz geceler geçirmiş: bu ko-nuyu gene de kimseyle tartışmak istememişti. Babası bunu sezinleyerek susmuş, kendi kararı-nı kendisinin vermesini beklemişti.

Büroya döndüğünde Andrew ona dikkatle bakmış. «ok daha iyi görünüyorsun,» demişti. Bu sözler Claire'i şaşırttı, o kendinde bir fark görmüyordu.

Daha sonra gözü bir aynaya iliştiğinde Andrew'nun ne demek istediğini anladı, deniz kenarında çıktığı uzun yürüyüşler yüzüne renk getirmişti.

Kendini iyice içine verdi. O hafta Andrew'yla birlikte Midlands'daki otelleri teftiş etmeye gittiler. Hava çok kötü ve yağmurluydu. Bir gece şöminenin yanında oturmuş günün işlerini toparlamaya çalıştıkları sırada, Andrew Claire'e dönerek, «Seni bu havada buralara getirdiğim için özür dilerim,» dedi.

«Bu işi kesinlikle tek başına gtremezdin.»

«Biliyorum, senin gibi sekretere ömrümde rastlamadım.»

«Teşekkür ederim, sen de iyi bir patronsun.»

«Karşılıklı hayranlıklar besliyoruz demek birbirimiz için. Neyse ki işimiz bitti artık, yarın sabah Londra'ya dönebiliriz.»

'Londra'ya vardıklarında Andrew onu evine kadar götürmüş, kapıda da, "Bu gece bir şey yapmıyorsan birlikte yemek yiyelim,» demişti.

Claire şaşırmıştı, Andrew ona ilk defa bir yere gitmeyi teklif ediyordu. Bir an reddetmeyi düşündü, sonra aklına boş evi geldi, "Memnuniyetle Andrew,» dedi.

«İyi seni saat yedide gelir alırım.»

Claire eve girdiğinde bir an yaptığığın doğru olmadığını düşündü. O Nick'i seviyordu ve hayatında başka hiç kimseye yer yoktu. Ama artık bir kere kabul etmişti. Dolabını açtı ve gece için bir elbise seçti kendine. Açık yeşil ipekli, gözlerinin tonundaydı. Elbise Claire'in vücudunun zarif kıvrımlarını meydana çıkarıyordu. ,

Andrew geldiğinde ona hayranlıkla baktı. "Etiketini buradan okuyabiliyorum.»

«Etiketini mi?»

«Evet,"lütfen dokunmayın' yazıyor.»

Claire güldü. «Evli olduğumu biliyorsun.»

«Daha ne kadar zaman sürecek?»

Claire yüzünün ifadesinin değiştiğini hissetti, o da kendi kendine bu soruyu son haftalar iinde sık sık sormuştu.

«Nerede yemek yiyoruz?» diye döndü Andrew'ya.

«istediğin zaman cevap vermemekte ustasın, peki evliliğinden bahsetmeyelim. Pellegrino'da yer ayırttım, masamız sekiz için ayrıldı, saat on'dan sonra şov başlıyormuş. Önceden gidip bir içki içecek vaktimiz var onun için»

Pellegrino'ya girdiklerinde lokanta yarı doluydu, içkilerini içerken listeyi incelediler. Andrew yemek seçmekte zorluk çekti, nereye gitse böyle olurdu, her yere işi açısından bakardı.

«Fena değil,» dedi Andrew ona dönerek, "Dekor biraz fazla göz alıcı.»

'Bu adam işten başka bir şey düşünmez mi' diye düşündü Claire kendi kendine gülümseyerek.

«Aklından ne geçti öyle?» diye sordu Andrew, eğilip ipek gibi yanağını okşayarak.

«Hiç.»

O anda Claire arkasında bir hareket hissetti ve döndü. Nick'in asık yüzüyle göz göze geldi.

Vücudu kasıldı, yüzü kıpkırmızı oldu ve kalbi heyecanla çarpmaya başladı.

Andrew, eli hala Claire'nin yüzünde ne' oluyor diye baktı. Nick'in yanında da Phillipa'yı görünce dondu kaldı. «Size burada rastlamak ne tesadüf, demek kurtuldunuz.»

«Evet, kurtulduk,» dedi Nick Claire'e bakarak.

«Sizi çok merak etmiştik,» dedi Andrew.

«Hiç öyle bir haliniz yok,» dedi Nick gözünü Claire'den ayırmayarak. Claire bir heykel gibi

hareketsiz oturuyor, ona bakıyordu. Kafası karımarışık olmuştu, bir yandan Nick'i görmenin sevinci bir yandan da ona olan özlemiyle, kalbi çarpıyordu.

«Bizimle bir içki içmez miydiniz?» diye sordu. Andrew «Bu gece sadece ikiniz misiniz?»

Phillipa Claire'in yanına oturdu. Üzerinde dar siyah kadife bir pantolonla, beyaz

ipekli bir bluz vardı. Bluzun yakası açılmış Phillipa'nın güzel göğüslerini sergiliyordu. 'Hiç de erkeğe benzemiyor, çok da seksi bir kadın' diye düşündü Claire kıskançlık hisleriyle dolu, sonra Phillipa'ya döndü, «Döneli çok oldu mu?» diye sordu boğuk bir sesle; ,

«Bu sabah geldik.»

«Keravi nasıldı? Herhalde oradan kurtulduğunuzla memnunsunuzdur.»

«Ayrıldığımıza hiç üzülmedik.»

«Çok mu kötüydü?»

“Her zamanki kadar,» Sarıgözler bir an Claire'i süzdü. «Biz böyle durumlara alışmış, mesleğimiz icabı biliyorsun.»

Claire yutkundu, Demek sürekli tehlikeye' atılıyorlardı. Bu ne ilkti, ne de son olacaktı. İçin-den Phillipa'dan nefret edebilmek istedi. Nick onu bu gece buraya getirmişti, demek ki iş dışında da bir yakınlıkları vardı. Nick son bir yıl-da hayatında kimsenin olmadığını söylemişti ona, ama Claire'den boşanırsa hemen Phillipa'da teselli arayacağı belliydi.

Phillipa tam Nick'e göre bir kadındı, soğuk-kanlı ve akıllı.

İçkiler geldiğinde Andrew kadehini kaldırıp, “Keravi'den dönenlere,» dedi.

“Nick ve Claire'i o odadan çıkarman hepimiz-zin hayranlığını kazandı,» dedi Phillipa.

“Çok heyecanlı bir iş. Hoşuma gitti doğrusu.»

“Asker olmalıymışsın.»

“İşimden memnunum.»

Claire Nick'in gözlerini üzerinde hissetti. Kirpiklerinin arasından onu seyreliyordu. Claire görmemezliğe geldi, Keravi'de olanları anlatan Phillipa'yla ilgilenmeye çalıştı.

Bir ara, “Hiçbiriniz yaralanmadınız mı?” diye sordu.

«Hayır,» dedi Phillipa. «Biz kendimizi korumaırsını biliriz.»

Bir süre sonra garson gelip masalarının hazır olduğunu söyledi. «Bizimle yemez miydiniz?» diye sordu Andrew Phillipa'ya bakarak.

Phillipa Nick'e baktı, o da Claire'e döndü. «Neıden olmasın,» dedi kısaca.

Nick'le Claire göz göze geldiler. Claire'in içinde sanki şimşekler çakıyordu, Nick'le Uzunuzun birlikte olmak fikri onu hem sevindirmiş, hem de huzursuz etmişti.

Andrew herkesin yemeğini ısmarladı, Phillipa tatlı tatlı konuşmaya devam etti, fakat bir süre

sonra aralarındaki gerginlik arttığından o da yavaş yavaş daha az konuşmaya başladı.

Birden Andrew onlara Midlands'e yaptıkları geziyi anlatmaya başladı.

«Midlands gezisini sevdin mi?» diye sordu Nick, Claire'e dönerek.

Nick o gece ilk defa onunla konuşuyordu, Claire ağzını açtı ve, «Ben.. » dedi, lafının devamını getiremedi. Heyecandan konuşamıyordu.

Nick bakışlarını Claire'den Andrew'ya çevirdi, Andrew önüne bakmakla yetindi. Phillipa şarabından büyük bir yudum aldıktan sonra konuşmaya başladı. «Bir gün belki gezip stüdyolarımızı gezmek istersiniz.»

Andrew tekrar başını kaldırdı. «Çok sevinirdik, değil mi Claire?»

Birliktymiş gibi konuşması Claire'in sinirine dokundu. Bu gece buraya gelmekle hata etmişti zaten. Garson boşalmış olan tabakları kaldırdı, yeni yemekler getirmeye başladı. Phillipa tekrar şarabından bir yudum aldıktan sonra gözleri pırıl pırıl, Andrew'yu kızdırmak istercesine politikadan bahsetmeye başladı. Bir süre sonra aralarında tartışma başlamıştı bile.

Claire ne yediğini fark etmiyor, sürekli Nick' in gözlerini üzerinde hissediyordu, bir süre sonra masadaki tartışmanın şakalaşmaya dönüştüğünü hayretle duydu. Phillipa'nın gözleri parlıyor, Andrew da gülüyordu. Keravi'de olup

bitenlerden bahsediyorlardı.

«Her şeye rağmen, sana hayatımı borçluyum,» dedi Andrew, Phillipa'ya dönerek.

«Hiç de öyle değil, sen kendi başının çaresine baktın.»

«Yine de 'yardımların için teşekkür ederim.»

O sırada şov programı' başladı, Claire'in başı ağrımaya başlamıştı, 'Bu kadar gürültü yapma-salardı' diye düşündü içinden. Başını kaldırıp Nick'e baktı, Nick hala onu seyrediyordu, birden Nick'e bu kadar yakın olmaya tahammül edeme-yeceğini anladı ve Andrew'nun kulağına eğile-erek,

«Başım ağrıyor, bir taksi çağırır mısın? Eve gitmek istiyorum,» dedi.

«Ben seni götürürüm,» dedi Andrew isteksizce.

Nick ayağa fırlamıştı. «Ben de gidiyorum, sabah erken işim var, Claire evine bırakırım. Sen Phillipa'yla meşgul olabilir misin?» dedi Andrew'ya dönerek.

Andrew yerine oturdu. «Memnuniyetle. Claire yarın tatil yapabilirsin, Midlands seyahati seni yormuştur.»

Phillipa Claire'e gülümsedi. "Tekrar görüştüğümüze memnun oldum Claire.»

Claire ayağa kalktı ve iyi geceler anlamında bir şeyler mırıldandı.

«Arabam yakında,» dedi Nick sokağa çıktıklarında. Yağmur durmuştu, hiç konuşmadan arabaya kadar yürüdüler. Nick kapıyı açıp Claire'i oturtuktan sonra kendi kapısını açmaya gitti, 'acaba hiç konuşmayacak mı' diye merak ediyordu Claire. Nick direksiyona geçti, Claire, «Adre-sim,» dedi fakat devam edemedi.

«Biliyorum.»

Nick neden arabayı çalıştırmıyordu, neden hiçbir şey söylemiyordu? Boşanma işlemlerini başlatmış mıydı? Claire soğuktan 'titremeye baş-ladı.

Nick yan gözle ona baktı. «Donmuşsun, al şu-nu giy,» diyerek arkaya uzandı ve deri palto-sunu alıp Claire'in omuzlarına sardı.

«Ya sen?»

«Ben üşümüyorum. Baş ağrın, nasıl?»

«Bütün o müzik, sesler beni rahatsız etmişti.»

«Hala ağrıyor mu?»

«Hayır.»

Nick arabayı çalıştırdı ve Claire'e dönerek, "Konuşmamız gerek,» dedi. «Senin evine mi, be-nim evime mi gidelim?»

Claire'in kalbi duracak gibi oldu, cevap vere-medı, Nick'in ona, söyleyeceklerinden korkuyor-du.

«İstediğın kadar itiraz et, seninle konuşmam lazım, seni, Andrew'nun bizi rahatsız edemeye-ceğı bir yere, götüreceğım.»

«Andrew bizi neden rahatsız etsin ki?»

«Neden olduğunu sen benden daha iyi biliyor olmalısın.»

«Ne demek istiyorsun?»

"Ne demek istediğım açık. Az önce lokantaya girdiğimde sana nasıl davrandığını, yanağını nasıl okşadığını gördüm.»

"Saçmalıyorsun Nick.0 sadece patronum.»

«Umarım öyledir.»

Nick otomobili hareket ettirdi. Bir yandan soğuk hava, diğer yandan Nick'in imalı sözleri Claire'in vücudunda ürpertiler yaratıyordu...

ONUNCU BÖLÜM

Şehrin içinde ilerlemeye başladılar, karanlık sessiz sokaklardan geçerken, Claire Londra'ya ilk geldiği günleri hatırladı. O zaman da şehri daha güzel bulmuştu. Çok şey değişmiş olduğu halde Londra yine de güzeldi. Claire içini çekti. «Hala üşüyor musun?»

«Hayır,» dedi Claire paltoya iyice gömülerek. Nick Chelsea'dan döndü ve dar yüksek bir binanın önünde durdu. Claire, "Senin apartmanın mı?" dedi.

«Evet.»

Claire birden yalnız olduklarında Nick'in söyleyeceklerinden korktu.

«Burada konuşsak olmaz mı?»

«Hayır, Claire Burada konuşamayız,» diyerek kapıyı açtı ve Claire'i arabadan indirdi.

«Beni zorla hiçbir yere götüremezsin.»

«Benimle inatlaşmaktan vazgeç.»

«istediğimi yapabilirim, artık benim üzerimde hiçbir hakkın yok Nick,» 'Yaralı olduğun halde İngiltere'ye dönmediğinden beri' diye düşündü.

Nick'in yüzünde kızgın bir ifade vardı, «Söylediğimi yapacaksın.» Claire'i önünden iterek yu᠕karı çıkardı. Kapının önünde anahtarını ararken kolunu hiç bırakmadı. Kapıyı açtı ve Claire'i içeri soktu. 'Tıpkı eski evi gibi, sanki hiç kimse burada oturmuyor' -diye düşündü. Claire. «Otur,» dedi Nick.

Claire istemeyerek oturdu, gözlerini etrafında gezdirdi. Bir kütüphane birkaç kitap vardı. Duvardaki bir yağlıboya resim dikkatini çekti. Resim Suffolk sahillerini gösteriyordu.

«Beğendin mi?» diye sordu Nick.

«Evet, ne zaman aldın'?»

«Babanı son ziyaretimde birlikte Ipswizh'te bir resim galerisine gitmiştik oradan aldım.»

Claire'in kalbi bir an durur gibi oldu, Nick sonunda İngiltere'ye bağlı olduğunu gösteren bir şey almıştı. Bundan evvelki evinde hiç böyle şeyler yoktu. Claire onun bir yere bağlanabileceğini hiç sanmamıştı. Nick ona her zaman resimdeki martılar kadar hür görünmüştü.

«Kahve ister misin?» diye sordu Nick.

"Teşekkür ederim."

"Gel mutfakımı gör,» dedi Nick yerinden kalkmadan.

Claire Nick'in, o mutfaktayken kaçmaması için gelmesini istediğini anladı, ayağa kalktı ve onu takip etti. Kahve hazır olunca salona geri döndüler. Claire ilk oturduğu koltuğa oturmağa hazırlanıyordu. .

«Hayır,» dedi Nick. "Yanımda, kanepede otur." Claire ondan biraz uzağa oturdu,

"Sana soracaklarım var. Andrew Knight, bu işin gerçeği ne Claire?"

«Bunu daha önce de konuşmuştuk."

"o konuşma Andrew hayatını tehlikeye atıp seni kurtarmadan olmuştu. »

«Andrew çok cesur, aynı zamanda da kuvvetli bir sorumluluk duygusu var.»

«Yani seni istemiyor mu?"

«Hiçbir fikrim yok.»

«Peki, başka bir yol deneyelim. Seni hiç öptü mü?»

Claire kızarıp başını çevirdi.

"Anlıyorum. "

«Çok derin şeyler arama bunun altında. Andrew'nun hayatından birçok kadın gelip geçmiş tir. Bazıları yanında çalıştığım için beni kıskandı bile, ama Andrew ile benim aramda bir şey yok."

"Yani şimdiye kadar olmadı demek istiyorsun.))

«Olsa bile bunun bizimle ne ilgisi var?»

"Öyle mi?»

"Evet, evliliğimiz bizden başka kimseyi ilgilendirmiyor, bu da seni, istediğin zaman beni bırakıp gitmekte serbest kılıyor..."

«Evliliğimizden bahsetmeden önce senin patronuna neler duyduğunu anlamak istiyorum.))

«Bin kere söyledim, hiçbir şey."

«Ama hayatını tehlikeye attığı zaman bembeyaz kesilmiş, tir tir titriyordun.»

«Şiddetten nefret ediyorum ondandır. Ben bir korkağım biliyorsun. Phillipa veya Wazi de hayatını benim için tehlikeye atsaydı aynı şeyleri hissederdim. »

«O kadar mı?"

«O kadar.»

«Plajda,» dedi Nick. «Sana dokunmama izin vermedin ama geriye baktığımda onun kollarında, sarılmış duruyordun..»

«Evet,» dedi Claire boğuk bir sesle. «Senden ayrılmıştım ve seni bir daha görüp görmeyeceğimi bilmiyordum.»

«Gene de beni öpmedin.»

«Biliyorum, onun için ağlıyordum zaten. Seni istiyordum, fakat kızgındım. Senden ayrılırken ölecek gibi olmuştum.»

«Ben de senden nasıl ayrıldığımı bilemiyorum, bir de dönüp seni onun kolları arasında görünce az daha elimdeki silahla onu öldürecektim.»

«Ayıp olmaz mıydı ikimizi de kurtardıktan sonra?»

«O sana âşık Claire. Sen görmemezlikten geliyorsun belki, ama sana nasıl baktığına hiç dikat ettin mi?»

«Âşıkça bile bunu bana hiçbir zaman ne sözle ne de hareketle belli etmedi.»

«Bu gece sizi gördüğümde yanağını okşuyordun.»

«O bir şey ifade etmez.»

«Şunu ifade eder ki, gördüğüm de onu boğabilirdim.»

Nick Claire'e yaklaştı gözleri dudaklarının üzerindeydi. Bir şeyler mırıldandı, sonra birden geri çekildi.

“Böylesi çok kolay olurdu Claire, seks konusunda çok iyi anlaştığımız belli. Fakat evliliğimiz sadece seksle yürümez. Ben artık bu şekilde devam edemeyeceğim.»

«Bir şey değişmedi değil mi Nick? Sen hiç çaba göstermeden bütün fedakârlıkları benim yapmamı istiyorsun.»

«Sana yalvarmayacağım Claire.»

«Beni sevseydin, sen de bir şeyler yapmağa çalışırdın. Dayanamıyorum Nick, seni beklemek, başına bir iş geldiğini düşünmek beni bir süre sonra öldürecek.»

«Hiç çaba göstermedin.»

Birden Nick'in de onun kadar üzüldüğünü sandı. Yavaş yavaş ayağa kalktı, kapıya doğru yürüdü.

Nick umutsuzca, «Gitme Claire!» dedi.

Claire döndü ve Nick'in yalvaran ifadesini, nemli mavi gözlerini gördü. Bir anda kendisini onun kollarında buldu.

«Seni seviyorum Claire, beni bırakma.»

«Hayır,» dedi Claire.

"Yemin ediyorum.»

Claire Nick'in saçlarını okşuyordu, onu hiç böyle görmemişti. Her zaman güçlü olan Nick ona olan zaafını göstermişti.

«Seni ilk günden beri seviyorum, Claire. Senden ayrı son yıl bir cehennem azabıydı.»

«Ben de seni seviyorum ve ilk günden beri de seni olduğun gibi kabul etmek

zorunda olduğuumu da anlamıştım. Ne kadar zor gelirse gelsin senin yanında olmam lazım.»

«Eskisi gibi olmayacak. Sana söz veriyorum. Arada bir yabancı ülkelere, bazen de tehlike bölgelerine gönderileceğim. Ama vaktimin çoğu İngiltere'de geçecek.»

Claire, Nick'in saçlarını okşarken, bunun böyle olması gerektiğini düşündü. Nick onu güç kullanarak yola getirmemiş, ona da bir fırsat tanımıştı. Bu mücadelede Nick'in üstün çıkması iki'si için de çok önemliydi.

Nick, Claire'in uzun saçlarını çözmüş okşuyordu. "Londra dışında bir ev alırsanız, hem şehre hem de Suffolk'a yakın olursunuz. Hafta sonları istediğiniz zaman babana da gidebilirsiniz.»

«Ne kadar iyi olur.»

Nick'in elleri yüzünde dolaşıyordu... "Seni mutlu edeceğim, söz veriyorum.»

«Beni şimdi mutlu et.»

Nick onu kollarına almış, dudakları omuzlarında dolaşıyordu. İkisini de bir arzu dalgası kaplamıştı. "Claire, sevgilim..»

Birlikte geçirdikleri ilk gece gibi değildi bu kez. Bu sefer istek ve özlem benliklerini kaplamıştı. İkisi de daha bilinçliydi. Claire de düğün gecesinde olduğu gibi' aceleci ve sinirli bir genç' kız gibi değil, aksine tam bir kadın gibi istiyordu. Nick'i. O zaman Nick'le yalnız kalmak istemiş ve bu yüzden de

çocuk yapmayı düşünmemişti. Şimdi bir çocukları olsaydı belki her şey kolaylaşırdı.

«Bir şey mi oldu?» diye sordu Nick.

«Hayır, Nick bir çocuğumuz olsa diye düşünüyordum. Birkaç yıl bekleyelim demiştik: Fakat ben senin çocuğunu hemen istiyorum, beklemeye tahammülüm yok.»

«Evet, ben de senin bir çocuğun olmasını isterim. Bir yuva,' bir çocuk, beni ehlileştiriyorsun Claire.»

“Bizim yuvamız, bizim çocuğumuz...”

«Bütün bunları yarın düşünürüz, şu anda benîden başka her şeyi aklından silmeni istiyorum.»

Birbirlerine sarıldılar; Claire ona kendini tü-müyle teslim etmişti. Birden telefonun acı acı çaldığını duydular. Nick dişlerinin arasından kü-für etti. Telefon çalmaya devam ediyordu.

"Açman gerek,» dedi Claire bıkkın bir sesle.

«Bu gece hiçbir şeyin bizi ayırmasına izin ver-meyeceğim, başkasını bulsunlar.» Nick Claire'e istekle sarıldı, aralarındaki arzu kafalarından her şeyi sildi.

Ertesi sabah Claire uyandığında Nick- hala uuyuyordu. 'Kahve yapıp, kahvaltayı hazırlamak için mutfaağı girdi, fakat pek bir şey bulamadı. Kahveyi hazırlayıp odaya girdiğinde, Nick uyanmıştı, Claire'i görünce rahatladı. Claire, Nick'in onun gitmiş olmasından korktuğunu anladı.

Yatağın üzerine oturup, uzun uzun Nick'i öptü. «Gidip alışveriş etmem lazım, mutfakta bir şey yok,» dedi Claire.

«Yemek isteyen kim, çok daha iyi şeyler düşünebiliyorum bu sabah.»

«İşten laf açılmışken. Benim işim...»

«Şu anda istifa etmiş sayılırsın.»

«Bu Andrew'ya haksızlık olur Nick.»

«Seni bir gün daha orada çalıştırmam, başkasını bulsun,»

«Onun için zor olacaktır.»

«Claire, bana oraya dönmeyeceğine söz ver.»

«İsrar ediyorsan, peki.»

Evlilikte ikisinin de taviz vermesi gerekecek-ti, Claire onun da telefona cevap vermediğini hatırladı. Nick rahatlamış gülümsüyordu.

«çarşıya birlikte gideriz, öğleden sonra da se-nin eşyalarım toplar ev sahibine oradan çıkacağını söyleriz. Bu hafta sonu da kendimize ev ararız ne dersin?»

«Peki, sevgilim,» Nick kalktı ve banyoya gitti. Claire çevresine bakıp, Nick'le yeniden bir ya-şam kurmanın ne kadar tatlı olduğunu düşün-dü. Yeni bir ev bulana kadar burası da pekâlâ bir yuva haline getirilebilirdi.

Kapı çalındı, Claire kapıyı açtığında karşısın-da Phillipa'yla Andrew'yu gördü.

«Merhaba, rahatsız etmiyoruz ya?» dedi Phil-lipa. ı

«Buyurun, Nick banyoda.»

«İş için geldim. Dün gece bana telefon edip Nick'in nerede olduğunu sordular. Ben de bil-medığimi söyledim.»

«Sağ ol Phillipa, Bu sefer neresi?"

«Sadece 'acele olarak Nick'in Keravi filminin üzerinden geçmesini istiyorlar.»

Claire Andrew'ya baktı, ona istifa ettiğini artık söylemesi gerekiyordu. «Nick

alışmamamı, hemen işi bırakmamı istiyor.»

«Harika, peki ben ne yapacağım?»

«İdare edersin Andrew, sinirlenme,» dedi Phil-lipa,

«Sen ne anlarsın ki bu işten?»

Claire' mutfaağı girip misafirlere kahve yapmaya başladı. Salonda Phillipa ile Andrew'nun ses-leri gittikçe yükseliyordu. Phillipa bir süre sonra mutfaağı geldi.

«Bu aptaldan çok hoşlanıyorum, o da sana ba-ıyılıyor biliyorsun tabii,»' dedi.

«Aramızda hiç bir şey olmadı.»

«Biliyorum fakat idealindeki kadın sensin: yumuşak, dişi, yani benim olmadığım her şey. Yine de onu elde etmek için mücadele etmeye karar-lıyım. Onda karşı koyamadığım bir şey var.»

«Zor bir adam, kesin tavırları var, onun için de zaten işinde bu kadar başarılı.»

«Ben de kolay sayılmam ya.»

«Doğru,» dedi Claire. İkisinin arasında gl bir mücadele olacağı kesindi. Sessiz

bir beraberlik olmayacaktı.

«Ne düşünüyorsun? Çok az konuşuyorsun, hem Nick'in hem Andrew'nun ' senden neden hoşlandıklarını anlıyorum. İnsana huzur veriyorsun.»

«Andrew benden sıkılırdı. Seni çok çekici buluyor.»

«Beni rahatlatmağa mı çalışıyorsun Claire?»

«Hayır, doğruyu söylüyorum. Seni ilk gördüğünde seninle sevişmenin bir yaban kedisiyle sevişmek gibi olabileceğini söylemişti bana. Fikirde hoşuna gitmişti yanılmıyorsam.»

«Öyle mi demişti?»

«Evet.»

«Yatakta kavga etmekten başka yapılacak şeyler olduğunu sanıyordum.»

O sırada Nick mutfığa girmişti. «Ne o kız kıza kimi çekistiriyorsunuz?»

Claire kahveleri Nick'e vererek, «Bunları içeri götürür müsün..?» dedi.

Kahveleri içeriye götürdüğünde, . Andrew, «Kahve içemeyeceğim, Richmon'daki otelde olay olmuş hemen gitmeliyim. Biz sana işi haber ver-meğe gelmiştik. Phillipa eğer seni bırakmamı istiyorsa hemen kalkmalısın.»

Claire Andrew'ya baktı. «Seni birden böyle yalnız bıraktığım için özür dilerim, ama Nick'in bana ihtiyacı var,» dedi.

«Önemi yok, Phillipa'nın dediği gibi idare ederim. Mutlu ol Claire.»

Nick odaya girdiğinde gitmişlerdi.

«Nereye gittiler?

«Sana iş için haber vermeğe gelmişler.»

«Andrew'ya istifa ettiğini söyledin mi?»

«Evet.»

«Ne dedi?»

«Gerçekten duymak istiyor musun?»

«Yüzünü görmek isterdim. Nasıl oldu da Phil-lipa onunla birlikteydi. Yoksa geceyi beraber mi geçirmişler? »

«Emin değilim, ama Phillipa Andrew'dan hoş-ılanıyormuş, bana öyle dedi.»

«Phillipa'nın bakışlarından anlamıştım zaten. Zor geçinecek tipler onlar.»

«Bence de öyle. Ayrı dünyaların insanları...

«Gene de Pip birini kafasına koydu mu o iş olur. Allah Andrew'ya kolaylık versin.»

«Zavallı Andrew... .

«Üzülme Claire kadınlar bazen tuzaklarını o kadar cazip yapıyorlar ki içlerine düşmek zevk oluyor.»

«Sen tuzağa düşmedin ki Nick, sen hürsün...

«Sana öyle geliyor," dedi Nick onu kollarına alırken.

Claire Nick'in bu yakınlık gösterisinden çok hoşlanmıştı. Ama yine de içini bir kurt gibi ke-miren şüphe duygusundan kurtulamadı.

«Televizyonu aramayacak mısın?

«Aramayacağım...

«Ya önemli bir iş varsa? Seni yine bir yere göndereceklerse?

«Canları cehenneme. Şu anda sadece seninle birlikte olmak istiyorum...

«Bu sözlerinin beni ne kadar mutlu kıldığını biliyorsun,değil mi?.

«Biliyorum. ..

Nick konuşmaya devam etmedi. Claire'i öpmeye çalışırken de zaten bunu yapmasına olanak yoktu. Uzun günlerin getirdiği hasret Nick'in gözünde çok sevdiği işini bile önemsiz hale getirmişti.

İkisi birlikte yatağa düştüler. Sanki birbirlerine olan hasretleri bir arada oldukça daha da canlanıyor, önüne geçilmez bir hal alıyordu.

Claire artık tüm' kuşklarından arınmıştı. Şimdi tek düşündüğü Nick'le birlikte mutlu bir yaşam sürmekti. Belki çocukları da olurdu. Bu fikir çok hoşuna gitti. Yakında Claire 'anne, Nick de baba olunca mutlulukları daha da artıracaktı.

Düşüncelerinden 'Nick'in ateşli öpücükleriyle sıyrıldı. Saatler boyu kendilerinden geçmiş gibi birlikte yattılar. Nick geceki uykusuzluğunun da etkisiyle derin bir uykuya daldı.

Claire geleceğe yönelik hayalleri ve artık bir daha çekmeyi istemediği acılarıyla kendinden geçmişti...

ON BİRİNCİ BÖLÜM (Final)

Claire acı acı çalan telefonun sesiyle kendine geldi. Telefonda iri ses, «Televizyon Haberlerinden arıyorum. Nick'le görüşecektim. Dün gece aramadığım yer kalmadı. Pip'le de haber yolla-mıştım ama hala arayan olmadı,» dedi.

Claire telefonun ahizesini yerine bırakıp yatak odasına doğru yürüdü. Nick hala derin bir uykuydaydı. 'Uykudayken bile ne kadar güçlü ve yakışıklı' diye düşündü Claire, Nick'in omuzlarını tuttu. İçini yine bir güven dalgası kaplamıştı. Nick ikinci sarsılıştaki gözlerini araladı.

«Seni telefondan arıyorlar. Televizyon Haber'lerinden,» diye fısıldadı Claire..

Nick sanki vücudundan bir elektrik akımı geçmiş gibi irkildi. Güçlü kollarıyla Claire'i kenara itip aceleyle kalktı. Bir yandan da çıplak vücuduna ropdöşambrını geçirmeye çalışıyordu.

Claire sessizce kalakaldı. Ne yapması gerektiğine bir türlü karar veremiyordu. Daha on dakika önce ne kadar da mutluydu oysa. Şimdi içinden bir ses sanki 'her şey bitiyor' diyordu.

Düşüncelerinden Nick'in sert sesiyle sıyrıldı. «Tamam, patron sinirlenme. Bizim de kendimize ait birkaç saatimiz olmasına hakkımız yok mu?» diyordu.

Nick'in ses tonu telefonla konuştuğu birkaç dakika içinde yumuşamıştı. Claire en son olarak, «Biraz sonra oradayım,» dediğini duyabildi.

Nick odaya girdiğinde bir yandan elbiselerini arıyor, bir yandan da kendi kendine söyleniyordu.

Oldukça sinirli olduğu her halinden belliydi. Gözünün önünde duran pantolonunu görmüyor, «Nereye koydum bu pantolonu,» diye söyleniyordu. Claire sessizce "yerinden kalkıp sandalyenin üzerinde duran pantolonu alarak Nick'e uzattı. Sanki konuşsa Nick ona kızacakmış gibi davranıyordu. Çekik, yeşil gözlerinde hüznün ışıkları yanıp sönüyordu.

Nick onun bu halini çabuk fark etti. Pantolonunu giyerken göz ucuyla da Claire'in hareketlerini izliyordu.

Ansızın «Canın neye sıkılıyor?» diye sordu. Claire bu beklenmeyen soruya ne cevap vereceğini şaşırılmıştı. Nick'in gözlerine bakmamaya çalışarak,

«Nereye gidiyorsun?» dedi.

«Bak güzelim,» diye Nick yumuşak bir sesle.

«Biliyorum, yine tartışmaya başlayacağız. Ama emin olmanı istediğim bir şey var. Seni çok seviyorum. Sana vermiş olduğum sözleri de unutmuş değilim. Telefon eden Haberler Müdürü George Sterlin'di. Önemli bir konu için görüşmek istiyormuş. Hepsi bu.»

«Bana söz ver Nick. Tehlikeli bir bölgede görev verirlerse gitmeyeceğine yemin et.»

«Sen de biliyorsun ki insanlar çalıştıkları yerde bir anda iş değiştiremezler. Sana daha tehlikesiz bir göreve geçeceğime söz verdim. Bunu unutmuş da değilim. Sözümü tutmaya da kararlıyım. Ama biz bir karar verdik diye televizyon'da her şey altüst olmaz.»

«Ama sen demiştin ki...»

«Claire ne olur böyle yapma. Daha ne 'İçin çağırıldığımı bile bilmiyorum. Belki de sadece Keravi'deki başarılarım için teşekkür edeceklerdir.»

Bundan sonra bir daha hiç konuşmadılar. Claire felaket kapıyı çalmış gibi bir köşeye çekilmiş sabırla bekliyordu. Nick her zamanki havasıyla tıraşını olmuş, elbisesini giymiş kapının önüne gelmişti.

«Hoşça kal Claire. Sen akşam yemeği için hazırlanmaya başla. Çok

geçmeden yakışıklı koŗcan seni, romantik bir akŗam yemeğine g t recek.ŗ

“G le g le Nick. Geleceğimizin bug n yapaŗcađın konuŗmaya bağlı olduğunu, unutma. Ne olur eskiye d nmemek i in elinden gelen her Şeyi yap.ŗ

Nick eliyle g nderdiği  p c ğ  Claire'in alıp almadığına dikkat etmeden kapıdan  ıktı.  eliŗik duygular i inde bocalıyordu Claire. İ indeki bir ses mutluluğunun tehlikede olduğunu, yuvasını koruması i in m cadele etmesi' geŗrektiđini fısıldıyordu sanki. .

Yerinden kalktı.  nce banyoya girerek ılık bir duŗ aldı. Suyun tatlı sıcaklığında gevŗeyen kasları az  nceki ruh gerginliğini de alıp g t r m ŗt .

Duŗtan  ıktıktan sonra aynada uzun uzun g zel hayalini seyretti. 'Bu gece  ok g zel olmalıyım. Nick'i b y lemeliyim ki beni terk edecek, g c  kendinde bulamasın,' diye d ŗ nd .

 ıplak olmasına aldırmadan yatak odasına ge ti. Bir anda aklına kendi evinde bulunmadığı,  zerine giyecek hi bir Şeyi olmadığı geldi. Ya kendi evine d n p yeni bir elbise giyip, makyajını yapacak ya da bir gece  nce kendilerini kaybettiklerinde buruŗan gece elbisesini giyecekti.

Fazla d ŗ nmedi. Alelacele giyinip dıŗarı fıŗladı. Az sonra eve gelmiŗ ve soyunmuŗtu. Koŗuŗturmaktan bir hayli terlediği i in bir kez daha duŗun 'altına girdi. Bu sefer suyun soğuk olmasını istiyordu. Bunun insanın derisini gerip, v cuda daha canlı bir g r n m verdiğini biliyordu. Soğuk suyun damarlarında akan kanı daha da hızlandırdığını hissetti.

Duŗtan  ıktığında artık s slenmek, geceye ha zırlanmak i in  n nde hayli zaman vardı.

Nick'in evine dönmeye hazırdı. Gecenin getireceği tüm zorlukları, güzelliği ve sevgisiyle yeıneceğini hissediyordu.

Kapıcıdan aldığı yedek anahtarla kapıyı açıp içeri girdiğinde boş salonda nereye oturacağına bir türlü karar veremedi. Oldum olası beklemekten hoşlanmaz vakti nasıl geçireceğini bilmezdi. Önce oyalanmak için eline bir gazete aldı. Çok geçmeden okuyarak vakit geçiremeyeceğini anladı. Bu kez plak dolabından rast gele bir plak seçti. Pikaba plağı koydu ve tekrar yerine oturup düşüncelere daldı.

Kapıda dönen anahtarın sesiyle düşüncelerinıden sıyrıldığında plağın çoktan bitmiş olduğunu, pikabın' iğnesinin hışırtılı sesler çıkararak kenıdi kendine döndüğünü fark etti.

Kapıda ifadesiz bir yüzle duran Nick'i görünıce içinden bir şeylerin koptuğunu hissetti. Nick gülümsemeye çalışarak Claire'e yaklaştı. «Benim minik sevgilim, müzik mi dinliyor?» dedi, alaycı bir sesle. Hareketlerinden sinirleriının gergin olduğu, ama bunu Claire'e hissettirmemek için kendisini zorladığı anlaşılıyordu.

Claire her sev en kadının hissedeceği bu gerıginliğin hemen farkına vardı. "Ne oldu Nick. Kötü bir haberin mi var yoksa?» diye sordu. Nick gülümsemeye çalışarak,

«Sonra anlatırım. şimdi hiçbir şeyin bu geceıyi bozmasını istemiyorum. Hadi gidelim.»

Claire masanın üzerinde duran çantasını aldı. Nick'in koluna girerek «Hazırım?» dedi.

Biraz sonra Nick'in arabasıyla Londra'nın ya-vaş yavaş hareketlenmeye başlayan sisli sokaklarında ilerliyorlardı.

«Seni ilginç bir yere götüreceğim. Üstelik burası konuşacağımız konuyla da yakından ilgili.»

«Seninle dünyanın her tarafına gidebilirim,» dedi Claire sevgi dolu bir ifadeyle.

Nick arabasını «Mexican» adlı bir lokantanın önünde durdurdu, Burası Meksika yemekleri yapan, ününü, kullandığı tüm malzemeyi Meksika' dan getirtmesi ve Meksikalı personelinin güler yüzüyle yapmış bir lokantaydı.

Claire, Nick'e yaklaşarak, «Meksika ile konuşacaklarımız arasında nasıl var?» diye fısıldadı. Nick kendinden tavırla gülümsedi.

«Bekle görürsün.»

Az sonra Nick garsonun getirdiği tekiladan birkaç yudum aldı ve boğazını temizledi. Claire yemeği de bir ilişki emin bir 'İşte şimdi başlıyor' diye düşündü. Heyecandan damarlarındaki kan deli gibi akıyor, kalbi sanki yerinden, fırlayacakmış gibi çarpıyordu.

Nick ağır ağır konuşmaya başladı. «Bak Claire, seninle bu konuyu aslında daha önceden konuşmuştuk.. Ortak bir karara da varmıştık. Ama şimdi yeniden bir durum değerlendirmesi yapmamız gerekiyor.»

«Umarım işinle ilgili değildir.»

«İşimle ilgili ve bu kez konu gerçekten çok önemli.»

«Yine beni terk edip, uzaklara gideceğini söyleme.»

«Biraz sabredersen her şeyi 'başından başlayarak anlatabilirim.»

Claire başını sessizce Önüne eğdi. Çekik yeşil gözlerinin pınarlarında birkaç damla yağ birikmişti. Ağlamakla ağlamamak arasında bocalıyor gibiydi.

Nick, «Ağlamadan dinleyeceğine söz ver, dedi. Bu arada dördüncü içkisini de bitirmiş, beşincisini getirmesi için garsonu çağırmıştı.'

Claire, «Ben, ağlamayayım, sen de artık içme,» diye yanıtladı Nick'i.. Nick'in geniş alnında derin çizgiler belirmişti. Bakışlarındaki donuk mavi ifade sinirlerinin giderek gerildiğini, ancak içkinin yardımıyla normal konuşabileceğini söylüyordu.

«Bir anda ortam ne kadar 'da üzücü oldu,» dedi gülümsemeye çalışarak Nick.
«Oysa buraya

baş başa bir akşam yemeği yemeye ve uzun süredir konuşamadığımız şeyleri konuşmaya gelmiştik.»

«Evet, ama aklımın bir köşesinde hep bu mutluluğun bozulacağı korkusu var.»

Nick düşünceli düşünceli elindeki çatalıyla oynadı. Her zaman keskin bakan mavi gözlerinde içtiği tekilaların etkisiyle donuk bir bakış vardı.

Kaşlarını yukarı kaldırarak ağır ağır konuşmaya başladı. «Buraya gelirken konuşacağımız konuyla ilgisi olduğunu söylemiştim,» dedi.

«Evet» diye onayladı Claire. «Ve daha hala konuşacağımız konuyla Meksika lokantasının ne alakası olduğunu anlamış değilim.»

«Coğrafi bir ilişki var. Öğleden sonra, televizyona gidince bana yeni bir iş önerdiler? Bir' Orta Amerika kentindeki gerilla guruplarıyla ilgili televizyon röportajı' için Meksika sınırlarına yakın bir bölgeye gideceğim.»

«Yine mi?» dedi Claire. Sesinde, aradığını, tam bulduğu sandığı anda kaybetmiş insanların bezgin ifadesi vardı.

«Sana daha önce de söylemiştim. Televizyon'da sadece ikimiz karar verdik diye işler durmuyor.»

Claire ifadesiz gözlerle boşluğa bakıyor, titremeye başlayan dudaklarından konuşmak istediği halde sözler dökülmüyordu. Neden sonra ağır ve titrek bir sesle sordu.«Görevi kabul ettin mi?»

«Kabul etmek zorundaydım ve kabul ettim.»

«Benim nasıl bir tepki göstereceğimi biliyor-sun...»

«Biliyorum Claire.»

Claire sanki koca lokantada tek başınaymış gibi oturuyor, buğulu gözlerle masanın üzerindeki pembe kır çiçeklerine bakıyordu. Oysa bu gecenin güzel geçmesi için ne kadar da hazırlanmıştı.

Nick'in kararlı sesiyle düşüncelerinden sıyrıldı. Nick bir yandan elindeki yüzükle oynuyor, diğer taraftan Claire'e bakmamaya özen göstererek konuşuyordu.

"Bu son olacak Claire. Bu konuda kararlı olduğumu, bu görevden döndükten sonra Televizyon Haberlerinde daha pasif bir görevde çalışmak istediğimi söyledim."

«Buna rağmen sen yine de Meksika'ya gidiyorsun.»

«Çok uzun bir süre değil. Sadece on beş gün senden uzak alacağım.»

«Peki, ben bu on beş gün içinde ne yapacağım? Her akşam televizyondan senin kötü haberini duymayı mı bekleyeceğim? Artık heyecan ve merak içinde beklemekten bıktım. Her kapının çalınışında seninle ilgili kara bir haber gelecek diye irkilmek istemiyorum.»

"Abartıyorsun Claire. Bugüne kadar hangi televizyon muhabirinin başına kötü bir iş geldi ki?

"Keravi'de yaralandığını, ölmekten tesadüf eseri kurtulduğunu ne çabuk

unutuyorsun?"

Nick, Claire'in bu sorusuna bir süre cevap veremedi. Gülümsemeye çalışarak, "Madem beni beklemekten hoşlanmıyorsun, sana bir önerim var,» dedi.

Claire hayretle kaşlarını kaldırdı. 'Yine ne söyleyecek?' diye geçirdi aklından. Nick, Claire' in yüzündeki şaşkınlığı' memnun bir havayla izledi ve kelimelerin üzerine basa basa, «Eğer Orta Amerika yemeklerinden hoşlandıysan on beş günlük bir yolculuğa ne dersin?»

«Orta Amerika yolculuğu mu?»

"Evet. İkinci bir balayı, öneriyorum sana. Hem beni merakla beklemekten kurtulacaksın, hem de biraz gergin bir ortamda da olsa tatil yapacaksın.»

Claire hiç beklemediği bu öneri karşısında dili tutulmuş gibi bir süre hiç konuşmadı. Yeşil gözlerini kısmış, birdenbire gelişen olayları değerlendirmeye çalışıyordu.

Önündeki yarım kadehi bir dikişte içen Claire peçetesiyle ağzını sildikten sonra Nick'e baktı. Gözlerinin içi gülüyor, heyecanlandığı ellerinin titremesinden anlaşılıyordu. Sonunda kadife gibi yumuşak ve uysal bir sesle fısıldadı: «Seninle dünyanın öbür ucuna bile giderim.»

Mutlu son